

Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 14 iunie 2023
(OR. en)

**Dosar interinstituțional:
2022/0278 (COD)**

12573/1/22
REV 1

MI 672
COMPET 717
IND 349
IA 138
CODEC 1320

NOTĂ DE ÎNSOȚIRE

Nr. doc. Csie:	COM(2022) 459 final/2
Subiect:	Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI de instituire a unui instrument pentru situații de urgență pe piața unică și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2679/98 al Consiliului

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2022) 459 final/2.

Anexă: COM(2022) 459 final/2

Bruxelles, 13.6.2023
COM(2022) 459 final/2

2022/0278 (COD)

CORRIGENDUM

This document corrects document COM (2022) 459 final of 19.09.2022.

Concerns all language versions.

Updates of the reference to the legal basis.

The text shall read as follows:

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**de instituire a unui instrument pentru situații de urgență pe piața unică și de abrogare a
Regulamentului (CE) nr. 2679/98 al Consiliului**

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SEC(2022) 323 final} - {SWD(2022) 288 final} - {SWD(2022) 289 final} -
{SWD(2022) 290 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

- **Motivele și obiectivele propunerii**

Piața unică este unul dintre cele mai mari atuuri ale Uniunii Europene și reprezintă coloana vertebrală a creșterii economice și a bunăstării UE. Crizele din ultimul timp, cum ar fi pandemia de COVID-19 sau invadarea Ucrainei de către Rusia, au demonstrat o anumită vulnerabilitate a pieței unice și a lanțurilor sale de aprovizionare în cazul unor perturbări neprevăzute, arătând, în același timp, măsura în care economia europeană și toate părțile sale interesate se bazează pe o piață unică funcțională. În viitor, pe lângă instabilitatea geopolitică, schimbările climatice și dezastrele naturale rezultate din acestea, pierderea biodiversității și instabilitatea economică globală pot da naștere unor noi situații de urgență, de alte tipuri. Din acest motiv, este necesar să se garanteze că piața unică va funcționa în situații de urgență.

O criză poate avea un dublu impact asupra pieței unice. Pe de o parte, o criză poate duce la apariția de obstacole în calea liberei circulații în cadrul pieței unice, perturbând astfel funcționarea normală a acesteia. Pe de altă parte, o criză poate amplifica deficitul de bunuri și servicii relevante în situații de criză dacă piața unică este fragmentată și nu funcționează. În consecință, lanțurile de aprovizionare pot fi rapid întrerupte, iar întreprinderile se pot confrunta cu dificultăți în ceea ce privește aprovizionarea, furnizarea sau vânzarea de bunuri și servicii. Accesul consumatorilor la produse și servicii esențiale este perturbat. Impactul acestor perturbări este agravat și mai mult de lipsa informațiilor și a clarității juridice. Pe lângă riscurile societale directe cauzate de criză, cetățenii, în special grupurile vulnerabile, se confruntă cu un puternic impact economic negativ. Prin urmare, propunerea urmărește să abordeze două probleme separate, dar interconectate: obstacolele în calea liberei circulații a mărfurilor, a serviciilor și a persoanelor în perioade de criză și, respectiv, deficitele de bunuri și servicii relevante în situații de criză.

În strânsă cooperare cu toate statele membre și cu alte instrumente existente ale UE în situații de criză, Instrumentul pentru situații de urgență pe piața unică (SMEI) va oferi o structură de guvernare flexibilă și puternică, precum și un set de instrumente specifice menite să asigure buna funcționare a pieței unice în orice tip de criză viitoare. Este de așteptat ca instrumentele incluse în prezenta propunere să nu fie necesare simultan. Scopul este mai degrabă acela de a pregăti UE pentru viitor și de a o dota cu ceea ce s-ar putea dovedi necesar într-o anumită situație de criză care afectează grav piața unică.

În concluziile sale din 1-2 octombrie 2020¹, Consiliul European a afirmat că UE va desprinde învățăminte din pandemia de COVID-19 și va aborda fragmentarea, obstacolele și punctele slabe încă nesoluționate ale pieței unice în confruntarea cu situații de urgență. În cadrul Comunicării privind actualizarea strategiei industriale², Comisia a anunțat un instrument care să asigure libera circulație a persoanelor, a bunurilor și a serviciilor, precum și o mai mare transparență și coordonare în perioadele de criză. Inițiativa face parte din programul de lucru al Comisiei pentru 2022³. Parlamentul European a salutat planul Comisiei de a prezenta un instrument pentru situații de urgență pe piața unică și a invitat Comisia să îl dezvolte ca pe un

¹ <https://www.consilium.europa.eu/media/45910/021020-euco-final-conclusions.pdf>.

² COM(2021)350 final.

³ https://commission.europa.eu/publications/2022-commission-work-programme-key-documents_ro.

instrument structural obligatoriu din punct de vedere juridic, pentru a asigura libera circulație a persoanelor, a bunurilor și a serviciilor în cazul unor crize viitoare⁴.

- **Coerența cu dispozițiile deja existente în domeniul de politică vizat**

O serie de instrumente juridice ale UE stabilesc dispoziții relevante pentru gestionarea crizelor în general. Pe de altă parte, anumite cadre ale UE și anumite propuneri recent adoptate ale Comisiei prevăd măsuri mai specifice care se axează pe anumite aspecte ale gestionării crizelor sau care sunt relevante pentru sectoare specifice. Instrumentul pentru situații de urgență pe piața unică se va aplica fără a aduce atingere dispozițiilor propuse de aceste instrumente specifice de gestionare a crizelor, care trebuie considerate *lex specialis*. În special serviciile financiare, medicamentele, dispozitivele medicale sau alte contramăsuri medicale și produsele de siguranță alimentară sunt excluse din domeniul de aplicare al inițiativei, din cauză că în aceste domenii există un cadru specific relevant pentru situații de criză.

Interacțiunea cu mecanismele orizontale de răspuns în situații de criză

Mecanismul integrat pentru un răspuns politic la crize (IPCR)⁵ este unul dintre mecanismele orizontale de răspuns la crize⁶. Președinția Consiliului UE utilizează IPCR pentru a facilita schimbul de informații și coordonarea politică între statele membre ca răspuns la crize complexe. IPCR a examinat pentru prima dată în octombrie 2015 criza refugiaților și a migrației și a avut un rol esențial în monitorizarea și sprijinirea răspunsului la criză, raportând către Coreper, către Consiliu și către Consiliul European. IPCR a asigurat răspunsul Uniunii la diverse crize majore cauzate de atacuri cibernetice, dezastre naturale sau amenințări hibride. Mai recent, IPCR a funcționat și după izbucnirea pandemiei de COVID-19, precum și după agresiunea brutală a Rusiei asupra Ucrainei.

Un alt mecanism al UE de răspuns general la crize este mecanismul de protecție civilă al Uniunii, în cadrul căruia funcționează Centrul de coordonare a răspunsului la situații de urgență (ERCC)⁷. ERCC este centrul operațional al Comisiei disponibil non-stop pentru primul răspuns la situații de urgență, crearea de stocuri strategice la nivelul UE pentru răspunsul la situații de urgență („rescEU”), evaluări ale riscurilor de dezastre, elaborarea de scenarii, stabilirea de obiective în materie de reziliență la dezastre, crearea unei imagini de ansamblu la nivelul UE a riscurilor de dezastre naturale și provocate de om, precum și pentru alte măsuri de prevenire și de pregătire, cum ar fi formarea și exercițiile.

Interacțiunea cu mecanismele orizontale ale pieței unice

Atunci când este oportun și necesar, ar trebui asigurată coordonarea între Instrumentul pentru situații de urgență pe piața unică și activitățile Grupului operativ pentru asigurarea respectării normelor privind piața unică (SMET). În special, Comisia trebuie să transmită Grupului operativ pentru asigurarea respectării normelor privind piața unică (SMET) obstacolele notificate care perturbă în mod semnificativ libera circulație a bunurilor și serviciilor strategice, în vederea discutării/examinării acestora.

⁴ Rezoluția Parlamentului European din 17 februarie 2022 referitoare la eliminarea barierelor netarifare și nefiscale de pe piața unică [2021/2043(INI)].

⁵ <https://www.consilium.europa.eu/en/policies/ipcr-response-to-crises/>.

⁶ Acesta a fost instituit în mod oficial prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/1993 a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind mecanismul integrat al Uniunii pentru un răspuns politic la crize.

⁷ Prevăzut în Decizia 1313/2013/UE, care reglementează funcționarea mecanismului de protecție civilă al Uniunii.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Interacțiunea cu măsurile care vizează aspecte specifice ale gestionării crizelor

Mecanismele orizontale de răspuns la crize menționate mai sus sunt completate de alte măsuri mai specifice, care pun accentul pe aspecte specifice ale pieței unice, precum libera circulație a mărfurilor, normele comune privind exporturile sau achizițiile publice.

Un astfel de cadru este Regulamentul (CE) nr. 2679/98, care instituie un mecanism de răspuns menit să abordeze obstacolele în calea liberei circulații a mărfurilor, imputabile unui stat membru, care conduc la perturbări grave și care necesită acțiuni imediate („Regulamentul privind «căpșunile»”)⁸. Acest regulament prevede un mecanism de notificare, precum și un sistem de schimb de informații între statele membre și Comisie. (A se vedea secțiunile 8.1 și 8.2 pentru mai multe detalii.)

Regulamentul privind regimul comun aplicabil exporturilor⁹ permite Comisiei să supună anumite categorii de produse unei supravegheri a exporturilor în afara UE sau unei autorizații de export în afara UE. Pe această bază, Comisia a supus supravegherii exporturilor anumite vaccinuri și substanțe active utilizate pentru fabricarea vaccinurilor respective¹⁰.

Alte măsuri economice cuprind procedura de negociere și achizițiile publice comune ocazionale efectuate de Comisie în numele statelor membre¹¹.

Interacțiunea cu măsurile de criză specifice sectorului

Anumite cadre ale UE prevăd măsuri mai direcționate, care pun accentul numai pe anumite aspecte specifice ale gestionării crizelor sau care vizează doar anumite sectoare specifice.

Comunicarea Comisiei intitulată „Plan de urgență pentru garantarea aprovizionării cu alimente și a securității alimentare în vremuri de criză”¹² desprinde învățăminte din perioada pandemiei de COVID-19 și al crizelor anterioare, cu obiectivul de a intensifica coordonarea și gestionarea crizelor, inclusiv pregătirea pentru acestea. În acest scop, planul de urgență prezintă principii esențiale care trebuie urmate pentru a asigura aprovizionarea cu alimente și securitatea alimentară în eventualitatea unor crize viitoare. Pentru a asigura punerea în aplicare a planului de urgență și a principiilor esențiale ale acestuia, Comisia a instituit în paralel mecanismul european de pregătire și răspuns în caz de criză în materie de securitate alimentară (EFSCM), un grup compus din reprezentanți ai statelor membre și ai țărilor terțe, precum și din părți interesate din lanțul de aprovizionare cu alimente, prezidat de Comisie și având rolul de a consolida coordonarea și a face schimb de date și de practici. EFSCM a fost convocat pentru prima dată în martie 2022 pentru a discuta impactul creșterii prețurilor la energie și la factorii de producție și consecințele invadării Ucrainei de către Rusia asupra securității alimentare și a aprovizionării cu alimente. Alte foruri care asigură transparența și fluxul de informații în sectorul alimentar sunt observatoarele pieței și grupurile de dialog civil.

⁸ Regulamentul (CE) nr. 2679/98 al Consiliului din 7 decembrie 1998 privind funcționarea pieței interne în legătură cu libera circulație a mărfurilor între statele membre, *JO L 337, 12.12.1998, p. 8*.

⁹ Regulamentul (UE) 2015/479 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2015.

¹⁰ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/2071 al Comisiei din 25 noiembrie 2021.

¹¹ Acestea pot fi adoptate în baza Directivei 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE.

¹² COM(2021)689 final.

Comunicarea Comisiei intitulată „Un plan de urgență pentru sectorul transporturilor”¹³ are ca obiectiv asigurarea pregătirii pentru situații de criză și a continuității activității în sectorul transporturilor. Planul stabilește un „manual de gestionare a crizelor” care cuprinde un set de instrumente constând în 10 acțiuni cu scopul de a atenua orice impact negativ asupra sectorului transporturilor, a pasagerilor și a pieței interne în eventualitatea unei crize. Printre acestea se numără măsuri de adaptare a legislației UE în domeniul transporturilor la situațiile de criză, asigurarea unui sprijin adecvat pentru sectorul transporturilor, asigurarea liberei circulații a mărfurilor, serviciilor și persoanelor, schimbul de informații în domeniul transporturilor, teste vizând situații de urgență în domeniul transporturilor în situații reale etc.¹⁴.

Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole¹⁵ (Regulamentul OCP), precum și Regulamentul OCP conex în sectorul produselor pescărești¹⁶, oferă temeiul juridic pentru colectarea de informații relevante de la statele membre în vederea îmbunătățirii transparenței pieței¹⁷.

Regulamentul (UE) 2021/1139 de instituire a Fondului european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură¹⁸ (Regulamentul FEAMPA) oferă temeiul juridic pentru sprijinirea sectorului pescuitului și al acvaculturii în cazul unor evenimente excepționale care cauzează o perturbare semnificativă a piețelor.

Regulamentul (UE) 2021/953 de instituire a certificatului digital al UE privind COVID¹⁹ stabilește un cadru comun pentru eliberarea, verificarea și acceptarea certificatelor interoperabile de vaccinare, testare sau vindecare de COVID-19, pentru a facilita libera circulație a cetățenilor UE și a membrilor familiilor acestora pe durata pandemiei de COVID-19. În plus, pe baza propunerilor Comisiei, Consiliul a adoptat recomandări specifice privind abordarea coordonată a restricționării liberei circulații ca răspuns la pandemia de COVID-

¹³ COM(2022)211 final.

¹⁴ Celelalte măsuri vizează: gestionarea fluxurilor de refugiați și repatrierea pasagerilor și a lucrătorilor din sectorul transporturilor blocați, asigurarea conectivității minime a transporturilor și a protecției pasagerilor, consolidarea coordonării politicilor în domeniul transporturilor prin intermediul rețelei punctelor de contact naționale în domeniul transporturilor, consolidarea securității cibernetice și cooperarea cu partenerii internaționali.

¹⁵ Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului, *JO L 347, 20.12.2013, p. 671*.

¹⁶ Regulamentul (UE) nr. 1379/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor pescărești și de acvacultură, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1184/2006 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 104/2000 al Consiliului. *JO L 354, 28.12.2013, p. 1*.

¹⁷ În urma invadării Ucrainei de către Rusia, obligația statelor membre de a transmite notificări lunare privind stocurile de cereale a fost inclusă într-o modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/1185 al Comisiei din 20 aprilie 2017 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentelor (UE) nr. 1307/2013 și (UE) nr. 1308/2013 ale Parlamentului European și ale Consiliului în ceea ce privește notificările către Comisie ale informațiilor și documentelor, precum și de modificare și abrogare a mai multor regulamente ale Comisiei, *JO L 171, 4.7.2017, p. 113*.

¹⁸ Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului, *JO L 347, 20.12.2013, p. 671*.

¹⁹ Regulamentul (UE) 2021/953 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2021 privind cadrul pentru eliberarea, verificarea și acceptarea certificatelor interoperabile de vaccinare, testare și vindecare de COVID-19 (certificatul digital al UE privind COVID) pentru a facilita libera circulație pe durata pandemiei de COVID-19, *JO L 211, 15.6.2021, p. 1*.

19²⁰. De asemenea, Comisia a anunțat în Raportul din 2020 privind cetățenia²¹ că intenționează să revizuiască orientările din 2009 privind libera circulație pentru a îmbunătăți securitatea juridică pentru cetățenii UE care își exercită dreptul la libera circulație și pentru a asigura o aplicare mai eficace și mai uniformă a legislației privind libera circulație în întreaga UE. Orientările în materie de revizuire ar trebui să abordeze, printre altele, aplicarea măsurilor restrictive privind libera circulație, în special a celor care se datorează unor preocupări legate de sănătatea publică.

Regulamentul (UE) 2022/123 privind consolidarea rolului Agenției Europene pentru Medicamente în ceea ce privește pregătirea pentru situații de criză în domeniul medicamentelor și al dispozitivelor medicale și gestionarea acestora oferă un cadru pentru monitorizarea și atenuarea deficitelor potențiale și reale de medicamente de uz uman, autorizate la nivel central și național, care sunt considerate esențiale pentru a răspunde unei anumite „urgențe de sănătate publică” sau unui „eveniment major”²².

În fine, prin Decizia Comisiei din 16 septembrie 2021 s-a înființat Autoritatea pentru Pregătire și Răspuns în caz de Urgență Sanitară²³ în vederea unei acțiuni coordonate la nivelul Uniunii pentru a răspunde urgențelor sanitare, inclusiv monitorizarea nevoilor, dezvoltarea rapidă, fabricarea, achizițiile publice și distribuirea echitabilă a contramăsurilor medicale.

Interacțiunea cu inițiativele în curs

În paralel, o serie de inițiative, care au fost propuse recent și sunt în prezent în curs de dezbatere, vizează aspecte relevante pentru răspunsul la criză și pregătirea pentru situații de criză. Aceste inițiative au însă un domeniu de aplicare limitat, acoperind tipuri specifice de scenarii de criză, și nu sunt menite să instituie un cadru orizontal general de gestionare a crizelor. În măsura în care aceste inițiative includ un cadru sectorial de pregătire și răspuns în situații de criză, cadrul respectiv va avea prioritate față de Instrumentul pentru situații de urgență pe piața unică ca *lex specialis*.

Propunerea Comisiei de regulament privind amenințările transfrontaliere grave pentru sănătate și de abrogare a Deciziei nr. 1082/2013/UE („Decizia privind amenințările transfrontaliere pentru sănătate”)²⁴ vizează consolidarea cadrului UE de securitate sanitară, precum și consolidarea rolului principalelor agenții ale UE în ceea ce privește pregătirea pentru situații de criză și răspunsul la acestea în ceea ce privește amenințările transfrontaliere grave pentru sănătate²⁵. Atunci când va fi adoptat, acesta va consolida planificarea pregătirii și a răspunsului, precum și supravegherea și monitorizarea epidemiologică, va îmbunătăți raportarea datelor și va consolida intervențiile UE.

²⁰ Recomandarea (UE) 2020/1475 a Consiliului din 13 octombrie 2020 privind o abordare coordonată a restricționării liberei circulații ca răspuns la pandemia de COVID-19, *JO L 337, 14.10.2020, p. 3 și actualizările ulterioare*.

²¹ COM(2020)730 final.

²² Regulamentul (UE) 2022/123 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 ianuarie 2022 privind consolidarea rolului Agenției Europene pentru Medicamente în ceea ce privește pregătirea pentru situații de criză în domeniul medicamentelor și al dispozitivelor medicale și gestionarea acestora. *JO L 20, 31.1.2022, p. 1*.

²³ C(2021)6712 final.

²⁴ COM(2020)727 final.

²⁵ Termenul „transfrontalier” este înțeles ca incluzând atât orice situație care afectează mai mult de un stat membru („peste frontiere”), cât și, mai precis, o situație care afectează regiuni din două sau mai multe state membre care au o frontieră comună („regiuni de frontieră”).

Propunerea Comisiei de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 851/2004 a instituit un Centru European de prevenire și control al bolilor²⁶.

Propunerea Comisiei de Regulament al Consiliului privind un cadru de măsuri pentru asigurarea furnizării contramăsurilor medicale necesare în situații de criză în cazul unei urgențe de sănătate publică la nivelul Uniunii²⁷ prevede instrumente de răspuns în situații de criză, cum ar fi achizițiile publice comune, cererile de informații obligatorii pentru întreprinderi cu privire la capacitățile lor de producție și reorientarea liniilor de producție în cazul unor crize de sănătate publică după declararea unei urgențe de sănătate publică. Declararea unei situații de urgență la nivelul UE ar declanșa o coordonare sporită și ar permite crearea, constituirea de rezerve și achiziționarea de produse relevante în situații de criză. Propunerea se referă la contramăsurile medicale definite ca medicamente de uz uman, dispozitive medicale și alte bunuri sau servicii care sunt necesare în scopul pregătirii și răspunsului în cazul unor amenințări transfrontaliere grave la adresa sănătății.

Propunerea Comisiei referitoare la Actul european privind cipurile²⁸ urmărește să consolideze ecosistemul european al semiconducătorilor. Un pilon important al acestei strategii este instituirea unui mecanism de monitorizare și răspuns coordonat la deficiențele de aprovizionare cu semiconducători, cu scopul de a anticipa orice perturbări viitoare ale lanțului de aprovizionare și de a reacționa rapid la acestea prin intermediul unui set de instrumente specifice pentru situații de urgență, împreună cu statele membre și cu partenerii internaționali. Mecanismul avut în vedere este specific unei posibile crize a semiconducătorilor și se va aplica în mod exclusiv în cazul în care este activat regimul de criză.

Propunerea Comisiei referitoare la o Lege privind datele²⁹ va permite organismelor din sectorul public să acceseze datele deținute de sectorul privat care sunt necesare în circumstanțe excepționale, în special pentru a pune în aplicare un mandat legal în cazul în care datele nu sunt disponibile în alt mod sau în cazul unei urgențe publice (și anume, o situație excepțională care are efecte negative asupra populației Uniunii, a unui stat membru sau a unei părți a acestuia, cu un risc de repercusiuni grave și de durată asupra condițiilor de viață sau a stabilității economice ori de degradare substanțială a activelor economice din Uniune ori din statul sau statele membre relevante).

Propunerea Comisiei de modificare a Codului frontierei Schengen³⁰ urmărește să ofere un răspuns comun la frontierele interne în situații de amenințări care afectează majoritatea statelor membre. Modificarea propusă va institui, de asemenea, garanții procedurale în cazul reintroducerii unilaterale a controalelor la frontierele interne și va prevedea aplicarea unor măsuri de atenuare și a unor garanții specifice pentru regiunile transfrontaliere în cazurile în care se reintroduc controale la frontierele interne. Controalele de acest tip afectează în special persoanele care trec frontiera în viața lor de zi cu zi (pentru muncă, educație, asistență medicală, vizite familiale), astfel cum s-a demonstrat pe perioada pandemiei de COVID-19. Propunerea promovează utilizarea sporită a unor măsuri alternative eficiente pentru a aborda amenințările identificate la adresa securității interne sau a ordinii publice în locul controalelor la frontierele interne, de exemplu intensificarea verificărilor efectuate de poliție sau de alte autorități în regiunile de frontieră, sub rezerva anumitor condiții. De asemenea, propunerea

²⁶ COM/2020/726 final.

²⁷ COM(2021)577 final.

²⁸ COM(2022)46 final.

²⁹ COM(2022)68 final.

³⁰ COM(2021)891 final.

prevede posibilitatea adoptării de către Consiliu a unor norme obligatorii care să stabilească restricții temporare de călătorie pentru resortisanții țărilor terțe la frontierele externe în cazul unei amenințări la adresa sănătății publice. În cadrul ei se clarifică și măsurile pe care le pot lua statele membre pentru a gestiona în mod eficace frontierele externe ale UE într-o situație în care migrații sunt instrumentalizați de țări terțe în scopuri politice.

Propunerea de directivă privind reziliența entităților critice, adoptată de Comisie în decembrie 2020³¹, are ca obiectiv consolidarea rezilienței entităților care furnizează servicii esențiale pentru menținerea funcțiilor societale vitale sau a activităților economice importante ale UE. Prin această inițiativă se urmărește crearea unui cadru cuprinzător menit să ajute statele membre să se asigure că entitățile critice care furnizează servicii esențiale sunt în măsură să prevină incidente perturbatoare semnificative precum pericolele naturale, accidentele sau terorismul, să se protejeze de acestea, să reacționeze, să reziste la acestea, să le atenueze, să le absoarbă, să se adapteze la acestea și să se redreseze în urma lor. Directiva va viza unsprezece sectoare-cheie, printre care energia, transporturile, sectorul bancar și sănătatea.

Comunicarea comună din 18 mai 2022 privind analiza deficitelor de investiții în domeniul apărării și calea de urmat a identificat mai multe aspecte, printre care capacitatea bazei industriale și tehnologice de apărare a UE (precum și a bazei industriale și tehnologice de apărare globale) de a răspunde nevoilor viitoare în materie de achiziții publice ale statelor membre în domeniul apărării și de a propune mai multe măsuri.

În contextul revizuirii Directivei 2001/95/CE privind siguranța generală a produselor, Comisia intenționează să examineze dacă și în ce măsură sau prin ce modalități aspectele legate de producție care sunt abordate de normele Omnibus în ceea ce privește mărfurile care fac obiectul a diferite regimuri armonizate ar putea fi abordate în contextul distinct al mărfurilor nearmonizate.

Coerența cu acțiunea externă a UE

Serviciul European de Acțiune Externă va sprijini Înalțul Reprezentant în funcția sa, în calitate de vicepreședinte al Comisiei, de coordonare a acțiunii externe a Uniunii în cadrul Comisiei. Delegațiile Uniunii aflate sub autoritatea Înalțului Reprezentant își vor exercita funcțiile de reprezentanți externi ai Uniunii și vor oferi asistență, după caz, în cadrul dialogurilor externe.

Interacțiunea cu alte instrumente

Comisia poate sprijini statele membre în conceperea și punerea în aplicare a unor reforme astfel încât să anticipeze, să se pregătească și să răspundă la impactul crizelor naturale sau provocate de om asupra pieței unice prin intermediul Instrumentului de sprijin tehnic (IST)³².

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temeiul juridic

Propunerea se bazează pe articolele 21, 46 și 114 din TFUE.

³¹ COM(2020)829 final.

³² Regulamentul (UE) 2021/240 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 februarie 2021 de instituire a unui Instrument de sprijin tehnic <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/HTML/?uri=CELEX:32021R0240>.

În contextul unei crize, piața unică poate fi afectată atât de apariția perturbărilor și a deficitelor specifice inerente crizei respective, cât și de posibilele restricții ale liberei circulații a mărfurilor, a serviciilor și a persoanelor în interiorul UE care pot apărea în încercarea de a soluționa criza respectivă. Obiectivul general al inițiativei este de a stabili mecanisme și proceduri care să facă posibilă pregătirea pentru potențiale crize și perturbări ale bunei funcționări a pieței unice, precum și soluționarea acestora. Măsurile de acest tip vizează, de asemenea, reducerea la minimum a obstacolelor din interiorul UE în calea liberei circulații în perioade de criză. Dacă măsurile privind libera circulație a mărfurilor și libera prestare a serviciilor sunt reglementate de temeiul juridic al pieței interne, în schimb dispozițiile privind libera circulație a persoanelor impun ca regulamentul să se bazeze și pe articolele 21 și 46 din TFUE. În cazul unei crize care afectează lanțurile de aprovizionare ale pieței unice, trebuie luate măsuri care să abordeze orice deficit identificat și să garanteze disponibilitatea bunurilor și a serviciilor critice în situații de criză în întreaga UE.

O serie de măsuri din prezenta propunere derogă de la legislația de armonizare existentă a UE sau o completează pe baza temeiului juridic general privind piața internă. Măsuri precum facilitarea creșterii capacităților de producție în cazul activităților care produc bunuri și servicii relevante în situații de criză, accelerarea procedurilor de autorizare, tratarea cu prioritate a comenzilor și constituirea și distribuirea de rezerve strategice au un caracter excepțional și vizează asigurarea unui răspuns coerent la crizele viitoare, precum și evitarea fragmentării pieței unice. În cazurile în care există riscuri substanțiale pentru funcționarea pieței unice sau în cazul unor deficite grave sau al unei cereri excepțional de mari de bunuri de importanță strategică, măsurile la nivelul UE menite să asigure disponibilitatea produselor relevante în situații de criză, cum ar fi rezervele strategice sau comenzile prioritare, se pot dovedi indispensabile pentru revenirea la funcționarea normală a pieței unice. Astfel de măsuri au o abordare treptată, progresivă, astfel încât recurgerea la măsuri mai stricte să fie o consecință a lipsei de acțiune a operatorilor economici înspre soluționarea crizei în cauză.

- **Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)**

Activitățile economice din cadrul pieței unice sunt puternic integrate. Este din ce în ce mai frecventă interacțiunea dintre întreprinderi, prestatori de servicii, clienți, consumatori și lucrători situați în state membre diferite care se bazează pe drepturile lor la liberă circulație. Experiența crizelor din trecut a arătat că distribuția capacităților de producție la nivelul UE este adesea inegală. În paralel, în cazul unei crize poate fi inegală și cererea de bunuri sau servicii relevante în situații de criză pe teritoriul UE, deoarece unele regiuni ale UE sunt disproporționat de vulnerabile și de expuse perturbărilor lanțului de aprovizionare, în special regiunile ultraperiferice ale UE³³ situate la mii de kilometri distanță de Europa continentală. Obiectivul de a asigura funcționarea armonioasă și neperturbată a pieței unice nu poate fi atins prin intermediul unor măsuri naționale unilaterale. În plus, chiar dacă măsurile adoptate de statele membre în mod individual pot soluționa într-o anumită măsură deficiențele care rezultă dintr-o criză la nivel național, ele riscă să agraveze și mai mult criza respectivă la nivelul UE în ansamblu, deoarece adaugă obstacole suplimentare în calea liberei circulații și/sau pun presiune suplimentară asupra unor produse deja afectate de deficite.

³³ Regiunile ultraperiferice ale UE – Guadelupa, Guyana Franceză, Martinica, Mayotte, Réunion și Saint-Martin (Franța), Insulele Azore și Madeira (Portugalia) și Insulele Canare (Spania) – sunt situate în Oceanul Atlantic și în Oceanul Indian, în bazinul Caraibilor și în America de Sud. În conformitate cu articolul 349 din TFUE, aceste regiuni pot beneficia de măsuri specifice și de o legislație a UE adaptată pentru a contribui la abordarea provocărilor majore cu care se confruntă din cauza amplasării lor, a depărtării, a insularității, a suprafeței reduse, a vulnerabilității la schimbările climatice și la fenomenele meteorologice extreme.

Introducerea de norme care reglementează funcționarea pieței unice reprezintă o competență partajată între UE și statele membre. Un număr semnificativ de cadre ale UE care reglementează diverse aspecte sunt deja în vigoare și contribuie la buna funcționare a pieței unice prin stabilirea unor seturi coerente de norme care se aplică pe toate teritoriile statelor membre. Totuși, cadrele existente ale UE stabilesc, în general, norme privind funcționarea de zi cu zi a pieței unice, în afara oricăror scenarii de criză specifice. În prezent, nu există un set orizontal de norme și mecanisme care să abordeze aspecte precum planificarea pentru situații neprevăzute, anticiparea și monitorizarea crizelor și măsurile de răspuns în situații de criză și care să se aplice coerent în toate sectoarele economice și pe întreaga piață unică.

Instrumentul pentru situații de urgență are obiectivul de a asigura o abordare coordonată a acțiunilor de anticipare, pregătire și răspuns în fața crizelor care au efecte importante la nivel transfrontalier sau în mod specific în regiunile de frontieră sau ambele și care amenință funcționarea pieței unice, în cazul în care nu există încă niciun instrument al UE sau în cazul în care instrumentele existente nu prevăd dispoziții relevante pentru situații de criză. Punerea în aplicare a unor măsuri de contingență și de vigilență în cadrul întregii piețe unice poate facilita coordonarea măsurilor de răspuns în situații de criză. În plus, astfel de măsuri pot fi completate de o coordonare și o cooperare eficace și eficiente între Comisie și statele membre pe perioada crizei, astfel încât să se asigure luarea celor mai potrivite măsuri pentru a face față crizei.

Instrumentul pentru situații de urgență pe piața unică nu este menit să stabilească un set detaliat de dispoziții la nivelul UE care să fie utilizat exclusiv în caz de criză. Dimpotrivă, instrumentul urmărește să stabilească și să asigure aplicarea coerentă a posibilelor combinații între dispozițiile adoptate la nivelul UE și normele privind coordonarea măsurilor luate la nivelul statelor membre. În acest sens, măsurile care pot fi luate la nivelul UE pe baza Instrumentului pentru situații de urgență pe piața unică ar urma să completeze și să se coordoneze cu măsurile de răspuns adoptate de statele membre. Pentru a face posibilă o astfel de coordonare și complementaritate, Instrumentul pentru situații de urgență pe piața unică stabilește măsuri specifice pe care statele membre ar trebui să nu le impună odată ce a fost activată o situație de urgență pe piața unică la nivelul UE.

În acest context, valoarea adăugată europeană a acestui instrument ar consta în stabilirea mecanismelor pentru o modalitate rapidă și structurată de comunicare între Comisie și statele membre, de coordonare și de schimb de informații atunci când piața unică este pusă sub presiune, precum și în posibilitatea de a lua măsurile necesare într-un mod transparent și favorabil incluziunii – prin accelerarea mecanismelor existente, precum și prin adăugarea de noi instrumente specifice pentru situațiile de criză. De asemenea, instrumentul ar asigura transparența în cadrul pieței interne, asigurând faptul că întreprinderile și cetățenii care se bazează pe drepturile lor la liberă circulație au la dispoziție informații adecvate cu privire la măsurile aplicabile în toate statele membre. Acest lucru va spori securitatea juridică, făcând posibilă luarea deciziilor în cunoștință de cauză.

Un alt avantaj al acțiunii în acest domeniu ar consta în dotarea UE cu instrumentele de reziliență necesare pentru a susține competitivitatea industriei UE într-un context geopolitic în care partenerii și concurenții noștri internaționali se pot baza deja pe instrumente juridice care permit o monitorizare structurată a perturbărilor lanțului de aprovizionare și adoptarea unor posibile măsuri de răspuns, cum ar fi rezervele strategice.

- **Proportionalitatea**

Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt adaptate cu atenție pentru a se asigura că nu depășesc ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului său de a asigura funcționarea armonioasă și neperturbată a pieței unice. Măsurile completează acțiunea statelor membre în cazul în care obiectivele regulamentului nu pot fi atinse prin intermediul unei acțiuni unilaterale a statelor membre. Se ține seama de necesitatea ca operatorii economici să fie în măsură să gestioneze riscurile obișnuite pentru afaceri, să aibă propriile planuri pentru situații neprevăzute și să propună inițiative pentru soluționarea problemelor legate de lanțul de aprovizionare. Acest lucru este prevăzut în special prin intermediul obligațiilor Comisiei de a consulta operatorii economici înainte de a recurge la măsurile obligatorii privind situațiile de urgență pe piața unică, cum ar fi cererile de informații obligatorii și comenzile prioritare.

- **Alegerea instrumentului**

Inițiativa privind Instrumentul pentru situații de urgență pe piața unică ia forma unei propuneri de regulament al Parlamentului European și al Consiliului. Având în vedere că, în cazul dispozițiilor prevăzute într-un regulament, nu este necesar ca statele membre să le transpună în legislația lor națională, acest instrument juridic specific ar face posibilă asigurarea faptului că dispozițiile sunt aplicate în mod unitar.

Regulamentul propus va introduce proceduri care sunt complementare Directivei privind transparența pieței unice sau Directivei privind serviciile și care urmează să fie aplicate în regimul de urgență. Regulamentul clarifică relația dintre cadrele juridice relevante, dar fără să aducă modificări cadrelor juridice respective.

3. **REZULTATELE EVALUĂRILOR EX POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI**

- **Evaluările ex post/verificarea adecvării legislației existente**

Regulamentul (CE) nr. 2679/98, care instituie un mecanism de răspuns pentru a aborda obstacolele din calea liberei circulații a mărfurilor, imputabile unui stat membru, care conduc la perturbări grave și care necesită acțiuni imediate („Regulamentul privind căpșunile”) va fi abrogat. Potrivit evaluării sale finalizate în octombrie 2019 și susținute de un studiu extern, acest mecanism este rareori utilizat, iar sistemul său de schimb de informații este insuficient, deoarece este prea lent și depășit³⁴.

- **Consultările cu părțile interesate**

Astfel cum se subliniază în anexa 2 la evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere, activitățile de **consultare a părților interesate** s-au desfășurat în perioada octombrie 2021-mai 2022. Activitățile de consultare au cuprins: o **cerere de contribuții** publicată pe portalul „Exprimați-vă părerea” și deschisă în perioada 13 aprilie-11 mai 2022, o **consultare publică** realizată prin intermediul unui chestionar publicat pe același portal în aceeași perioadă, un **atelier pentru părțile interesate** la 6 mai 2022, un **sondaj în rândul statelor membre** în mai 2022 și **consultări specifice** efectuate prin intermediul unor reuniuni cu statele membre și cu anumite părți interesate.

³⁴ Astfel cum s-a analizat în studiul de fundamentare a evaluării și în documentul de lucru al serviciilor Comisiei SWD(2019) 371 final din 8 octombrie 2019.

Părțile interesate sunt în mare măsură de acord cu necesitatea de a asigura libera circulație, precum și o mai mare transparență și coordonare în perioade de criză. Majoritatea experiențelor descrise de părțile interesate au fost legate de criza provocată de pandemia de COVID-19. În ceea ce privește asigurarea disponibilității bunurilor relevante în situații de criză, statele membre și-au exprimat sprijinul pentru măsuri precum coordonarea achizițiilor publice, accelerarea evaluării conformității și îmbunătățirea supravegherii pieței. O serie de state membre și-au exprimat îngrijorarea cu privire la includerea măsurilor ample de pregătire pentru situații de criză atunci când nu apar crize la orizont, fără a specifica lanțuri de aprovizionare specifice. În timp ce unele părți interesate din mediul de afaceri și-au manifestat îngrijorarea cu privire la măsurile obligatorii care vizează operatorii economici, altele și-au exprimat sprijinul pentru o mai mare coordonare și transparență, pentru măsuri de asigurare a liberei circulații a lucrătorilor, pentru notificări accelerate ale măsurilor naționale, pentru proceduri accelerate de elaborare și publicare a standardelor europene, pentru instituirea unor puncte unice de informare la nivelul UE și la nivel național, precum și pentru simulări de urgență destinate experților.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Dovezile și datele care au fost utilizate pentru elaborarea evaluării impactului au inclus:

- „The impact of COVID-19 on the Internal Market” („Impactul pandemiei de COVID-19 asupra pieței interne”), studiu realizat la solicitarea Comisiei IMCO a PE;
- evaluarea Regulamentului (CE) nr. 2679/98 („Regulamentul privind căpșunile”) și studiul extern care a stat la baza acesteia;
- evaluarea noului cadru legislativ;
- informații și/sau dovezi relevante colectate în contextul pregătirii inițiativelor și mecanismelor UE existente sau propuse de răspuns în situații de criză, inclusiv prin activități de consultare sau prin studii de evaluare a impactului [de exemplu, Legea privind datele, Instrumentul de informare privind piața unică (SMIT), cadrul UE de securitate sanitară, Codul frontierelor Schengen, Planul de urgență pentru garantarea aprovizionării cu alimente și a securității alimentare, mecanismul integrat pentru un răspuns politic la crize (IPCR), planul de urgență pentru sectorul transporturilor, Regulamentul referitor la certificatul digital al UE privind COVID, Recomandarea (UE) 2020/1475 a Consiliului privind o abordare coordonată a restricționării liberei circulații ca răspuns la pandemia de COVID-19 și adaptările sale];
- studii universitare și literatură de specialitate privind efectul crizelor anterioare asupra funcționării pieței unice, precum și documente de poziție existente și alte documente elaborate de părțile interesate relevante;
- articole din ziare și materiale de presă.

Evaluarea impactului s-a bazat, de asemenea, pe informațiile primite în urma activităților de consultare, astfel cum sunt detaliate în raportul de sinteză cuprins în anexa 2 la evaluarea impactului.

Baza de dovezi a raportului este foarte limitată din cauza numărului relativ mic de răspunsuri la cererea de contribuții și la consultarea publică, precum și din cauza lipsei unui studiu de fundamentare. Pentru a remedia această situație, la 6 mai 2022 Comisia a organizat un atelier

cu părțile interesate, care a înregistrat un număr mare de participanți, și a organizat o serie de consultări specifice, în special cu statele membre și cu părțile interesate.

- **Evaluarea impactului**

În conformitate cu politica sa privind o mai bună legiferare, Comisia a efectuat o evaluare a impactului³⁵. Aceasta a evaluat trei opțiuni de politică prin care se instituie un organism de guvernare și un cadru pentru planificarea pentru situații neprevăzute, regimul de vigilență și regimul de urgență. Atât regimul de vigilență al pieței unice, cât și regimul de urgență al pieței unice ar urma să fie activate conform unor criterii și mecanisme de declanșare specifice. Anumite măsuri din setul de instrumente ar necesita o activare suplimentară.

Pe baza analizei factorilor determinanți ai problemelor, precum și a lacunelor din legislația sectorială relevantă, au fost definite opt componente alcătuite din măsuri, prin gruparea măsurilor în blocuri care se aplică la momente diferite (permanent, în regimul de vigilență și în regimul de urgență). Pentru fiecare componentă, au fost analizate trei abordări de politică, de la măsuri fără caracter legislativ (abordarea 1) la o abordare hibridă (abordarea 2) și la un cadru legislativ mai cuprinzător (abordarea 3). Pe baza acestei analize, pentru fiecare componentă s-au reținut unele dintre abordări sau toate abordările, acestea fiind combinate în trei opțiuni de politică realiste care reflectă niveluri diferite de ambiție politică și de sprijin din partea părților interesate:

Regim	Componente	Opțiunea de politică 1 TRANSPARENȚĂ	Opțiunea de politică 2 COOPERARE	Opțiunea de politică 3 SOLIDARITATE
Permanent	1. guvernare, coordonare și cooperare	<i>Abordarea 2</i> Grup consultativ formal având rolul unui forum de nivel tehnic și obligația statelor membre de a face schimb de informații în cadrul grupului în anticiparea crizei și pe perioada acesteia		
Permanent	2. planificare pentru situații neprevăzute în caz de criză	<i>Abordarea 2</i> Recomandare adresată statelor membre privind evaluarea riscurilor, formare și exerciții și compendiu de măsuri de răspuns în situații de criză	<i>Abordarea 3</i> - Recomandare adresată statelor membre privind evaluarea riscurilor și compendiu de măsuri de răspuns în situații de criză și - Obligația Comisiei de a efectua o evaluare a riscurilor la nivelul Uniunii - Obligația statelor membre de a asigura regulat formare pentru personalul relevant însărcinat cu gestionarea crizelor	
Vigilență	3. vigilență pe piața unică	<i>Abordarea 2</i> - Recomandare adresată statelor membre privind culegerea de informații legate de lanțurile de aprovizionare strategice identificate		<i>Abordarea 3</i> - Obligația statelor membre de a culege informații privind lanțurile de aprovizionare strategice identificate

³⁵ A se vedea documentul de lucru însoțitor al serviciilor Comisiei SWD(2022) 289.

		- Recomandări adresate statelor membre privind constituirea de rezerve strategice de bunuri de importanță strategică	- Obligația Comisiei de a întocmi și de a actualiza periodic lista cu obiective pentru rezervele strategice - Obligațiile statelor membre ³⁶ de a constitui rezerve strategice pentru anumite bunuri de importanță strategică în cazul în care rezervele strategice ale statelor membre sunt semnificativ mai mici decât obiectivele		
Urgență	4. principii-cheie și măsuri de sprijin pentru facilitarea liberei circulații în situații de urgență	<i>Abordarea 2</i>			
		Consolidarea principiilor-cheie ale liberei circulații a bunurilor și serviciilor relevante în situații de criză în cadrul unor norme obligatorii, după caz, pentru gestionarea eficace a crizelor			
Urgență	5. transparență și asistență administrativă în situații de urgență	<i>Abordarea 3</i>			
		Un mecanism obligatoriu și complet de notificare accelerată, evaluare colegială rapidă și posibilitatea de a declara măsurile notificate incompatibile cu dreptul Uniunii; puncte de contact și platformă electronică			
Urgență	6. accelerarea introducerii pe piață a produselor relevante în situații de criză pe perioada situațiilor de urgență	<i>Abordarea 2</i>			
		Modificări specifice ale legislației existente de armonizare a pieței unice: produsele relevante în situații de criză se introduc pe piață mai rapid; Comisia poate adopta specificații tehnice; statele membre tratează cu prioritate supravegherea pieței pentru produsele relevante în situații de criză			
Urgență	7. achiziții publice pe perioada situațiilor de urgență	<i>Abordarea 2</i>			
		O nouă dispoziție privind achizițiile publice comune/achiziționarea comună de către Comisie pentru toate statele membre sau pentru unele dintre ele			
Urgență	8. măsuri cu impact asupra lanțurilor de aprovizionare relevante în	<i>Abordarea 1</i>	<i>Abordarea 2</i>	<i>Abordarea 3</i>	
		Orientări privind creșterea capacității de producție; accelerarea	Recomandări adresate statelor membre privind distribuirea	Obligațiile statelor membre ³⁸ de a distribui produsele stocate	

³⁶ Cu condiția existenței unui factor declanșator suplimentar.

³⁸ Cu condiția existenței unui factor declanșator suplimentar.

	situații de criză pe perioada regimului de urgență	procedurilor de autorizare; acceptarea și tratarea cu prioritate a comenzilor de bunuri relevante în situații de criză Recomandări adresate întreprinderilor de a face schimb de informații relevante în situații de criză	produselor stocate; accelerarea procedurilor de autorizare; încurajarea operatorilor economici să accepte comenzile și să le trateze cu prioritate Abilitarea statelor membre ³⁷ să oblige operatorii economici să crească capacitatea de producție și să adreseze operatorilor economici cereri de informații obligatorii	anterior; accelerarea procedurilor de autorizare Obligațiile întreprinderilor de a accepta comenzile și de a le trata cu prioritate; de a crește capacitatea de producție și de a furniza informații relevante în situații de criză
--	--	---	--	--

În evaluarea impactului nu s-a indicat o opțiune preferată, alegerea opțiunilor urmând să fie determinată în funcție de decizia politică. Măsurile alese în propunerea legislativă corespund opțiunii de politică 3 pentru toate componentele, cu excepția componentei 8. Pentru componenta 8 a fost aleasă o combinație între opțiunea de politică 1 (referitoare la creșterea producției), opțiunea de politică 2 (referitoare la distribuția produselor stocate și la accelerarea procedurilor de autorizare) și opțiunea de politică 3 (referitoare la obligațiile întreprinderilor de a accepta și de a trata cu prioritate comenzile, precum și de a furniza informații relevante în situații de criză).

La 15 iunie 2022, Comisia a înaintat evaluarea impactului Comitetului de control normativ (CCN), care a emis un aviz negativ, remarcând în special (1) necesitatea de a furniza informații clare și detaliate referitoare la situația de urgență pe piața unică preconizată, inclusiv o definiție, criteriile și mecanismele de decizie pentru stabilirea și încetarea acesteia, precum și măsurile care ar urma să fie puse în aplicare pe perioada acesteia; (2) necesitatea de a furniza o evaluare aprofundată a impactului opțiunilor de politică; și (3) necesitatea de a prezenta combinații alternative de opțiuni de politică relevante, în plus față de abordările de politică, și de a corela comparația cu analiza impactului. Pentru a răspunde acestor constatări, Comisia a furnizat o definiție clară a situației de urgență pe piața unică, a specificat criteriile și mecanismele de luare a deciziilor, a explicat cele trei regimuri de funcționare a SMEI și a precizat care componentă a SMEI va fi activată în cadrul fiecărui regim. De asemenea, Comisia a elaborat o evaluare a impactului care vizează mai multe tipuri de impacturi, și anume impactul economic pentru principalele părți interesate (întreprinderi, statele membre și Comisia), impactul asupra IMM-urilor și impactul asupra competitivității, concurenței și comerțului internațional, și a făcut diferența între impactul care ar putea apărea cu efect imediat și impactul care ar putea fi preconizat în cadrul regimurilor de vigilență și de urgență. În plus, în evaluarea impactului s-au definit trei opțiuni de politică alternative bazate pe o combinație de abordări diferite ale unora dintre componente, s-a furnizat o evaluare a impactului acestor opțiuni și s-a extins compararea opțiunilor astfel încât să ia în considerare proporționalitatea și subsidiaritatea.

La 29 iulie 2022, Comisia a înaintat evaluarea revizuită a impactului către CCN. Acesta a emis apoi un aviz favorabil cu observații. Aceste observații se refereau la necesitatea de a

³⁷ Cu condiția existenței unui factor declanșator suplimentar.

explora în continuare diferitele tipuri de crize care ar putea avea un impact asupra funcționării pieței unice, de a stabili mai clar interacțiunea cu posibilele măsuri luate în temeiul articolului 4 alineatul (2) din TFUE și de a justifica în mod suficient unele dintre măsurile propuse din punctul de vedere al subsidiarității și al proporționalității. Pentru a răspunde acestor observații, s-au adăugat indicații privind efectele unor potențiale crize viitoare, s-a explicat mai bine interacțiunea cu măsurile potențiale luate în temeiul articolului 4 alineatul (2) din TFUE și s-au adăugat detalii suplimentare cu privire la măsurile obligatorii prevăzute în regimul de urgență.

Mai multe informații cu privire la modul în care sunt reflectate recomandările Comitetului de control normativ în raportul de evaluare a impactului se găsesc la punctul 3 din anexa 1 la evaluarea impactului.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

În conformitate cu Programul Comisiei privind o reglementare adecvată și funcțională (REFIT), toate inițiativele care au ca obiectiv modificarea legislației UE existente ar trebui să vizeze simplificarea și realizarea mai eficientă a obiectivelor de politică declarate (adică reducerea costurilor de reglementare inutile).

Propunerea oferă un set de instrumente menite să abordeze situațiile de urgență pe piața unică, constând într-un set de măsuri aplicabile în orice moment, precum și anumite măsuri aplicabile numai în regimul de vigilență sau de urgență, care urmează să fie activate separat. **Nu există costuri administrative pentru întreprinderi și cetățeni** care să se aplice cu efect imediat și pe perioada funcționării normale a pieței unice.

În cazul măsurilor de natură să genereze un impact puternic și costuri potențiale pentru IMM-uri, cum sunt în special măsuri precum cererile de informații obligatorii, cererile de creștere a producției și de acceptare a comenzilor prioritare, Comisia va efectua o analiză și o evaluare specifice privind impactul și proporționalitatea acestora, în special impactul lor asupra IMM-urilor, pe perioada activării suplimentare a unor astfel de măsuri. Această evaluare va face parte din procesul de activare suplimentară a acestor măsuri specifice printr-un act de punere în aplicare al Comisiei (în plus față de activarea generală a regimului de urgență). În funcție de natura crizei, de lanțurile de aprovizionare strategice vizate și de produsele relevante în situații de criză, se vor oferi facilități specifice pentru IMM-uri. Deși nu este posibil să se excludă complet microîntreprinderile din domeniul de aplicare al măsurilor, de exemplu în cazul cererilor de informații obligatorii, deoarece aceste întreprinderi pot dispune de know-how unic specific sau de brevete de importanță critică într-o situație de criză, facilitățile specifice vor include modele de anchetă simplificate, cerințe de raportare mai puțin costisitoare și termene de răspuns mai lungi, în măsura în care va fi posibil având în vedere nevoia de acțiuni urgente în contextul unei crize specifice.

Regulamentul (CE) nr. 2679/98, care instituie un mecanism de răspuns pentru a aborda obstacolele din calea liberei circulații a mărfurilor, imputabile unui stat membru, care conduc la perturbări grave și care necesită acțiuni imediate („Regulamentul privind cășunile”) va fi abrogat. Acest lucru va duce la simplificarea cadrului juridic.

- **Drepturile fundamentale**

Prezentul regulament, în special comenzile prioritare și măsurile de facilitare a reorientării liniilor de producție, precum și măsurile de facilitare a extinderii capacității de producție afectează libertatea de a desfășura o activitate comercială prevăzută la articolul 16 din Carta

drepturilor fundamentale a UE a operatorilor economici activi pe piața unică pe perioada situației de urgență pe piața unică. Restricțiile respective au fost atent adaptate și sunt echilibrate în raport cu interesele vitale ale societății. Dispozițiile privind comenzile prioritare prevăd o serie de garanții pentru operatorii economici care primesc astfel de comenzi, pentru a echilibra intensitatea restricției.

La rândul lor, cererile de informații obligatorii adresate operatorilor economici pot afecta protecția secretelor comerciale și a altor informații sensibile ale operatorilor economici. Regulamentul prevede însă protecție și garanții că se vor adresa astfel de cereri de informații numai în cazul în care informațiile relevante sunt indispensabile pentru soluționarea situației de urgență pe piața unică și nu sunt disponibile din surse voluntare sau accesibile publicului, iar informațiile obținute sunt tratate cu atenție, asigurându-se confidențialitatea și nedivulgarea informațiilor comerciale sensibile, astfel de restricții fiind proporționale și justificate.

În sfârșit, sancțiunile prevăzute pentru încălcarea obligației de a răspunde la cererile de informații obligatorii adresate operatorilor economici și de a prelua comenzile prioritare constituie restricții ale dreptului de proprietate prevăzut la articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a UE. Având în vedere că cuantumul amenzilor au fost stabilite la niveluri suficient de disuasive, dar nu excesive, iar perioada de aplicare a acestora este limitată în timp, cu posibilitatea de a le contesta în fața CJUE, acestea reprezintă restricții proporționale și justificate ale dreptului de proprietate.

Regulamentul respectă dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, astfel cum este prevăzut la articolul 47 din cartă. Regulamentul reiterează dreptul operatorilor economici vizați de cererile de informații și de comenzile prioritare de a-și apăra drepturile în fața CJUE și, anterior acestui demers, prevede posibilități de contestare a unor astfel de cereri ale Comisiei în cadrul procedurilor administrative.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Implicațiile bugetare ale propunerilor s-ar referi la trei categorii de cheltuieli. Costurile recurente cu personalul din cadrul Comisiei ar fi, în principiu, acoperite de rubrica „Cheltuieli administrative”, în timp ce costurile pentru activitățile de formare prevăzute și pentru extinderea necesară a instrumentului informatic utilizat pentru sistemul de notificare ar fi acoperite în cadrul Programului privind piața unică. În cadrul structurii actuale, costurile legate de regimul de urgență, mai precis de constituirea de rezerve strategice, de aprovizionarea în condiții de securitate, cum ar fi în cazul achiziționării de bunuri și servicii de importanță strategică și de bunuri relevante în situații de criză, sau de comenzile prioritare ar fi suportate exclusiv de statele membre și nu ar exista niciun impact asupra resurselor Uniunii. Costurile de gestionare suplimentare apărute în cadrul Comisiei ca urmare a apariției unei crize, care sunt imprevizibile prin natura lor, ar fi acoperite, în principiu, prin redistribuirea internă a resurselor Uniunii la rubrica 1 „Piața unică, inovarea și sectorul digital” și/sau la rubrica 7 „Cheltuieli administrative”.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planurile de punere în aplicare și mecanismele de monitorizare, evaluare și raportare**

Comisia va efectua o evaluare a eficacității, eficienței, coerenței, relevanței și valorii adăugate europene a acestei inițiative legislative și va prezenta Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor un raport privind principalele constatări la cinci ani de la data punerii în aplicare a actelor legislative. Pe baza raportului de evaluare, Comisia poate propune modalități de îmbunătățire a Instrumentului pentru situații de urgență pe piața unică.

Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) este consultat cu privire la toate contractele și acordurile de finanțare emise în temeiul prezentului regulament, pentru a se asigura integritatea corespunzătoare a clauzelor antifraudă.

- **Explicații detaliate cu privire la prevederile specifice ale propunerii**

SMEI urmărește să instituie o arhitectură cuprinzătoare de pregătire și de răspuns în situații de criză, constând în următoarele componente principale:

- un grup consultativ;
- un cadru pentru planificarea pentru situații neprevăzute;
- un cadru pentru vigilența pe piața unică și
- un cadru pentru situațiile de urgență pe piața unică.

1. Grupul consultativ

Rolul acestui grup va fi de *a consilia* Comisia cu privire la măsurile adecvate pentru prevenirea sau abordarea impactului crizei asupra pieței unice. Grupul poate fi implicat în activarea și în stabilirea domeniului de aplicare al regimurilor de vigilență și de urgență ale pieței unice și poate analiza informațiile relevante obținute prin mijloace voluntare sau obligatorii, inclusiv de la operatorii economici. Acest organism central va fi alcătuit din câte un reprezentant al fiecărui stat membru cu expertiză în chestiuni legate de piața unică, în calitate de membri permanenți, și din observatori reprezentând alte organisme relevante în situații de criză, cum ar fi Grupul integrat pentru un răspuns politic la crize al Consiliului, Consiliul de criză sanitară, Comitetul pentru securitate sanitară, Consiliul european pentru semiconductori, Grupul european de experți de pregătire și răspuns în caz de criză în materie de securitate alimentară etc. Comisia va organiza și va prezida reuniunile.

2. Cadrul pentru planificarea pentru situații neprevăzute

În perioade normale în care este improbabil ca un eveniment neașteptat să aibă în prezent sau în viitor efecte perturbatoare grave asupra pieței unice, forțele pieței asigură funcționarea întreprinderilor și a pieței unice. Cadrul planificării pentru situații neprevăzute nu necesită o etapă de activare și constă în:

- (a) Mecanisme pentru protocoalele de criză și pentru comunicarea și formarea în situații de criză și simulări de urgență în vederea asigurării cooperării prompte și a schimbului prompt de informații între Comisie, statele membre și organismele relevante de la nivelul Uniunii, precum și organizarea de cursuri de formare și de repetiții cu privire la posibilele scenarii referitoare la situații de urgență pe piața unică.
- (b) Alerte ad-hoc în sistemul de avertizare timpurie pentru orice incidente care perturbă în mod semnificativ/grav sau au potențialul de a perturba în mod semnificativ/grav funcționarea pieței unice și a lanțurilor sale de aprovizionare cu bunuri și servicii. Pentru a determina importanța sau gravitatea perturbării, se vor lua în considerare parametri prestabiliți, cum ar fi numărul de operatori economici afectați, zona geografică sau durata perturbării.

3. Cadrul pentru vigilența pe piața unică

Acest cadru va reglementa impactul incidentelor semnificative care nu au dobândit încă proporția unei situații de urgență pe piața unică. Cadrul va trebui să fie activat atunci când un incident deja survenit are potențialul de a perturba în mod semnificativ lanțurile de aprovizionare cu bunuri și servicii de importanță strategică care depind de factori de producție care nu pot fi diversificați și nici înlocuiți sau care provoacă primele semne ale unui deficit grav de astfel de produse și servicii. Acest cadru include un set de măsuri precum:

- (a) monitorizarea lanțurilor de aprovizionare cu bunuri și servicii de importanță strategică care au fost identificate în evaluarea riscurilor la nivelul Uniunii menționată în cadrul pentru planificarea pentru situații neprevăzute și a căror aprovizionare ar putea fi perturbată în mod semnificativ din cauza apariției unui incident. Această monitorizare va fi efectuată de statele membre pe baza cererilor de informații voluntare cu privire la factorii care afectează disponibilitatea bunurilor și serviciilor de importanță strategică selectate (cum ar fi capacitatea de producție, stocurile, limitările furnizorilor, posibilitățile de diversificare și înlocuire, condițiile cererii, blocajele), adresate tuturor actorilor din lanțul de aprovizionare relevant cu bunuri și servicii de importanță strategică și altor părți interesate relevante stabilite pe teritoriul național al statelor membre;
- (b) constituirea de rezerve strategice, aceasta fiind o măsură condiționată de activare suplimentară prin intermediul unor acte de punere în aplicare suplimentare ale Comisiei. Comisia poate întocmi liste de obiective individuale și neobligatorii pentru rezervele strategice pe care ar trebui să le mențină statele membre. Statele membre, acționând împreună în spiritul solidarității, trebuie să depună toate eforturile pentru a constitui rezerve strategice de bunuri identificate ca fiind de importanță strategică. Comisia ar putea, în circumstanțe excepționale, din proprie inițiativă sau la solicitarea a 14 state membre, să evalueze necesitatea de a lua măsuri suplimentare pentru a constitui rezerve strategice de astfel de bunuri. În urma unei astfel de evaluări susținute de date obiective, Comisia poate adopta un act de punere în aplicare pentru a conferi caracter obligatoriu obiectivului individual aplicabil unui sau mai multor state membre;

- (c) achiziții publice: i) achiziții de bunuri și servicii de importanță strategică de către Comisie în numele statelor membre și ii) achiziții de bunuri și servicii de importanță strategică de către statele membre.

4. Cadrul pentru situații de urgență pe piața unică

Activarea situației de urgență pe piața unică va activa imediat aplicarea unei serii de măsuri de răspuns în situații de urgență, care cuprind următoarele:

- (a) măsuri de creștere a transparenței: obligațiile statelor membre de a notifica orice proiect de măsuri referitoare la bunurile și serviciile relevante în situații de criză, precum și la bunurile și serviciile de importanță strategică, și la restricțiile privind libera circulație a persoanelor necesare în criza respectivă, împreună cu motivele acestor măsuri;
- (b) acțiuni de restabilire și facilitare a liberei circulații: cerințe generale referitoare la restricțiile privind libera circulație pe perioada unei situații de urgență pe piața unică (o listă de principii-cheie), precum și dispoziții privind restricțiile interzise;
- (c) interzicerea restricțiilor privind drepturile la liberă circulație pe perioada unei situații de urgență pe piața unică, statele membre având obligația să nu introducă, de exemplu, interdicții privind exportul în interiorul UE al bunurilor sau serviciilor relevante în situații de criză și nici restricții privind exportul de produse sau servicii care
 - împiedică libera circulație a acestora;
 - perturbă lanțurile de aprovizionare cu acestea și
 - creează deficite pe piața unică sau accentuează deficitele existente;
- (d) achiziții publice: i) achiziții de bunuri relevante în situații de criză de către Comisie în numele statelor membre și ii) achiziții de bunuri relevante în situații de criză de către statele membre;
- (e) acțiuni menite să asigure disponibilitatea și furnizarea bunurilor relevante în situații de criză
 - măsuri de facilitare a extinderii sau a reorientării capacităților de producție existente sau a creării de noi capacități de producție pentru bunurile relevante în situații de criză;
 - măsuri de facilitare a extinderii capacităților existente sau a creării de noi capacități legate de activități;
 - introducerea de măsuri care să asigure flexibilitatea în materie de reglementare, inclusiv cu privire la autorizare, menite să faciliteze producerea și introducerea pe piață a bunurilor relevante în situații de criză;
- (f) distribuție specifică și coordonată a rezervelor strategice

Comisia poate recomanda statelor membre să distribuie într-un mod specific rezervele strategice ale Uniunii și, în cazul în care acestea sunt indisponibile sau insuficiente, rezervele strategice ale statelor membre, în cazul în care există dovezi concrete și de încredere privind perturbări grave ale lanțului de aprovizionare cu bunuri relevante în situații de criză, care conduc la deficite grave de bunuri de importanță strategică, inclusiv în zone geografice deosebit de vulnerabile la astfel de perturbări, cum ar fi regiunile ultraperiferice ale UE;

(g) măsuri de urgență cu caracter excepțional care necesită activare suplimentară:

– cereri de informații adresate operatorilor economici

Dacă este necesar, în cazul unor deficite grave de bunuri sau servicii relevante în situații de criză sau al unei amenințări imediate în acest sens și după consultarea grupului consultativ desemnat, Comisia solicită organizațiilor reprezentative ale operatorilor economici sau, dacă este necesar, operatorilor economici individuali din lanțurile de aprovizionare relevante pentru situații de criză să furnizeze Comisiei informații specifice cu privire la capacitățile lor de producție și la perturbările actuale ale lanțului de aprovizionare.

Comisia prezintă grupului consultativ desemnat informații agregate bazate pe cererile de informații specifice adresate operatorilor economici sau organizațiilor reprezentative ale operatorilor economici.

– comenzi prioritare

În prima etapă, Comisia poate invita operatorii economici să accepte și să acorde prioritate unei comenzi de factori de producție destinați producerii de bunuri relevante în situații de criză sau unor comenzi pentru producerea sau furnizarea de bunuri relevante în situații de criză ca produse finale.

În a doua etapă, în circumstanțe excepționale, din proprie inițiativă sau la solicitarea a 14 state membre, Comisia poate să evalueze necesitatea și proporționalitatea recurgerii la comenzi prioritare de astfel de bunuri, ținând seama de poziția operatorului economic și a potențialelor părți afectate. În urma unei astfel de evaluări, Comisia poate adresa un act de punere în aplicare prin care să solicite unui operator economic să accepte și să trateze cu prioritate comenzile de factori de producție destinați producerii sau furnizării de bunuri relevante în situații de criză sau comenzile de bunuri relevante în situații de criză ca produse finale. Operatorii economici pot refuza, în termen de 10 zile lucrătoare, să accepte o astfel de obligație, furnizând explicații care să indice motive întemeiate în acest sens. Comisia poate face publică această explicație motivată sau părți din aceasta. În cazul în care este acceptată, obligația prevalează asupra oricărei obligații de executare de drept privat sau public.

– Comisia ține seama de circumstanțele cazului, inclusiv de principiile necesității și proporționalității. Comanda prioritară se plasează la un preț

echitabil și rezonabil; modificări specifice ale legislației armonizate privind produsele

- (b) Această măsură va permite accelerarea introducerii pe piață a bunurilor identificate ca fiind relevante în situații de criză prin introducerea unor proceduri de urgență pentru evaluarea conformității, adoptarea unor specificații tehnice comune și supravegherea pieței în contextul unei situații de urgență pe piața unică.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de instituire a unui instrument pentru situații de urgență pe piața unică și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2679/98 al Consiliului

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 21, 46 și 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European³⁹,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor⁴⁰,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Crizele din trecut, în special primele zile ale pandemiei de COVID-19, au arătat că piața internă (denumită și piața unică) și lanțurile sale de aprovizionare pot fi grav afectate de astfel de crize, iar instrumentele corespunzătoare de gestionare a crizelor și mecanismele de coordonare fie lipsesc, fie nu acoperă toate aspectele pieței unice, fie nu permit un răspuns prompt la un astfel de impact.
- (2) Uniunea nu a fost suficient de pregătită pentru a asigura fabricarea, achiziționarea și distribuția eficientă a unor bunuri fără caracter medical necesare în situații de criză, cum ar fi echipamentele individuale de protecție, în special în faza incipientă a pandemiei de COVID-19, iar măsurile ad-hoc luate de Comisie pentru a restabili funcționarea pieței unice și pentru a asigura disponibilitatea bunurilor fără caracter medical necesare în situații de criză pe perioada pandemiei de COVID-19 au fost în mod necesar reactive. De asemenea, pandemia a dezvăluit o imagine de ansamblu insuficientă a capacităților de producție pe teritoriul Uniunii, precum și vulnerabilități legate de lanțurile de aprovizionare globale.

³⁹ JO C , , p. .

⁴⁰ JO C , , p. .

- (3) Acțiunile Comisiei au fost întârziate cu câteva săptămâni din cauza lipsei unor măsuri de planificare pentru situații neprevăzute la nivelul Uniunii și a neclarității cu privire la partea din administrația națională care trebuia contactată pentru a găsi soluții rapide la impactul crizei asupra pieței unice. În plus, a devenit clar că măsurile restrictive necoordonate luate de statele membre urmau să agraveze și mai mult impactul crizei asupra pieței unice. A reieșit că sunt necesare acorduri între statele membre și autoritățile Uniunii în ceea ce privește planificarea pentru situații neprevăzute, coordonarea la nivel tehnic, cooperarea și schimbul de informații.
- (4) Organizațiile reprezentative ale operatorilor economici au sugerat că operatorii economici nu dispuneau de suficiente informații cu privire la măsurile de răspuns în situații de criză luate de statele membre în timpul pandemiilor, parțial din cauza faptului că nu au știut de unde să obțină astfel de informații, parțial din cauza constrângerilor lingvistice și a sarcinii administrative pe care o implică solicitarea repetată de informații în toate statele membre, în special într-un mediu de reglementare aflat în continuă schimbare. Acest lucru i-a împiedicat să ia decizii comerciale în cunoștință de cauză cu privire la măsura în care se pot baza pe drepturile lor la liberă circulație sau își pot continua operațiunile comerciale transfrontaliere pe perioada crizei. Este necesar să se îmbunătățească disponibilitatea informațiilor privind măsurile de răspuns în situații de criză luate la nivel național și la nivelul Uniunii.
- (5) Aceste evenimente recente au evidențiat, de asemenea, necesitatea ca Uniunea să fie mai bine pregătită pentru posibilele crize viitoare, în special având în vedere efectele continue ale schimbărilor climatice și ale dezastrelor naturale rezultate din acestea, precum și instabilitatea economică și geopolitică mondială. Având în vedere faptul că nu se știe ce tip de crize ar putea să apară, producând efecte grave asupra pieței unice și a lanțurilor sale de aprovizionare în viitor, este necesar să se prevadă un instrument cu aplicabilitate asupra impactului unor crize foarte variate asupra pieței unice.
- (6) O criză poate avea un dublu impact asupra pieței unice. Pe de o parte, o criză poate genera obstacole în calea liberei circulații în cadrul pieței unice, perturbând astfel funcționarea normală a acesteia. Pe de altă parte, o criză poate amplifica deficitul de bunuri și servicii relevante în situații de criză pe piața unică. Regulamentul ar trebui să abordeze ambele tipuri de impact asupra pieței unice.
- (7) Întrucât sunt greu de prevăzut aspectele specifice ale crizelor viitoare care ar avea un impact asupra pieței unice și a lanțurilor sale de aprovizionare, acest regulament ar trebui să prevadă un cadru general pentru anticiparea, pregătirea, atenuarea și reducerea la minimum a efectelor negative pe care orice criză le-ar putea avea asupra pieței unice și a lanțurilor sale de aprovizionare. .
- (8) Cadru de măsuri stabilit în temeiul prezentului regulament ar trebui implementat în mod coerent, transparent, eficient, proporțional și în timp util, ținând seama în mod corespunzător de necesitatea de a menține funcțiile societale vitale, și anume securitatea publică, siguranța, ordinea publică sau sănătatea publică, printre altele, respectând responsabilitatea statelor membre de a proteja securitatea națională și competența acestora de a proteja alte funcții esențiale ale statului, printre care asigurarea integrității teritoriale a statului și menținerea legii și ordinii publice.
- (9) În acest scop, prezentul regulament prevede:

- mijloacele necesare pentru a asigura funcționarea continuă a pieței unice, a întreprinderilor care își desfășoară activitatea pe piața unică și a lanțurilor sale de aprovizionare strategice, inclusiv libera circulație a bunurilor, serviciilor și persoanelor în perioade de criză și disponibilitatea bunurilor și serviciilor relevante în situații de criză pentru cetățeni, întreprinderi și autoritățile publice pe perioada crizei;
 - un forum pentru acțiuni adecvate de coordonare, cooperare și schimb de informații; precum și
 - mijloacele pentru accesibilitatea și disponibilitatea în timp util a informațiilor care sunt necesare pentru un răspuns specific și un comportament adecvat pe piață din partea întreprinderilor și a cetățenilor pe perioada unei crize.
- (10) Atunci când este posibil, prezentul regulament ar trebui să facă posibilă anticiparea evenimentelor și a crizelor, pe baza analizei permanente privind domeniile importante din punct de vedere strategic ale economiei pieței unice și pe baza activității continue de analiză prospectivă a Uniunii.
- (11) Prezentul regulament nu ar trebui să dubleze cadrul existent pentru medicamente, dispozitive medicale sau alte contramăsuri medicale în temeiul cadrului UE de securitate sanitară, care cuprinde Regulamentul (UE).../... privind amenințările transfrontaliere grave pentru sănătate [Regulamentul privind amenințările transfrontaliere grave pentru sănătate (COM/2020/727)], Regulamentul (UE).../... al Consiliului privind un cadru de măsuri pentru asigurarea furnizării contramăsurilor medicale necesare în situații de criză [Regulamentul privind un cadru de urgență (COM/2021/577)], Regulamentul (UE).../... privind extinderea mandatului ECDC [Regulamentul ECDC (COM/2020/726)] și Regulamentul (UE) 2022/123 privind extinderea mandatului EMA (Regulamentul EMA). Prin urmare, atunci când au fost incluse pe lista menționată la articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul-cadru pentru situații de urgență, medicamentele, dispozitivele medicale sau alte contramăsuri medicale sunt excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament, cu excepția dispozițiilor referitoare la libera circulație pe perioada situației de urgență pe piața unică, în special a celor menite să restabilească și să faciliteze libera circulație, precum și a mecanismului de notificare.
- (12) Prezentul regulament ar trebui să completeze mecanismul integrat pentru un răspuns politic la crize, gestionat de Consiliu în temeiul Deciziei de punere în aplicare (UE) 2018/1993 a Consiliului, în ceea ce privește rolul acestuia în impactul crizelor transsectoriale asupra pieței unice care necesită luarea unei decizii politice.
- (13) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere mecanismului de protecție civilă al Uniunii („UCPM”). Prezentul regulament ar trebui să fie complementar cu UCPM și ar trebui să vină în sprijinul acestuia, acolo unde este cazul, în ceea ce privește disponibilitatea bunurilor esențiale și libera circulație a lucrătorilor din domeniul protecției civile, inclusiv a echipamentelor acestora, pentru crizele care se înscriu în domeniul de aplicare al mecanismului respectiv.
- (14) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere articolelor 55-57 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 privind planul general de gestionare a crizelor în domeniul

produselor alimentare și al hranei pentru animale, pus în aplicare prin Decizia (UE) 2019/300 a Comisiei.

- (15) Regulamentul nu ar trebui să aducă atingere mecanismului european de pregătire și răspuns în caz de criză în materie de securitate alimentară (EFSCM). Cu toate acestea, produsele alimentare ar trebui să fie reglementate de dispozițiile prezentului regulament, inclusiv de cele referitoare la mecanismul de notificare și la restricțiile privind dreptul la liberă circulație. Măsurile privind produsele alimentare notificate în temeiul prezentului regulament pot fi, de asemenea, verificate prin prisma conformității acestora cu orice alte dispoziții relevante din dreptul Uniunii.
- (16) Pentru a ține seama de natura excepțională și de posibilele consecințe profunde ale unei situații de urgență pe piața unică asupra funcționării fundamentale a pieței unice, ar trebui conferite competențe de executare Consiliului, în mod excepțional, pentru activarea regimului de urgență al pieței unice în temeiul articolului 281 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.
- (17) Articolul 21 din TFUE prevede dreptul de liberă circulație și de ședere al cetățenilor UE pe teritoriul statelor membre, sub rezerva limitărilor și a condițiilor prevăzute de tratate, precum și a dispozițiile adoptate în vederea aplicării acestora. Condițiile și limitările detaliate sunt prevăzute în Directiva 2004/38/CE. Această directivă stabilește principiile generale aplicabile limitărilor respective și motivele care pot fi utilizate pentru a justifica astfel de măsuri. Aceste motive țin de ordinea publică, de siguranța publică sau de sănătatea publică. În acest context, restricțiile privind libertatea de circulație pot fi justificate dacă sunt proporționale și nediscriminatorii. Prezentul regulament nu are scopul de a prevedea motive suplimentare pentru limitarea dreptului la liberă circulație a persoanelor în afara celor prevăzute în capitolul VI din Directiva 2004/38/CE.
- (18) În ceea ce privește măsurile de reinstituire și facilitare a liberei circulații a persoanelor și orice alte măsuri care afectează libera circulație a persoanelor prevăzute în prezentul regulament, acestea se bazează pe articolul 21 din TFUE și completează Directiva 2004/38/CE fără a afecta aplicarea acesteia pe perioada situațiilor de urgență pe piața unică. Astfel de măsuri nu ar trebui să conducă la autorizarea sau justificarea unor restricții privind libera circulație care contravin tratatelor sau altor dispoziții ale dreptului Uniunii.
- (19) Articolul 45 din TFUE prevede dreptul la libera circulație a lucrătorilor, sub rezerva limitărilor și a condițiilor prevăzute de tratate și a dispozițiilor adoptate în vederea aplicării acestora. Prezentul regulament conține dispoziții care completează măsurile existente, pentru a consolida libera circulație a persoanelor, a spori transparența și a oferi asistență administrativă pe perioada situațiilor de urgență pe piața unică. Printre aceste măsuri se numără înființarea și punerea la dispoziție a unor puncte unice de contact pentru lucrători și reprezentanții acestora în statele membre și la nivelul Uniunii pe perioada regimurilor de vigilență și de urgență ale pieței unice instituite în temeiul prezentului regulament.
- (20) În cazul în care adoptă măsuri care afectează libera circulație a mărfurilor sau a persoanelor, bunurile sau libera prestare a serviciilor în vederea pregătirii pentru situațiile de urgență pe piața unică și pe perioada acestora, statele membre ar trebui să limiteze măsurile respective la ceea ce este necesar și să le elimine de îndată ce situația

permite acest lucru. Măsurile luate trebuie să respecte principiile proporționalității și nediscriminării și trebuie să ia în considerare situația specifică a regiunilor de frontieră.

- (21) Activarea regimului de urgență al pieței unice ar trebui să declanșeze obligația statelor membre de a notifica restricțiile privind libera circulație necesare în situații de criză.
- (22) Atunci când examinează compatibilitatea cu principiul proporționalității a oricărui proiect notificat sau a oricărei măsuri adoptate, Comisia ar trebui să acorde atenția cuvenită evoluției situației de criză și informațiilor adesea limitate aflate la dispoziția statelor membre atunci când acestea încearcă să reducă riscurile emergente în contextul crizei. Atunci când acest lucru este justificat și necesar având în vedere circumstanțele, Comisia poate lua în considerare, pe baza oricăror informații disponibile, inclusiv a informațiilor specializate sau științifice, temeinicia argumentelor statelor membre care invocă principiul precauției ca motiv pentru adoptarea de restricții privind libera circulație a persoanelor. Comisiei îi revine sarcina de a se asigura că astfel de măsuri sunt conforme cu dreptul Uniunii și nu creează obstacole nejustificate în calea funcționării pieței unice. Comisia ar trebui să reacționeze la notificările statelor membre cât mai curând posibil, ținând seama de circumstanțele crizei specifice, și cel târziu în termenele stabilite de prezentul regulament.
- (23) Pentru a se asigura că măsurile specifice privind situațiile de urgență de pe piața unică prevăzute în prezentul regulament sunt utilizate numai în cazul în care acest lucru este indispensabil pentru a răspunde unei anumite situații de urgență pe piața unică, aceste măsuri ar trebui să necesite activarea individuală prin intermediul unor acte de punere în aplicare ale Comisiei, care să indice motivele acestei activări și bunurile sau serviciile relevante în situații de criză cărora li se aplică măsurile.
- (24) În plus, pentru a asigura proporționalitatea actelor de punere în aplicare și respectarea corespunzătoare a rolului operatorilor economici în gestionarea crizelor, Comisia ar trebui să recurgă la activarea regimului de urgență al pieței unice doar în cazul în care operatorii economici nu sunt în măsură să ofere o soluție în mod voluntar și într-un termen rezonabil. Motivul activării ar trebui indicat în fiecare astfel de act, cu referire la toate aspectele specifice ale unei crize.
- (25) Cererile de informații adresate operatorilor economici ar trebui să fie utilizate de Comisie numai în cazul în care informațiile necesare pentru a răspunde în mod adecvat situației de urgență pe piața unică, cum ar fi informațiile necesare pentru achiziții publice de către Comisie în numele statelor membre sau estimarea capacităților de producție ale producătorilor de bunuri relevante în situații de criză ale căror lanțuri de aprovizionare au fost perturbate, nu pot fi obținute din surse aflate la dispoziția publicului sau din informațiile furnizate în mod voluntar.
- (26) Activarea regimului de urgență al pieței unice, atunci când este necesar, ar trebui, de asemenea, să declanșeze aplicarea anumitor proceduri de răspuns în situații de criză care să introducă ajustări ale normelor care reglementează proiectarea, fabricarea, evaluarea conformității și introducerea pe piață a mărfurilor care fac obiectul normelor armonizate ale Uniunii. Aceste proceduri de răspuns în situații de criză ar trebui să permită introducerea rapidă pe piață, în situații de urgență, a produselor desemnate drept bunuri relevante în situații de criză. Organismele de evaluare a conformității ar

trebui să evalueze cu prioritate conformitatea bunurilor relevante în situații de criză față de orice alte cereri în curs pentru alte produse. Pe de altă parte, în cazurile în care există întârzieri nejustificate în procedurile de evaluare a conformității, autoritățile naționale competente ar trebui să poată emite autorizații de introducere pe piața respectivă a unor produse care nu au făcut obiectul procedurilor aplicabile de evaluare a conformității, cu condiția să se respecte cerințele aplicabile privind siguranța. Astfel de autorizații trebuie să fie valabile numai pe teritoriul statului membru emitent și să fie limitate la durata situației de urgență pe piața unică. În plus, pentru a facilita creșterea ofertei de produse relevante în situații de criză, ar trebui introduse anumite flexibilități în ceea ce privește mecanismul prezumției de conformitate. În contextul unei situații de urgență pe piața unică, producătorii de bunuri relevante în situații de criză ar trebui să se poată baza, de asemenea, pe standarde naționale și internaționale care oferă un nivel de protecție echivalent cu standardele europene armonizate. În cazurile în care nu există standarde europene armonizate sau respectarea lor devine excesiv de dificilă din cauza perturbărilor de pe piața unică, Comisia ar trebui să poată emite specificații tehnice comune cu aplicare voluntară sau obligatorie pentru a oferi producătorilor soluții tehnice gata de utilizare.

- (27) Introducerea acestor ajustări relevante în situații de criză ale normelor sectoriale armonizate relevante ale Uniunii presupune ajustări specifice ale următoarelor 19 cadre sectoriale: Directiva 2000/14/CE, Directiva 2006/42/UE, Directiva 2010/35/UE, Directiva 2013/29/UE, Directiva 2014/28/UE, Directiva 2014/29/UE, Directiva 2014/30/UE, Directiva 2014/31/UE, Directiva 2014/32/UE, Directiva 2014/33/UE, Directiva 2014/34/UE, Directiva 2014/35/UE, Directiva 2014/53/UE, Directiva 2014/68/UE, Regulamentul (UE) 2016/424, Regulamentul (UE) 2016/425, Regulamentul (UE) 2016/426, Regulamentul (UE) 2019/1009 și Regulamentul (UE) nr. 305/2011. Activarea procedurilor de urgență ar trebui să fie condiționată de activarea situației de urgență pe piața unică și ar trebui să se limiteze la produsele desemnate ca bunuri relevante în situații de criză.
- (28) În cazurile în care există riscuri substanțiale pentru funcționarea pieței unice sau în cazul unor deficite grave sau al unei cereri excepțional de mari de bunuri de importanță strategică, măsurile adoptate la nivelul Uniunii cu scopul de a asigura disponibilitatea produselor relevante în situații de criză, cum ar fi comenzile prioritare, se pot dovedi indispensabile pentru revenirea la funcționarea normală a pieței unice.
- (29) Pentru a valorifica puterea de cumpărare și poziția de negociere a Comisiei pe perioada regimului de vigilență al pieței unice și a regimului de urgență al pieței unice, statele membre ar trebui să poată solicita Comisiei să facă achiziții în numele lor.
- (30) În cazul în care pe piața unică există un deficit grav de produse sau servicii relevante în situații de criză pe perioada unei situații de urgență pe piața unică și este clar că operatorii economici care își desfășoară activitatea pe piața unică nu produc astfel de bunuri, dar ar fi în principiu în măsură să își reorienteze liniile de producție, sau au o capacitate insuficientă de a furniza bunurile sau serviciile necesare, Comisia ar trebui să poată recomanda statelor membre, ca ultimă soluție, să ia măsuri pentru a facilita sau a solicita creșterea sau reorientarea capacității de producție a producătorilor sau a capacității prestatorilor de servicii de a presta servicii relevante în situații de criză. Procedând astfel, Comisia ar informa statele membre cu privire la gravitatea deficitului și la tipul de bunuri sau servicii relevante în situații de criză și ar oferi sprijin și consiliere în legătură cu flexibilitatea acquis-ului UE în astfel de scopuri.

- (31) Măsurile care asigură flexibilitatea în materie de reglementare ar permite Comisiei să recomande statelor membre să accelereze procedurile de acordare a autorizațiilor care ar fi necesare pentru sporirea capacității de a produce bunuri relevante în situații de criză sau de a presta servicii relevante în situații de criză.
- (32) În plus, pentru a asigura disponibilitatea bunurilor relevante în situații de criză pe perioada situației de urgență pe piața unică, Comisia poate invita operatorii economici care își desfășoară activitatea în lanțuri de aprovizionare relevante în situații de criză să acorde prioritate comenzilor de factori de producție necesari pentru producerea de bunuri finale care sunt relevante pentru situații de criză sau comenzilor de astfel de bunuri finale. În cazul în care un operator economic refuză să accepte astfel de comenzi și să le trateze cu prioritate, Comisia poate decide, pe baza unor dovezi obiective potrivit cărora disponibilitatea bunurilor relevante în situații de criză este indispensabilă, să invite operatorii economici în cauză să accepte anumite comenzi pe care să le trateze cu prioritate, caz în care executarea acestora va avea prioritate față de orice alte obligații de drept privat sau public. În cazul în care nu acceptă, operatorul în cauză ar trebui să prezinte motive legitime pentru respingerea cererii. Comisia poate face publică explicația motivată respectivă sau o parte a acesteia, ținând seama în mod corespunzător de confidențialitatea comercială.
- (33) În plus, pentru a asigura disponibilitatea bunurilor relevante în situații de criză pe perioada situației de urgență pe piața unică, Comisia poate recomanda statelor membre să distribuie rezervele strategice, ținând seama în mod corespunzător de principiile solidarității, necesității și proporționalității.
- (34) În cazul în care activitățile care urmează să fie desfășurate în temeiul prezentului regulament presupun prelucrarea de date cu caracter personal, prelucrarea respectivă ar trebui să respecte legislația relevantă a Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal, și anume Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului⁴¹ și Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului⁴².
- (35) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să se confere Comisiei competențe de executare în ceea ce privește posibilitatea de a adopta măsuri de sprijin pentru facilitarea liberei circulații a persoanelor, precum și pentru stabilirea unei liste de obiective individuale (cantități și termene) privind rezervele strategice pe care ar trebui să le mențină statele membre, astfel încât să fie atinse obiectivele inițiativei. În plus, ar trebui să se confere Comisiei competențe de executare în ceea ce privește activarea regimului de vigilență și a măsurilor de vigilență, pentru a monitoriza cu atenție lanțurile de aprovizionare strategice și pentru a coordona constituirea de rezerve strategice pentru bunurile și serviciile de importanță strategică. De asemenea, ar trebui să se confere Comisiei competențe de executare în ceea ce privește activarea unor măsuri specifice de răspuns în caz de urgență în momentul unei situații de urgență pe piața unică, pentru a permite

⁴¹ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

⁴² Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

un răspuns rapid și coordonat. Competențele respective ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului.

- (36) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute cu precădere în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”). În special, acesta respectă dreptul la viață privată al operatorilor economici, consacrat la articolul 7 din cartă, dreptul la protecția datelor prevăzut la articolul 8 din cartă, libertatea de a desfășura o activitate comercială și libertatea contractuală, care sunt protejate prin articolul 16 din cartă, dreptul de proprietate, protejat prin articolul 17 din cartă, dreptul de negociere și de acțiune colectivă protejat de articolul 26 din cartă, precum și dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, astfel cum este prevăzut la articolul 47 din cartă. Întrucât obiectivul prezentului regulament nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, putând fi realizat mai bine la nivelul Uniunii având în vedere amploarea sau efectele acțiunilor, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum se prevede la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum se prevede la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv. Regulamentul nu ar trebui să afecteze autonomia partenerilor sociali, astfel cum este recunoscută în TFUE.
- (37) Uniunea își menține angajamentul deplin față de solidaritatea internațională și sprijină ferm principiul potrivit căruia orice măsuri considerate necesare luate în temeiul prezentului regulament, inclusiv cele necesare pentru prevenirea sau remediarea deficitelor critice, sunt puse în aplicare într-un mod specific, transparent, proporțional, temporar și conform cu obligațiile OMC.
- (38) Cadrul Uniunii trebuie să includă elemente interregionale pentru a stabili măsuri coerente, multisectoriale și transfrontaliere de vigilență pe piața unică în situații de urgență, ținând seama în special de resursele, capacitățile și vulnerabilitățile din regiunile învecinate, în special din regiunile de frontieră.
- (39) De asemenea, după caz, Comisia trebuie să inițieze consultări sau cooperări, în numele Uniunii, cu țările terțe relevante, acordând o atenție deosebită țărilor în curs de dezvoltare, în vederea găsirii unor soluții bazate pe cooperare la perturbările lanțului de aprovizionare, cu respectarea obligațiilor internaționale. Acest lucru presupune, după caz, coordonare în cadrul forurilor internaționale relevante.
- (40) În vederea instituirii unui cadru de protocoale pentru situații de criză, Comisiei ar trebui să i se delege competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE, pentru a completa cadrul de reglementare prevăzut în prezentul regulament prin specificarea mai detaliată a modalităților de cooperare dintre statele membre și autoritățile Uniunii pe durata regimului de vigilență al pieței unice și a regimului de urgență al pieței unice, a modalităților de schimb securizat de informații și de comunicare în situații de risc și de criză. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări corespunzătoare, inclusiv la nivel de experți, iar consultările respective să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare, adoptat la 13 aprilie 2016. În special, pentru a se asigura participarea egală la elaborarea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții statelor membre, iar experții acestor instituții au acces în mod

sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu elaborarea actelor delegate.

- (41) Regulamentul (CE) nr. 2679/98 al Consiliului, care prevede un mecanism de discuții bilaterale privind obstacolele în calea funcționării pieței unice, a fost utilizat rareori și este depășit. Evaluarea sa a demonstrat că soluțiile oferite de regulamentul respectiv nu sunt în măsură să răspundă realităților crizelor complexe, care nu se limitează la incidentele care au loc la frontierele a două state membre învecinate. Prin urmare, acesta ar trebui abrogat,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Partea I

Dispoziții generale

TITLUL I

DOMENIUL DE APLICARE

Articolul 1 *Obiect*

1. Prezentul regulament stabilește un cadru de măsuri pentru anticiparea, pregătirea și răspunsul la impactul crizelor asupra pieței unice, cu scopul de a proteja libera circulație a mărfurilor, a serviciilor și a persoanelor și de a asigura disponibilitatea bunurilor și serviciilor de importanță strategică și a bunurilor și serviciilor relevante în situații de criză pe piața unică.
2. Printre măsurile la care se face referire la alineatul (1) se numără:
 - (a) un grup consultativ care să consilieze Comisia cu privire la măsurile adecvate de anticipare, prevenire sau răspuns la impactul unei crize asupra pieței unice;
 - (b) măsuri pentru obținerea, comunicarea și schimbul de informații relevante;
 - (c) măsuri de urgență care vizează anticiparea și planificarea;
 - (d) măsuri de abordare a impactului asupra pieței unice al incidentelor semnificative care nu au condus încă la o situație de urgență pe piața unică (vigilență a pieței unice), inclusiv un set de măsuri de vigilență și
 - (e) măsuri pentru abordarea situațiilor de urgență pe piața unică, inclusiv un set de măsuri de răspuns în situații de urgență.
3. Statele membre fac schimb periodic de informații cu privire la toate aspectele care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament, atât între ele, cât și cu Comisia.
4. Comisia poate obține orice cunoștințe specializate și/sau științifice relevante care sunt necesare pentru aplicarea prezentului regulament.

Articolul 2 *Domeniu de aplicare*

1. Măsurile prevăzute în prezentul regulament se aplică în legătură cu impactul semnificativ al unei crize asupra funcționării pieței unice și a lanțurilor sale de aprovizionare.
2. Prezentul regulament nu se aplică:

- (a) medicamentelor, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (2) din Directiva 2001/83/CE;
 - (b) dispozitivelor medicale, astfel cum sunt definite la articolul 2 litera (e) din Regulamentul (UE) 2022/123 al Parlamentului European și al Consiliului⁴³;
 - (c) altor contramăsuri medicale, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 8 din Regulamentul (UE) .../... privind amenințările transfrontaliere grave pentru sănătate (Regulamentul privind amenințările transfrontaliere grave pentru sănătate)⁴⁴ și incluse în lista stabilită în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din [propunerea privind] Regulamentul (UE) .../... al Consiliului privind un cadru de măsuri pentru asigurarea furnizării contramăsurilor medicale necesare în situații de criză⁴⁵;
 - (d) semiconducătorilor, astfel cum sunt definiți la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul Consiliului și al Parlamentului European de stabilire a unui cadru de măsuri pentru consolidarea ecosistemului european al semiconducătorilor (Actul privind cipurile)⁴⁶;
 - (e) produselor energetice, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2003/96/CE⁴⁷, electricității, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (2) din directiva respectivă și altor produse menționate la articolul 2 alineatul (3) din directiva respectivă;
 - (f) serviciilor financiare, cum ar fi serviciile bancare, de credit, de asigurări și reasigurări, pensii ocupaționale sau personale, valori mobiliare, fonduri de investiții, plăți și consultanță de investiții, inclusiv serviciilor enumerate în anexa I la Directiva 2013/36, precum și activităților de decontare și compensare și serviciilor de consultanță, intermediere și altor servicii financiare auxiliare.
3. Prin derogare de la alineatul (2) literele (a), (b) și (c), articolele 16-20 și articolul 41 din prezentul regulament se aplică produselor menționate la literele respective.
4. Prezentul regulament nu aduce atingere mecanismului de protecție civilă al Uniunii prevăzut în Decizia 1313/13/UE și nici planului general de gestionare a crizelor în domeniul produselor alimentare și al hranei pentru animale în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 178/2002.
5. Prezentul regulament nu aduce atingere normelor Uniunii în materie de concurență (articolele 101-109 din TFUE și regulamentele de punere în aplicare), inclusiv normelor antitrust, privind concentrările economice și privind ajutoarele de stat.
6. Prezentul regulament nu aduce atingere:

⁴³ Regulamentul (UE) 2022/123 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 ianuarie 2022 privind consolidarea rolului Agenției Europene pentru Medicamente în ceea ce privește pregătirea pentru situații de criză în domeniul medicamentelor și al dispozitivelor medicale și gestionarea acestora, JO L 20, 31.1.2022, p. 12.

⁴⁴ [a se introduce trimiterea la actul adoptat de îndată ce va fi disponibilă].

⁴⁵ [a se introduce trimiterea la actul adoptat de îndată ce va fi disponibilă].

⁴⁶ [a se introduce trimiterea la actul adoptat de îndată ce va fi disponibilă].

⁴⁷ JO L 283, 31.10.2003, p. 51.

- (a) inițierii de către Comisie, în numele Uniunii, de consultări sau cooperări cu țările terțe relevante, acordând atenție deosebită țărilor în curs de dezvoltare, în vederea găsirii unor soluții bazate pe cooperare la perturbările lanțului de aprovizionare, cu respectarea obligațiilor internaționale. Acest lucru poate presupune, după caz, coordonare în cadrul forurilor internaționale relevante; sau
 - (b) evaluării de către Comisie a oportunității impunerii de restricții la exportul de mărfuri în conformitate cu drepturile și obligațiile internaționale ale Uniunii în temeiul Regulamentului (UE) 2015/479 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁸.
7. Orice acțiune în temeiul prezentului regulament este conformă cu obligațiile Uniunii în temeiul dreptului internațional.
8. Prezentul regulament nu aduce atingere responsabilității statelor membre de a proteja securitatea națională și nici competenței acestora de a proteja funcțiile esențiale ale statului, inclusiv asigurarea integrității teritoriale a statului și menținerea legii și ordinii publice.

Articolul 3 *Definiții*

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (1) „criză” înseamnă un eveniment excepțional, neașteptat și brusc, natural sau provocat de om, de natură și amploare extraordinară, care are loc în interiorul sau în afara Uniunii;
- (2) „regim de vigilență al pieței unice” înseamnă un cadru pentru abordarea unei amenințări de perturbare semnificativă a furnizării de bunuri și servicii de importanță strategică, care are potențialul de a dobândi proporția unei situații de urgență pe piața unică în următoarele șase luni;
- (3) „situație de urgență pe piața unică” înseamnă un impact amplu al unei crize asupra pieței unice, care perturbă grav libera circulație pe piața unică sau funcționarea lanțurilor de aprovizionare care sunt indispensabile pentru menținerea activităților societale sau economice vitale pe piața unică;
- (4) „domenii importante din punct de vedere strategic” înseamnă acele domenii care au o importanță critică pentru Uniune și statele sale membre, în sensul că au o importanță sistemică și vitală pentru securitatea publică, siguranța publică, ordinea publică sau sănătatea publică și a căror perturbare, deficiență, pierdere sau distrugere ar avea un impact semnificativ asupra funcționării pieței unice;
- (5) „bunuri și servicii de importanță strategică” înseamnă bunurile și serviciile care sunt indispensabile pentru asigurarea funcționării pieței unice în domeniile importante din punct de vedere strategic și care nu pot fi înlocuite sau diversificate;

⁴⁸ JO L 83, 27.3.2015, p. 34.

- (6) „bunuri și servicii relevante în situații de criză” înseamnă bunurile și serviciile care sunt indispensabile pentru a răspunde crizei sau pentru a aborda impactul crizei asupra pieței unice pe perioada unei situații de urgență pe piața unică;
- (7) „rezerve strategice” înseamnă un stoc de bunuri de importanță strategică pentru care poate fi necesară constituirea unei rezerve în vederea pregătirii pentru o situație de urgență pe piața unică, sub controlul unui stat membru.

TITLUL II

GUVERNANȚA

Articolul 4 *Grupul consultativ*

1. Se instituie un grup consultativ.
2. Grupul consultativ este alcătuit din câte un reprezentant al fiecărui stat membru. Fiecare stat membru desemnează un reprezentant și un reprezentant suplent.
3. Comisia prezidează grupul consultativ și asigură secretariatul acestuia. Comisia poate invita un reprezentant al Parlamentului European, reprezentanți ai statelor AELS care sunt părți contractante la Acordul privind Spațiul Economic European⁴⁹, reprezentanți ai operatorilor economici, ai organizațiilor părților interesate, ai partenerilor sociali și experți pentru a participa la reuniunile grupului consultativ în calitate de observatori. Comisia invită reprezentanți ai altor organisme relevante în situații de criză de la nivelul Uniunii în calitate de observatori la reuniunile relevante ale grupului consultativ.
4. În scopul planificării pentru situații neprevăzute în temeiul articolelor 6-8, grupul consultativ asistă și consiliază Comisia în ceea ce privește următoarele sarcini:
 - (a) propunerea unor mecanisme de cooperare administrativă între Comisie și statele membre pe durata regimurilor de vigilență și de urgență ale pieței unice, care ar urma să fie incluse în protocoalele pentru situații de criză;
 - (b) evaluarea incidentelor semnificative cu privire la care statele membre au alertat Comisia.
5. În scopul regimului de vigilență al pieței unice menționat la articolul 9, grupul consultativ asistă Comisia în îndeplinirea următoarelor sarcini:
 - (a) stabilirea existenței amenințării menționate la articolul 3 alineatul (2) și a amplitudinii amenințării respective;
 - (b) obținerea de previziuni, analize ale datelor și cunoștințe despre piață;
 - (c) consultarea reprezentanților operatorilor economici, inclusiv ai IMM-urilor, și ai industriei pentru a aduna cunoștințe despre piață;

⁴⁹ JO L 1, 3.1.1994, p. 3.

- (d) analizarea datelor agregate primite de alte organisme relevante în situații de criză instituite la nivelul Uniunii și la nivel internațional;
 - (e) facilitarea schimburilor și a comunicării de informații, inclusiv cu alte organisme relevante și cu alte organisme relevante în situații de criză la nivelul Uniunii, precum și cu țări terțe, după caz, acordând o atenție deosebită țărilor în curs de dezvoltare și organizațiilor internaționale;
 - (f) menținerea unui registru al măsurilor naționale și ale Uniunii în situații de criză, utilizate în crizele anterioare, care au avut un impact asupra pieței unice și a lanțurilor sale de aprovizionare.
6. În scopul regimului de urgență al pieței unice menționat la articolul 14, grupul consultativ asistă Comisia în îndeplinirea următoarelor sarcini:
- (a) analizarea informațiilor relevante în situații de criză obținute de statele membre sau de Comisie;
 - (b) stabilirea îndeplinirii criteriilor de activare sau de dezactivare a regimului de urgență;
 - (c) consilierea cu privire la punerea în aplicare a măsurilor alese pentru a răspunde situației de urgență pe piața unică la nivelul Uniunii;
 - (d) efectuarea unei examinări a măsurilor naționale de criză;
 - (e) facilitarea schimburilor și a comunicării de informații, inclusiv cu alte organisme relevante în situații de criză la nivelul Uniunii, precum și cu țări terțe, după caz, acordând o atenție deosebită țărilor în curs de dezvoltare și organizațiilor internaționale.
7. Comisia asigură participarea tuturor organismelor de la nivelul Uniunii care sunt relevante pentru criza respectivă. Grupul consultativ cooperează și se coordonează îndeaproape, după caz, cu alte organisme relevante în situații de criză de la nivelul Uniunii. Comisia asigură coordonarea cu măsurile puse în aplicare prin intermediul altor mecanisme ale Uniunii, cum ar fi mecanismul de protecție civilă al Uniunii (UCPM) sau cadrul UE de securitate sanitară. Grupul consultativ asigură schimbul de informații cu Centrul de coordonare a răspunsului la situații de urgență din cadrul UCPM.
8. Grupul consultativ se reunește de cel puțin trei ori pe an. La prima sa reuniune, la propunerea Comisiei și în acord cu aceasta, grupul consultativ adoptă regulamentul său de procedură.
9. Grupul consultativ poate adopta avize, recomandări sau rapoarte în contextul sarcinilor sale prevăzute la alineatele (4)-(6).

Articolul 5
Birourile centrale de legătură

1. Statele membre desemnează birouri centrale de legătură responsabile cu contactele, coordonarea și schimbul de informații cu birourile centrale de legătură ale altor state membre și cu biroul central de legătură de la nivelul Uniunii instituit prin prezentul regulament. Aceste birouri de legătură coordonează și compilează contribuțiile autorităților naționale competente relevante.
2. Comisia desemnează un birou central de legătură la nivelul Uniunii pentru contactele cu birourile centrale de legătură ale statelor membre pe perioada regimurilor de vigilență și de urgență ale pieței unice instituite prin prezentul regulament. Biroul central de legătură de la nivelul Uniunii asigură coordonarea și schimbul de informații cu birourile centrale de legătură ale statelor membre pentru gestionarea regimurilor de vigilență și de urgență ale pieței unice.

Partea II

Planificarea pentru situații neprevăzute apărute pe piața unică

Articolul 6 *Protocoale pentru situații de criză*

1. Ținând seama de avizul grupului consultativ și de contribuția organismelor relevante de la nivelul Uniunii, Comisia este împuternicită să adopte, după consultarea statelor membre, un act delegat care să completeze prezentul regulament cu un cadru de stabilire a protocoalelor pentru situații de criză care vizează cooperarea în situații de criză, schimbul de informații și comunicarea în situații de criză pentru regimurile de vigilență și de urgență ale pieței unice, mai precis:
 - (a) cooperarea dintre autoritățile competente de la nivel național și de la nivelul Uniunii pentru gestionarea regimurilor de vigilență și de urgență ale pieței unice în regimurile de vigilență și de urgență în toate sectoarele pieței unice;
 - (b) modalități generale pentru schimbul securizat de informații;
 - (c) o abordare coordonată a comunicării în situații de risc și de criză și față de public, Comisia având rol de coordonator;
 - (d) gestionarea cadrului.
2. Comisia și statele membre instituie mecanisme administrative detaliate pentru a asigura cooperarea în timp util și schimbul securizat de informații între Comisie, organismele relevante de la nivelul Uniunii și statele membre cu privire la:
 - (a) un inventar al autorităților naționale competente relevante, al birourilor centrale de legătură desemnate în conformitate cu articolul 5 și al punctelor unice de contact menționate la articolul 21, cu datele de contact ale acestora, precum și cu rolurile și responsabilitățile atribuite pe perioada regimurilor de vigilență și de urgență prevăzute în prezentul regulament în temeiul dreptului intern;
 - (b) consultarea reprezentanților operatorilor economici și a partenerilor sociali, inclusiv a IMM-urilor, cu privire la inițiativele și acțiunile lor de atenuare a potențialelor perturbări ale lanțului de aprovizionare și de răspuns la acestea, precum și de depășire a potențialelor deficite de bunuri și servicii de pe piața unică;
 - (c) cooperarea la nivel tehnic în regimurile de vigilență și de urgență în toate sectoarele pieței unice;
 - (d) comunicarea în situații de risc și de urgență, Comisia având un rol de coordonare, ținând seama în mod corespunzător de structurile deja existente.

3. Pentru a asigura funcționarea cadrului menționat la alineatul (1), Comisia poate efectua, împreună cu statele membre, teste de rezistență, simulări și evaluări pe perioada și după finalizarea acțiunilor și poate propune organismelor relevante de la nivelul Uniunii și statelor membre să actualizeze cadrul în funcție de necesități.

Articolul 7
Cursuri de formare și simulări

Comisia organizează formarea privind coordonarea, cooperarea și schimbul de informații în situații de criză menționate la articolul 6 pentru personalul birourilor centrale de legătură desemnate. Comisia organizează simulări care implică personalul birourilor centrale de legătură din toate statele membre, pe baza unor scenarii potențiale privind situații de urgență pe piața unică.

Articolul 8
Alerte ad-hoc pentru avertizarea timpurie

1. Biroul central de legătură al unui stat membru notifică Comisiei și birourilor centrale de legătură ale altor state membre, fără întârzieri nejustificate, orice incidente care perturbă în mod semnificativ sau care au potențialul de a perturba semnificativ funcționarea pieței unice și a lanțurilor sale de aprovizionare (incidente semnificative).
2. În conformitate cu dreptul Uniunii și cu legislația națională care respectă dreptul Uniunii, birourile centrale de legătură și orice autorități naționale competente relevante tratează informațiile menționate la alineatul (1) într-un mod care respectă confidențialitatea acestora, protejează securitatea și ordinea publică a Uniunii Europene sau a statelor sale membre și protejează securitatea și interesele comerciale ale operatorilor economici vizați.
3. Pentru a stabili dacă perturbarea sau potențiala perturbare a funcționării pieței unice și a lanțurilor sale de aprovizionare cu bunuri și servicii este semnificativă și ar trebui să facă obiectul unei alerte, biroul central de legătură al unui stat membru ia în considerare următoarele:
 - (a) numărul de operatori economici afectați de perturbare sau de perturbarea potențială;
 - (b) durata perturbării sau durata anticipată a perturbării potențiale;
 - (c) zona geografică; proporția pieței unice afectată de perturbare sau de perturbarea potențială; impactul asupra anumitor zone geografice deosebit de vulnerabile sau expuse perturbărilor lanțului de aprovizionare, inclusiv asupra regiunilor ultraperiferice ale UE;

- (d) efectul perturbării sau al perturbării potențiale asupra factorilor de producție care nu pot fi diversificați sau înlocuiți.

Partea III

Vigilența privind piața unică

TITLUL I

REGIMUL DE VIGILENȚĂ

Articolul 9 *Activare*

1. În cazul în care, luând în considerare avizul emis de grupul consultativ, Comisia consideră că este prezentă amenințarea menționată la articolul 3 alineatul (2), aceasta activează regimul de vigilență pentru o durată maximă de șase luni prin intermediul unui act de punere în aplicare. Actul de punere în aplicare conține următoarele:
 - (a) o evaluare a impactului potențial al crizei;
 - (b) lista bunurilor și serviciilor de importanță strategică vizate și
 - (c) măsurile de vigilență care trebuie luate.
2. Actul de punere în aplicare prevăzut la alineatul (1) se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 41 alineatul (2).

Articolul 10 *Prelungire și dezactivare*

1. În cazul în care consideră că motivele pentru care a fost activat regimul de vigilență în temeiul articolului 9 alineatul (1) rămân valabile și luând în considerare avizul emis de grupul consultativ, Comisia poate prelunge regimul de vigilență cu o durată maximă de șase luni prin intermediul unui act de punere în aplicare.
2. În cazul în care, luând în considerare avizul emis de grupul consultativ, Comisia constată că amenințarea menționată la articolul 3 alineatul (2) nu mai este prezentă în ceea ce privește unele sau toate măsurile de vigilență sau unele sau toate bunurile și serviciile, aceasta dezactivează regimul de vigilență, integral sau parțial, prin intermediul unui act de punere în aplicare.
3. Actele de punere în aplicare prevăzute la alineatele (1) și (2) se adoptă în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 42 alineatul (2).

TITLUL II MĂSURILE DE VIGILENȚĂ

Articolul 11 Monitorizare

1. Odată cu activarea regimului de vigilență în conformitate cu articolul 9, autoritățile naționale competente monitorizează lanțurile de aprovizionare cu bunuri și servicii de importanță strategică care au fost identificate în actul de punere în aplicare prin care s-a activat regimul de vigilență.
2. Comisia asigură mijloace standardizate și securizate pentru colectarea și prelucrarea informațiilor în scopul alineatului (1), utilizând mijloace electronice. Fără a aduce atingere legislației naționale care impune păstrarea confidențialității informațiilor colectate, inclusiv a secretelor comerciale, se asigură confidențialitatea în ceea ce privește informațiile sensibile din punct de vedere comercial și informațiile care afectează securitatea și ordinea publică a Uniunii sau a statelor membre ale acesteia.
3. Statele membre stabilesc și mențin un inventar al celor mai relevanți operatori economici stabiliți pe teritoriul lor național care își desfășoară activitatea de-a lungul lanțurilor de aprovizionare cu bunuri și servicii de importanță strategică identificate în actul de punere în aplicare prin care s-a activat regimul de vigilență.
4. Pe baza inventarului stabilit în temeiul articolului 6, autoritățile naționale competente adresează cereri de furnizare voluntară de informații celor mai relevanți operatori din lanțurile de aprovizionare cu bunuri și servicii identificate în actul de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 9, precum și altor părți interesate relevante stabilite pe teritoriul național respectiv. Aceste cereri precizează, în special, informațiile solicitate cu privire la factorii care au un impact asupra disponibilității bunurilor și serviciilor de importanță strategică identificate. Fiecare operator economic/parte interesată care furnizează în mod voluntar informații face acest lucru de la caz la caz, în conformitate cu normele Uniunii în materie de concurență care reglementează schimbul de informații. Autoritățile naționale competente transmit constatările relevante Comisiei și grupului consultativ, fără întârzieri nejustificate, prin intermediul biroului central de legătură respectiv.
5. Autoritățile naționale competente țin seama în mod corespunzător de sarcina administrativă a operatorilor economici, în special a IMM-urilor, care poate fi asociată cu cererile de informații și se asigură că aceasta este menținută la un nivel minim.
6. Comisia poate solicita grupului consultativ să discute constatările și perspectivele de evoluție pe baza monitorizării lanțurilor de aprovizionare cu bunuri și servicii de importanță strategică.
7. Pe baza informațiilor colectate prin intermediul activităților desfășurate în conformitate cu alineatul (1), Comisia poate furniza un raport cu privire la constatările agregate.

Articolul 12
Rezerve strategice

1. Comisia poate să identifice, printre bunurile de importanță strategică enumerate într-un act de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 9 alineatul (1), bunuri pentru care ar putea fi necesar să se constituie o rezervă în vederea pregătirii pentru o situație de urgență pe piața unică, ținând seama de probabilitatea și de impactul deficitelor. Comisia informează statele membre cu privire la aceasta.

Capacitățile care fac parte din rezerva rescEU în conformitate cu articolul 12 din Decizia nr. 1313/2013/UE sunt excluse de la aplicarea prezentului articol.

2. Comisia poate solicita, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, ca statele membre să furnizeze informații cu privire la bunurile enumerate într-un act de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 9 alineatul (1), în ceea ce privește toate elementele următoare:
 - (a) stocul actual de pe teritoriul lor;
 - (b) orice potențial de achiziționare ulterioară;
 - (c) orice opțiuni de aprovizionare alternativă;
 - (d) informații suplimentare care ar putea asigura disponibilitatea bunurilor respective.

Actul de punere în aplicare specifică bunurile pentru care trebuie furnizate informații.

Statele membre raportează Comisiei nivelurile rezervelor strategice de bunuri de importanță strategică pe care le dețin, precum și nivelurile altor stocuri de astfel de bunuri deținute pe teritoriul lor.

3. Ținând seama în mod corespunzător de stocurile deținute sau în curs de constituire de către operatorii economici pe teritoriul lor, statele membre depun toate eforturile pentru a constitui rezerve strategice cu bunurile de importanță strategică identificate în conformitate cu alineatul (1). Comisia oferă sprijin statelor membre pentru a-și coordona și raționaliza eforturile.
4. În cazul în care constituirea de rezerve strategice cu bunurile de importanță strategică identificate în temeiul alineatului (1) poate deveni mai eficientă prin raționalizarea acesteia între statele membre, Comisia poate întocmi și actualiza periodic, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, o listă de obiective individuale privind cantitățile și termenele pentru respectivele rezerve strategice pe care statele membre ar trebui să le mențină. La stabilirea obiectivelor individuale pentru fiecare stat membru, Comisia ia în considerare:
 - (a) probabilitatea și impactul deficitelor menționate la alineatul (1);
 - (b) nivelul stocurilor existente ale operatorilor economici și al rezervelor strategice din întreaga Uniune, precum și orice informații privind activitățile în curs ale operatorilor economici de creștere a stocurilor proprii;

(c) costurile aferente constituirii și menținerii unor astfel de rezerve strategice.

5. Statele membre informează periodic Comisia cu privire la situația actuală a rezervelor strategice proprii. În cazul în care un stat membru a atins obiectivele individuale menționate la alineatul (4), acesta informează Comisia dacă dispune de stocuri ale bunurilor respective care depășesc obiectivul stabilit. Statele membre ale căror rezerve nu au atins obiectivele individuale explică Comisiei motivele acestei situații. Comisia facilitează cooperarea dintre statele membre care și-au atins deja obiectivele și celelalte state membre.
6. În cazul în care rezervele strategice ale unui stat membru se situează în mod constant sub obiectivele individuale menționate la alineatul (4), iar operatorii economici de pe teritoriul său nu sunt în măsură să compenseze deficitul respectiv, Comisia poate, din proprie inițiativă sau la cererea a 14 state membre, să evalueze necesitatea de a lua măsuri suplimentare pentru a constitui rezerve strategice cu bunurile de importanță strategică identificate în temeiul alineatului (1).

În urma unei astfel de evaluări, în cazul în care Comisia stabilește, pe baza unor date obiective, că:

- (a) nevoile pentru bunul în cauză rămân neschimbate sau au crescut în comparație cu situația de la momentul la care obiectivul menționat la alineatul (4) a fost stabilit pentru prima dată sau a fost modificat ultima dată în conformitate cu alineatul (4);
- (b) accesul la bunul în cauză este indispensabil pentru a asigura pregătirea pentru o situație de urgență pe piața unică;
- (c) statul membru în cauză nu a furnizat dovezi suficiente pentru a explica neîndeplinirea obiectivului individual și
- (d) există circumstanțe excepționale, în sensul că, având în vedere importanța sa pentru lanțul de aprovizionare în cauză, incapacitatea statului membru respectiv de a constitui astfel de rezerve strategice periclitează grav pregătirea Uniunii în fața unei amenințări iminente a unei situații de urgență pe piața unică,

Comisia poate adopta un act de punere în aplicare prin care să solicite statului membru în cauză să constituie rezerve strategice cu bunurile respective până la un termen stabilit.

7. Atunci când acționează în temeiul prezentului articol, Comisia urmărește să se asigure că prin constituirea rezervelor strategice nu se creează o presiune disproporționată asupra lanțurilor de aprovizionare cu bunurile identificate în conformitate cu alineatul (1) sau asupra capacității fiscale a statului membru vizat.

Comisia ține seama pe deplin de orice preocupări legate de securitatea națională semnalate de statele membre.

8. Actele de punere în aplicare menționate la prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 42 alineatul (2).

Partea IV

Situația de urgență pe piața unică

TITLUL I

REGIMUL DE URGENȚĂ

Articolul 13 *Criterii de activare*

1. Atunci când evaluează gravitatea unei perturbări în scopul de a stabili dacă impactul unei crize asupra pieței unice se califică drept situație de urgență pe piața unică, Comisia ia în considerare, pe baza unor dovezi concrete și fiabile, cel puțin următorii indicatori:
 - (a) criza a cauzat activarea oricărui mecanism relevant de răspuns la criză al Consiliului, a mecanismului de protecție civilă al Uniunii sau a mecanismelor instituite prin cadrul UE de securitate sanitară, printre care [propunerea privind] Regulamentul (UE).../... privind amenințările transfrontaliere grave pentru sănătate și [propunerea privind] Regulamentul (UE).../... al Consiliului privind un cadru de măsuri pentru asigurarea furnizării contramăsurilor medicale necesare în situații de criză;
 - (b) o estimare a numărului de operațiuni economice sau de utilizatori care se bazează pe sectorul perturbat sau pe sectoarele perturbate ale pieței unice pentru furnizarea bunurilor sau serviciilor în cauză;
 - (c) importanța bunurilor sau serviciilor în cauză pentru alte sectoare;
 - (d) impactul, în ceea ce privește gradul și durata, asupra activităților economice și societale, asupra mediului și asupra siguranței publice;
 - (e) incapacitatea operatorilor economici afectați de a oferi în mod voluntar și într-un termen rezonabil o soluție la aspectele specifice ale crizei;
 - (f) poziția pe piață a operatorilor economici afectați din sectorul sau sectoarele vizate;
 - (g) zona geografică afectată și care ar putea fi afectată, inclusiv orice impact transfrontalier asupra funcționării lanțurilor de aprovizionare care sunt indispensabile pentru menținerea activităților societale sau economice vitale pe piața unică;
 - (h) importanța operatorului economic afectat pentru menținerea unui nivel suficient al aprovizionării cu bunuri sau servicii, ținând seama de disponibilitatea unor mijloace alternative pentru furnizarea bunurilor sau serviciilor respective; precum și
 - (i) absența unor bunuri, factori de producție sau servicii de înlocuire.

Articolul 14

Activare

1. Regimul de urgență al pieței unice poate fi activat fără ca regimul de vigilență al pieței unice să fi fost activat anterior pentru aceleași bunuri sau servicii. În cazul în care regimul de vigilență a fost activat anterior, regimul de urgență îl poate înlocui parțial sau integral.
2. În cazul în care, luând în considerare avizul emis de grupul consultativ, Comisia consideră că există o situație de urgență pe piața unică, aceasta propune Consiliului activarea regimului de urgență al pieței unice.
3. Consiliul poate activa regimul de urgență al pieței unice prin intermediul unui act de punere în aplicare al Consiliului. Durata activării se specifică în actul de punere în aplicare și nu poate fi mai mare de șase luni.
4. Activarea regimului de urgență al pieței unice în ceea ce privește anumite bunuri și servicii nu împiedică activarea sau aplicarea în continuare a regimului de vigilență și nici implementarea măsurilor prevăzute la articolele 11 și 12 cu privire la aceleași bunuri și servicii.
5. De îndată ce este activat regimul de urgență al pieței unice, Comisia adoptă, fără întârziere, o listă a bunurilor și serviciilor relevante în situații de criză, prin intermediul unui act de punere în aplicare. Lista poate fi modificată prin intermediul unor acte de punere în aplicare.
6. Actul de punere în aplicare al Comisiei prevăzut la alineatul (5) se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 42 alineatul (2). Din motive imperative de urgență legate de impactul crizei asupra pieței unice, justificate în mod corespunzător, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile, în conformitate cu procedura menționată la articolul 42 alineatul (3).

Articolul 15

Prelungire și dezactivare

1. În cazul în care, luând în considerare avizul emis de grupul consultativ, Comisia consideră că este necesară o prelungire a regimului de urgență al pieței unice, aceasta propune Consiliului prelungirea regimului de urgență al pieței unice. Sub rezerva unor modificări urgente și excepționale ale circumstanțelor, Comisia depune eforturi pentru a face acest lucru cel târziu cu 30 de zile înainte de expirarea perioadei pentru care a fost activat regimul de urgență al pieței unice. Consiliul poate prelungi regimul de urgență al pieței unice cu perioade de cel mult șase luni fiecare, prin intermediul unui act de punere în aplicare.
2. În cazul în care grupul consultativ are dovezi concrete și fiabile că situația de urgență pe piața unică ar trebui dezactivată, acesta poate formula și transmite Comisiei un aviz în acest sens. În cazul în care, luând în considerare avizul emis de grupul consultativ, Comisia consideră că nu mai există o situație de urgență pe piața unică, aceasta propune fără întârziere Consiliului dezactivarea regimului de urgență al pieței unice.

3. Măsurile luate în conformitate cu articolele 24-33 și ca urmare a procedurilor de urgență introduse în cadrele juridice respective ale Uniunii prin intermediul modificărilor aduse legislației sectoriale privind produsele prevăzute în Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) 2016/424, a Regulamentului (UE) 2016/425, a Regulamentului (UE) 2016/426, a Regulamentului (UE) 2019/1009 și a Regulamentului (UE) nr. 305/2011 și de introducere a unor proceduri de urgență pentru evaluarea conformității, adoptarea de specificații comune și supravegherea pieței în contextul unei situații de urgență pe piața unică și în Directiva Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor 2000/14/CE, 2006/42/CE, 2010/35/UE, 2013/29/UE, 2014/28/UE, 2014/29/UE, 2014/30/UE, 2014/31/UE, 2014/32/UE, 2014/33/UE, 2014/34/UE, 2014/35/UE, 2014/53/UE și 2014/68/UE în ceea ce privește procedurile de urgență pentru evaluarea conformității, adoptarea de specificații comune și supravegherea pieței în contextul unei piețe unice încetează să se aplice la dezactivarea regimului de urgență al pieței unice. Comisia prezintă Consiliului o evaluare a eficacității măsurilor luate pentru a răspunde situației de urgență pe piața unică în termen de cel mult trei luni de la expirarea măsurilor, pe baza informațiilor colectate prin intermediul mecanismului de monitorizare prevăzut la articolul 11.

TITLUL II

LIBERA CIRCULAȚIE PE PERIOADA SITUAȚIEI DE URGENȚĂ PE PIAȚA UNICĂ

Capitolul I

Măsurile de restabilire și facilitare a liberei circulații

Articolul 16

Cerințe generale privind măsurile de restricționare a liberei circulații adoptate pentru a aborda o situație de urgență pe piața unică

1. Atunci când adoptă și aplică măsuri naționale ca răspuns la o situație de urgență pe piața unică și la criza subiacentă, statele membre se asigură că acțiunile lor respectă pe deplin tratatul și dreptul Uniunii și, în special, cerințele prevăzute la prezentul articol.
2. Orice restricție este limitată în timp și eliminată de îndată ce situația o permite. În plus, orice restricție ar trebui să țină seama de situația regiunilor de frontieră.
3. Nicio cerință impusă cetățenilor și întreprinderilor nu creează o sarcină administrativă nejustificată sau inutilă.
4. Statele membre informează în mod clar și fără ambiguitate cetățenii, consumatorii, întreprinderile, lucrătorii și reprezentanții acestora cu privire la măsurile care le afectează drepturile la liberă circulație.
5. Statele membre se asigură că toate părțile interesate afectate sunt informate cu privire la măsurile de restricționare a liberei circulații a mărfurilor, a serviciilor și a persoanelor, inclusiv a lucrătorilor și a prestatorilor de servicii, înainte de intrarea lor

în vigoare. Statele membre asigură un dialog continuu cu părțile interesate, inclusiv prin comunicarea cu partenerii sociali și cu partenerii internaționali.

Articolul 17

Restricții interzise ale drepturilor la liberă circulație pe perioada unei situații de urgență pe piața unică

1. Pe perioada regimului de urgență al pieței unice și atunci când răspund la o situație de urgență pe piața unică, statele membre nu introduc niciuna dintre următoarele măsuri:
 - (a) interdicții la export în interiorul Uniunii sau alte măsuri cu efect echivalent asupra bunurilor sau serviciilor relevante în situații de criză enumerate într-un act de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 14 alineatul (5);
 - (b) restricții privind exportul de mărfuri sau prestarea ori primirea de servicii în interiorul UE sau măsuri cu efect echivalent, în cazul în care restricțiile respective:
 - (i) perturbă lanțurile de aprovizionare cu bunuri și servicii relevante în situații de criză care sunt enumerate într-un act de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 14 alineatul (5) sau
 - (ii) creează sau accentuează deficitele de astfel de bunuri și servicii pe piața unică;
 - (c) discriminare între statele membre sau între cetățeni, inclusiv în calitatea lor de prestatori de servicii sau lucrători, bazată direct pe cetățenie sau, în cazul societăților comerciale, pe locul unde se află sediul social, administrația centrală sau locul principal de desfășurare a activității;
 - (d) restricții privind libera circulație a persoanelor implicate în producția de bunuri relevante în situații de criză care sunt enumerate într-un act de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 14 alineatul (5) și de părți ale acestora sau în furnizarea de servicii relevante în situații de criză care sunt enumerate într-un act de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 14 alineatul (5) sau alte măsuri cu efect echivalent, care:
 - (i) cauzează deficite de forță de muncă necesară pe piața unică și, prin urmare, perturbă lanțurile de aprovizionare cu bunuri și servicii relevante în situații de criză sau creează sau accentuează deficitele de astfel de bunuri și servicii pe piața unică sau
 - (ii) sunt direct discriminatorii pe baza cetățeniei persoanei.
2. Pe perioada regimului de urgență al pieței unice și atunci când răspund la o situație de urgență pe piața unică, statele membre nu introduc niciuna dintre următoarele măsuri, cu excepția cazului în care adoptarea măsurii este inerentă naturii crizei:

- (a) aplicarea unor norme mai generoase bunurilor care provin dintr-un stat membru învecinat, din orice alt stat membru sau dintr-un grup de state membre, în comparație cu bunurile care provin din alte state membre;
 - (b) refuzul selectiv al intrării pe teritoriul lor a bunurilor care provin din alte state membre specifice;
 - (c) introducerea de interdicții privind operarea transportului de mărfuri.
3. Pe perioada regimului de urgență al pieței unice și atunci când răspund la o situație de urgență pe piața unică, statele membre nu introduc niciuna dintre următoarele măsuri, cu excepția cazului în care adoptarea măsurii este inerentă naturii crizei/situației de urgență de pe piața unică:
- (a) interzicerea anumitor tipuri de servicii sau regimuri de furnizare a serviciilor;
 - (b) blocarea fluxurilor de transport de persoane.
4. Pe perioada regimului de urgență al pieței unice și atunci când răspund la o situație de urgență pe piața unică, statele membre nu întreprind niciuna dintre următoarele acțiuni:
- (a) aplicarea unor norme mai generoase pentru călătoriile către sau dinspre un stat membru către sau dinspre un alt stat membru sau un grup de state membre, în comparație cu călătoriile către și dinspre alte state membre, cu excepția cazului în care acest lucru este inerent naturii crizei/situației de urgență pe piața unică;
 - (b) refuzarea, pentru beneficiarii dreptului la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii, a dreptului de a intra pe teritoriul statului membru de cetățenie sau de reședință al acestora, a dreptului de a ieși de pe teritoriul statelor membre pentru a călători în statul membru de cetățenie sau de reședință sau a dreptului de a tranzita un stat membru pentru a ajunge în statul membru de cetățenie sau de reședință;
 - (c) interzicerea călătoriilor în scop profesional legate de cercetare și dezvoltare, de producția bunurilor necesare în situații de criză care sunt enumerate într-un act de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 14 alineatul (5) sau de introducerea lor pe piață sau de inspecțiile aferente;
 - (d) impunerea de interdicții de călătorie, inclusiv de călătorie din motive imperative legate de familie, care nu sunt adecvate pentru realizarea niciunui interes public legitim presupus a fi urmărit prin astfel de măsuri sau care depășesc în mod evident ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului respectiv;
 - (e) impunerea de restricții lucrătorilor și prestatorilor de servicii și reprezentanților acestora, cu excepția cazului în care acest lucru este inerent naturii crizei/situației de urgență pe piața unică și nu depășește în mod evident ceea ce este necesar în acest scop.
5. Atunci când a fost activată o situație de urgență pe piața unică în conformitate cu articolul 14, iar activitățile exercitate de prestatorii de servicii, de reprezentanții

întreprinderilor și de lucrători nu sunt afectate de criză în statul membru și, în pofida crizei, este posibilă deplasarea în condiții de siguranță, statul membru respectiv nu impune restricții de călătorie categoriilor respective de persoane din alte state membre care le-ar împiedica să aibă acces la locul lor de activitate sau de muncă.

6. Atunci când a fost activată o situație de urgență pe piața unică în conformitate cu articolul 14, iar circumstanțele excepționale generate de criză nu permit tuturor prestatorilor de servicii, reprezentanților întreprinderilor și lucrătorilor din alte state membre să călătorească și să aibă acces neîngrădit la locul lor de activitate sau de muncă, dar călătoriile sunt încă posibile, statele membre nu impun restricții de călătorie:
 - (a) prestatorilor de servicii care furnizează servicii relevante în situații de criză enumerate într-un act de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 14 alineatul (5), nici reprezentanților întreprinderilor sau lucrătorilor implicați în producția de bunuri relevante în situații de criză sau în furnizarea de servicii relevante în situații de criză enumerate într-un act de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 14 alineatul (5), pentru a le permite accesul la locul în care își desfășoară activitățile în cazul în care activitățile din sectorul respectiv sunt încă permise în statul membru;
 - (b) lucrătorilor din domeniul protecției civile, pentru a le permite să aibă acces neîngrădit la locul în care își desfășoară activitatea, împreună cu echipamentele lor, în oricare dintre statele membre.
7. Atunci când adoptă măsurile menționate în prezenta dispoziție, statele membre asigură respectarea deplină a tratatelor și a dreptului Uniunii. Nicio dispoziție nu se interpretează ca autorizând sau justificând restricții privind libera circulație care contravin tratatelor sau altor dispoziții ale dreptului Uniunii.

Articolul 18
Măsuri de sprijin

1. Pe perioada regimului de urgență al pieței unice, Comisia poate prevedea măsuri de sprijin pentru consolidarea liberei circulații a persoanelor menționate la articolul 17 alineatele (6) și (7) prin intermediul unor acte de punere în aplicare. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 422 alineatul (2). Din motive imperative de urgență legate de impactul crizei asupra pieței unice, justificate în mod corespunzător, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile, în conformitate cu procedura menționată la articolul 42 alineatul (3).
2. Pe perioada regimului de urgență al pieței unice, în cazul în care Comisia stabilește că statele membre au instituit modele pentru atestarea faptului că persoana sau operatorul economic este un prestator de servicii care prestează servicii relevante în situații de criză, un reprezentant al unei întreprinderi sau un lucrător care este implicat în producția de bunuri relevante în situații de criză sau în prestarea de servicii relevante în situații de criză sau un lucrător în domeniul protecției civile și consideră că utilizarea unor modele diferite de către fiecare stat membru constituie un obstacol în calea liberei circulații în momentul unei situații de urgență pe piața unică, Comisia poate emite, în cazul în care consideră că acest lucru este necesar

pentru sprijinirea liberei circulații a acestor categorii de persoane și a echipamentelor acestora pe perioada situației de urgență existente pe piața unică, modele care să ateste îndeplinirea criteriilor relevante pentru aplicarea articolului 17 alineatul (6) în toate statele membre prin intermediul unor acte de punere în aplicare.

3. Actele de punere în aplicare menționate la alineatele (1) și (2) se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 42 alineatul (2). Din motive imperative de urgență legate de impactul crizei asupra pieței unice, justificate în mod corespunzător, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile, în conformitate cu procedura menționată la articolul 42 alineatul (3).

Capitolul II

Transparență și asistență administrativă

Articolul 19 *Notificări*

1. Pe perioada situației de urgență pe piața unică, statele membre notifică Comisiei orice proiect de măsuri relevante pentru criză care restricționează libera circulație a mărfurilor și libertatea de a presta servicii, precum și restricțiile relevante pentru criză privind libera circulație a persoanelor, inclusiv a lucrătorilor, împreună cu motivele măsurilor respective.

O astfel de notificare nu împiedică statele membre să adopte măsurile respective în cazul în care este necesară o acțiune imediată din motive determinate de circumstanțe grave și imprevizibile. Statele membre notifică imediat măsura adoptată, împreună cu o justificare a necesității de a adopta imediat măsura.

2. Statele membre prezintă Comisiei o expunere a motivelor care fac ca adoptarea unei astfel de măsuri să fie justificată și proporțională, în cazul în care motivele respective nu au fost deja precizate în măsura notificată. Statele membre comunică Comisiei textul integral al actelor cu putere de lege sau al normelor de reglementare naționale care conțin măsura respectivă sau sunt modificate prin măsura respectivă.
3. Statele membre utilizează sistemul informatic instituit pentru notificări în temeiul Directivei (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului⁵⁰ pentru notificările efectuate în temeiul prezentului articol.
4. Comisia comunică celorlalte state membre măsurile notificate, fără întârziere, și le comunică în același timp grupului consultativ.
5. În cazul în care grupul consultativ decide să emită un aviz cu privire la o măsură notificată, acesta emite avizul în termen de patru zile lucrătoare de la data primirii de către Comisie a notificării privind măsura respectivă.
6. Comisia se asigură că cetățenii și întreprinderile sunt informați cu privire la măsurile notificate, cu excepția cazului în care statele membre solicită ca măsurile să rămână confidențiale sau în care Comisia consideră că divulgarea măsurilor respective ar

⁵⁰ JO L 241, 17.9.2015, p. 1.

afecta securitatea și ordinea publică a Uniunii Europene sau a statelor sale membre, precum și cu privire la deciziile și observațiile statelor membre adoptate în conformitate cu prezentul articol.

7. Statele membre amână adoptarea unui proiect de măsură notificat până la trecerea a 10 zile de la data primirii de către Comisie a notificării menționate la prezentul articol.
8. În termen de 10 zile de la data primirii notificării, Comisia examinează compatibilitatea oricărui proiect de măsuri sau a oricărei măsuri adoptate cu dreptul Uniunii, inclusiv cu articolele 16 și 17 din prezentul regulament, precum și cu principiile proporționalității și nediscriminării, și poate prezenta observații cu privire la măsura notificată atunci când există motive serioase și evidente de a considera că aceasta nu este conformă cu dreptul Uniunii. Aceste observații sunt luate în considerare de către statul membru notificator. În circumstanțe excepționale, în special pentru a primi consultanță științifică, dovezi sau expertiză tehnică în contextul unei situații în evoluție, perioada de 10 zile poate fi prelungită de către Comisie. Comisia prezintă motivele care justifică o astfel de prelungire, stabilește un nou termen și informează fără întârziere statele membre cu privire la noul termen și la motivele prelungirii.
9. Statele membre pot prezenta la rândul lor observații statului membru care a notificat o măsură; statul membru respectiv ține seama de aceste observații.
10. Statul membru notificator comunică Comisiei măsurile pe care intenționează să le adopte pentru a se conforma observațiilor formulate în conformitate cu alineatul (8) în termen de 10 zile de la primirea acestora.
11. În cazul în care constată că măsurile comunicate de statul membru notificator sunt în continuare neconforme cu dreptul Uniunii, Comisia poate emite, în termen de 30 de zile de la comunicarea respectivă, o decizie prin care solicită statului membru respectiv să nu adopte proiectul de măsură notificat. Statul membru notificator comunică fără întârziere Comisiei textul adoptat al unui proiect de măsură notificat.
12. În cazul în care constată că o măsură deja adoptată care i-a fost notificată nu este conformă cu dreptul Uniunii, Comisia poate emite, în termen de 30 de zile de la notificare, o decizie prin care solicită statului membru să o abroge. În cazul în care modifică măsura adoptată notificată, statul membru notificator comunică fără întârziere textul măsurii revizuite.
13. Perioada de 30 de zile menționată la alineatele (11) și (12) poate fi prelungită în mod excepțional de către Comisie pentru a ține seama de o schimbare a circumstanțelor, în special pentru a primi consultanță științifică, dovezi sau expertiză tehnică în contextul unei situații în evoluție. Comisia prezintă motivele care justifică o astfel de prelungire și stabilește un nou termen și informează fără întârziere statele membre cu privire la noul termen și la motivele prelungirii.
14. Deciziile Comisiei menționate la alineatele (11) și (12) se bazează pe informațiile disponibile și pot fi emise atunci când există motive imediat evidente și serioase de a considera că măsurile notificate nu sunt conforme cu dreptul Uniunii, inclusiv cu articolul 16 sau 17 din prezentul regulament, cu principiul proporționalității sau cu principiul nediscriminării. Adoptarea acestor decizii nu aduce atingere posibilității

Comisiei de a adopta măsuri într-o etapă ulterioară, inclusiv lansarea unei proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în temeiul articolului 258 din TFUE.

15. Informațiile furnizate în temeiul prezentului articol nu sunt confidențiale, cu excepția cazului în care statul membru notificator solicită acest lucru în mod expres. Orice astfel de cerere trebuie să se refere la proiectele de măsuri și să fie motivată.
16. Comisia publică textul măsurilor adoptate de statele membre în contextul situației de urgență pe piața unică care restricționează libera circulație a mărfurilor, a serviciilor și a persoanelor, inclusiv a lucrătorilor, și care au fost comunicate prin intermediul notificărilor menționate la prezentul articol, precum și prin intermediul altor surse. Textul măsurilor se publică în termen de o zi lucrătoare de la primirea sa prin intermediul unei platforme electronice gestionate de către Comisie.

Articolul 20

Legătura cu alte mecanisme de notificare

1. În cazul în care un stat membru are obligația de a notifica o măsură în temeiul articolului 19 din prezentul regulament și al articolului 5 alineatul (1) din Directiva (UE) 2015/1535⁵¹, se consideră că o notificare efectuată în temeiul prezentului regulament a îndeplinit și obligația de notificare prevăzută la articolul 5 alineatul (1) din Directiva (UE) 2015/1535.
2. În cazul în care un stat membru are obligația de a notifica o măsură în temeiul articolului 19 din prezentul regulament și al articolului 15 alineatul (7) sau al articolului 39 alineatul (5) din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁵², se consideră că o notificare efectuată în temeiul prezentului regulament a îndeplinit și obligațiile de notificare prevăzute în Directiva 2006/123/CE. În mod similar, deciziile Comisiei menționate la articolul 19 alineatele (11) și (12) din prezentul regulament sunt considerate a fi o decizie adoptată în temeiul articolului 15 alineatul (7) din Directiva 2006/123/CE în sensul directivei respective.
3. În cazul în care un stat membru are obligația de a notifica o măsură în temeiul articolului 19 din prezentul regulament și de a informa Comisia în conformitate cu articolul 59 alineatul (5) din Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁵³, se consideră că notificarea respectivă a îndeplinit și obligația de informare prevăzută la articolul 59 alineatul (5) din Directiva 2005/36/CE.

Articolul 21

Puncte unice de contact în statele membre

1. Statele membre instituie puncte unice de contact naționale care oferă cetățenilor, consumatorilor, operatorilor economici și lucrătorilor, precum și reprezentanților acestora următoarele tipuri de asistență:

⁵¹ JO L 241, 17.9.2015, p. 1.

⁵² JO L 376, 27.12.2006, p. 36.

⁵³ JO L 255, 30.9.2005, p. 22.

- (a) asistență pentru solicitarea și obținerea de informații cu privire la restricțiile naționale privind libera circulație a mărfurilor, a serviciilor, a persoanelor și a lucrătorilor care sunt legate de o situație de urgență pe piața unică activată;
 - (b) asistență pentru îndeplinirea oricăror proceduri și formalități în situații de criză la nivel național care au fost instituite ca urmare a situației de urgență pe piața unică activată.
2. Statele membre se asigură că cetățenii, consumatorii, operatorii economici și lucrătorii, precum și reprezentanții acestora pot primi, la cererea acestora și prin intermediul punctelor unice de contact respective, informații din partea autorităților competente cu privire la modul în care măsurile naționale respective de răspuns în situații de criză sunt interpretate și aplicate în general. Dacă este cazul, aceste informații includ un ghid pas cu pas. Informațiile se transmit într-un limbaj clar, ușor de înțeles și inteligibil. Acestea trebuie să fie ușor accesibile de la distanță și prin mijloace electronice și trebuie să fie actualizate.

Articolul 22

Punctul unic de contact de la nivelul Uniunii

1. Comisia instituie și operează un punct unic de contact la nivelul Uniunii.
2. Punctul unic de contact de la nivelul Uniunii oferă cetățenilor, consumatorilor, operatorilor economici, lucrătorilor și reprezentanților acestora următoarele tipuri de asistență:
 - (a) asistență pentru solicitarea și obținerea de informații în ceea ce privește măsurile de răspuns în situații de criză la nivelul Uniunii care sunt relevante pentru situația de urgență pe piața unică activată sau care afectează exercitarea liberei circulații a mărfurilor, a serviciilor, a persoanelor și a lucrătorilor;
 - (b) asistență pentru îndeplinirea oricăror proceduri și formalități în situații de criză care au fost instituite la nivelul Uniunii ca urmare a situației de urgență pe piața unică activată;
 - (c) întocmirea unei liste cu toate măsurile naționale luate ca răspuns la criză și cu toate punctele naționale de contact.

TITLUL III
MĂSURILE DE RĂSPUNS ÎN CAZ DE SITUAȚIE DE URGENȚĂ PE PIAȚA UNICĂ

Capitolul I
Cererile de informații specifice și disponibilitatea bunurilor și serviciilor relevante în situații de criză

Articolul 23
Cerința privind dubla activare

1. Măsurile obligatorii incluse în prezentul capitol pot fi adoptate de Comisie prin intermediul unor acte de punere în aplicare în conformitate cu articolul 24 alineatul (2), articolul 26 primul paragraf și articolul 27 alineatul (2) numai după ce o a fost activată o situație de urgență pe piața unică prin intermediul unui act de punere în aplicare al Consiliului în conformitate cu articolul 14.
2. Un act de punere în aplicare care introduce o măsură inclusă în prezentul capitol enumeră în mod clar și specific bunurile și serviciile relevante în situații de criză cărora li se aplică măsura respectivă. Această măsură se aplică numai pe durata regimului de urgență.

Articolul 24
Cereri de informații adresate operatorilor economici

1. În cazul în care există deficite grave cauzate de criză sau o amenințare imediată de apariție a unor astfel de deficite, Comisia poate invita organizații reprezentative sau operatori economici reprezentativi din lanțurile de aprovizionare relevante pentru situații de criză să transmită Comisiei în mod voluntar, într-un termen stabilit, informații specifice cu privire la capacitățile de producție și la eventualele stocuri de bunuri relevante în situații de criză și de componente ale acestora existente în unitățile de producție ale Uniunii și în unitățile din țările terțe pe care le exploatează, cu care au încheiat contracte sau de la care se aprovizionează, precum și informații cu privire la orice perturbări relevante ale lanțului de aprovizionare într-un anumit termen.
2. În cazul în care destinatarii nu transmit informațiile solicitate în conformitate cu alineatul (1) în termenul stabilit și nu oferă o justificare valabilă pentru netransmiterea informațiilor, Comisia le poate solicita prin intermediul unui act de punere în aplicare să transmită informațiile respective, indicând în actul de punere în aplicare motivul pentru care acest lucru este proporțional și necesar, specificând bunurile și serviciile relevante în situații de criză și destinatarii vizați de cererea de informații, precum și informațiile solicitate, și furnizând, dacă este necesar, un model cu întrebările care pot fi adresate operatorilor economici.
3. Cererile de informații menționate la alineatul (1) pot viza următoarele:

- (a) informații specifice adresate Comisiei în ceea ce privește capacitățile de producție și eventualele stocuri de bunuri relevante în situații de criză și de componente ale acestora existente în unitățile de producție situate în Uniune și în unitățile de producție situate într-o țară terță și exploatate, contractate sau folosite pentru aprovizionare de către organizația sau operatorul menționat la alineatul (1), cu respectarea deplină a secretelor comerciale și de afaceri și cu solicitarea de a transmite Comisiei un calendar al producției preconizate în următoarele trei luni pentru unitățile de producție situate în Uniune, precum și informații privind orice perturbări relevante ale lanțului de aprovizionare;
 - (b) alte informații necesare pentru evaluarea naturii sau amplitudinii unei anumite perturbări sau a unui anumit deficit al lanțului de aprovizionare.
4. În urma activării cererilor de informații obligatorii adresate operatorilor economici prin intermediul unui act de punere în aplicare, Comisia adresează o decizie oficială fiecăreia dintre organizațiile reprezentative sau fiecăruia dintre operatorii economici din lanțurile de aprovizionare relevante în situații de criză care au fost identificați în actul de punere în aplicare, solicitându-le să furnizeze informațiile specificate în actul de punere în aplicare. Comisia se bazează, atunci când este posibil, pe listele relevante și disponibile ale persoanelor de contact ale operatorilor economici activi în lanțurile de aprovizionare cu bunuri și servicii relevante în situații de criză selectate, întocmite de statele membre. Comisia poate obține de la statele membre informațiile necesare privind operatorii economici relevanți.
5. Deciziile Comisiei care conțin cereri individuale de informații conțin o trimitere la actul de punere în aplicare menționat la alineatul (2) pe care se bazează acestea și fac referire la situațiile de deficite grave legate de criză sau de amenințare imediată privind apariția acestora. Orice cerere de informații este justificată în mod corespunzător și proporțională în ceea ce privește volumul, natura și granularitatea datelor, precum și frecvența accesului la datele solicitate și este necesară pentru gestionarea situației de urgență sau pentru elaborarea de statistici oficiale relevante. O cerere stabilește un termen rezonabil în care trebuie furnizate informațiile. Se ia în considerare efortul necesar pentru colectarea și punerea la dispoziție a datelor de către operatorul economic sau organizația reprezentativă. Decizia oficială conține, de asemenea, garanții privind protecția datelor în conformitate cu articolul 39 din prezentul regulament, garanții privind nedivulgarea informațiilor comerciale sensibile cuprinse în răspuns în conformitate cu articolul 25, precum și informații privind posibilitatea contestării deciziei în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii și amenzi prevăzute la articolul 28 pentru nerespectarea obligației de a răspunde, precum și calendarul de transmitere a unui răspuns.
6. Informațiile solicitate pot fi transmise, în numele operatorilor economici sau al asociațiilor de operatori economici vizați, de către proprietarii operatorilor economici sau de către reprezentanții acestora, iar în cazul persoanelor juridice, al societăților sau firmelor sau al asociațiilor care nu au personalitate juridică, de către persoanele autorizate să le reprezinte în baza legii sau a statutului. Fiecare operator economic sau asociație de operatori economici furnizează informațiile solicitate în mod individual, în conformitate cu normele Uniunii în materie de concurență care reglementează schimbul de informații. Informațiile pot fi transmise de către juriști autorizați în mod corespunzător în acest sens, în numele clienților acestora. Clienții

continuă să aibă întreaga responsabilitate în cazul în care informațiile transmise sunt incomplete, incorecte sau înșelătoare.

7. Curtea de Justiție a Uniunii Europene are competența de fond de a examina deciziile prin care Comisia a impus unui operator economic o cerere de informații obligatorie.
8. Actele de punere în aplicare prevăzute la alineatul (2) se adoptă în conformitate cu procedura comitetului menționată la articolul 42 alineatul (2). Din motive imperative de urgență legate de impactul crizei asupra pieței unice, justificate în mod corespunzător, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile, în conformitate cu procedura menționată la articolul 42 alineatul (3).

Articolul 25

Confidențialitatea și prelucrarea informațiilor

1. Informațiile primite în aplicarea prezentului regulament se folosesc numai în scopul pentru care au fost solicitate.
2. Statele membre și Comisia asigură protecția secretelor comerciale și de afaceri și a altor informații sensibile și confidențiale obținute și generate în aplicarea prezentului regulament, inclusiv a recomandărilor și a măsurilor care urmează să fie luate, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern respectiv.
3. Statele membre și Comisia se asigură că informațiile clasificate transmise sau schimbate în temeiul prezentului regulament nu sunt declassate sau declassificate fără acordul prealabil scris al emitentului.
4. Comisia poate prezenta grupului consultativ menționat la articolul 4 informații agregate pe baza oricăror informații colectate în temeiul articolului 24.
5. Comisia nu comunică informații într-un mod care poate conduce la identificarea unui operator individual atunci când comunicarea informațiilor respective are ca rezultat un potențial prejudiciu comercial sau al reputației acestui operator sau divulgarea oricăror secrete comerciale.

Articolul 26

Modificări specifice ale legislației armonizate privind produsele

Atunci când a fost activat regimul de urgență al pieței unice prin intermediul unui act de punere în aplicare al Consiliului adoptat în temeiul articolului 14 și există un deficit de bunuri relevante în situații de criză, Comisia poate activa, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, procedurile de urgență incluse în cadrele juridice ale Uniunii modificate prin [Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) 2016/424, a Regulamentului (UE) 2016/425, a Regulamentului (UE) 2016/426, a Regulamentului (UE) 2019/1009 și a Regulamentului (UE) nr. 305/2011 și de introducere a unor proceduri de urgență pentru evaluarea conformității, adoptarea de specificații comune și supravegherea pieței în contextul unei situații de urgență pe piața unică și prin Directiva Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor 2000/14/CE, 2006/42/CE, 2010/35/UE, 2013/29/UE, 2014/28/UE, 2014/29/UE, 2014/30/UE, 2014/31/UE, 2014/32/UE, 2014/33/UE, 2014/34/UE, 2014/35/UE, 2014/53/UE și 2014/68/UE în ceea ce

privește procedurile de urgență pentru evaluarea conformității, adoptarea de specificații comune și supravegherea pieței în contextul unei piețe unice] în ceea ce privește bunurile relevante în situații de criză, indicând bunurile relevante în situații de criză și procedurile de urgență care fac obiectul activării, precizând motivele acestei activări și proporționalitatea acesteia și indicând durata activării în cauză.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 42 alineatul (2). Din motive imperative de urgență legate de impactul crizei asupra pieței unice, justificate în mod corespunzător, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile, în conformitate cu procedura menționată la articolul 42 alineatul (3).

Articolul 27 *Comenzi prioritare*

1. Comisia poate invita unul sau mai mulți operatori economici din lanțurile de aprovizionare relevante în situații de criză, stabiliți în Uniune, să accepte și să trateze cu prioritate anumite comenzi pentru producerea sau furnizarea de bunuri relevante în situații de criză (denumite în continuare „comandă prioritară”).
2. În cazul în care un operator economic nu acceptă comenzi prioritare și nu le tratează cu prioritate, Comisia poate, din proprie inițiativă sau la solicitarea a 14 state membre, să evalueze necesitatea și proporționalitatea recurgerii la comenzi prioritare în astfel de cazuri, Comisia acordă operatorului economic în cauză, precum și oricărei părți care poate demonstra că ar fi afectată de potențiala comandă prioritară, posibilitatea de a-și exprima poziția într-un termen rezonabil stabilit de Comisie în funcție de circumstanțele cazului. În circumstanțe excepționale, în urma unei astfel de evaluări, Comisia poate adresa un act de punere în aplicare operatorului economic în cauză, solicitându-i fie să accepte și să trateze cu prioritate comenzile prioritare specificate în actul de punere în aplicare, fie să explice de ce nu este posibil sau adecvat ca operatorul respectiv să facă acest lucru. Decizia Comisiei se bazează pe date obiective care arată că tratarea cu prioritate a comenzilor este indispensabilă pentru a asigura menținerea activităților economice societale vitale pe piața unică.
3. În cazul în care operatorul economic căruia i se adresează decizia menționată la alineatul (2) acceptă cerința de a accepta și de a trata cu prioritate comenzile specificate în decizie, obligația respectivă prevalează asupra oricărei obligații de executare în temeiul dreptului privat sau public.
4. În cazul în care operatorul economic căruia i se adresează decizia menționată la alineatul (2) refuză să accepte cerința de a accepta comenzile specificate în decizie și de a le trata cu prioritate, acesta furnizează Comisiei, în termen de 10 zile de la notificarea deciziei, o explicație motivată în care prezintă motivele justificate corespunzător pentru care nu este posibil sau adecvat, având în vedere obiectivele prezentei dispoziții, să se conformeze cerinței. Printre aceste motive se numără incapacitatea operatorului de a executa comanda prioritară din cauza capacității insuficiente de producție sau un risc grav ca acceptarea comenzii să genereze dificultăți sau sarcini economice deosebite pentru operator sau alte considerații de o gravitate comparabilă.

Comisia poate face publică explicația motivată respectivă sau o parte a acesteia, ținând seama în mod corespunzător de confidențialitatea comercială.

5. În cazul în care un operator economic stabilit în Uniune face obiectul unei măsuri luate de o țară terță care implică o comandă prioritară, acesta informează Comisia în acest sens.
6. Comisia ia decizia menționată la alineatul (2) în conformitate cu dreptul aplicabil al Uniunii, inclusiv cu principiile necesității și proporționalității, precum și cu obligațiile Uniunii în temeiul dreptului internațional. Decizia ține seama în special de interesele legitime ale operatorului economic în cauză și de orice informații disponibile privind costurile și eforturile necesare pentru orice modificare a secvenței de producție. În decizie se precizează temeiul juridic al adoptării sale, se stabilesc termenele în care trebuie executată comanda prioritară și, dacă este cazul, se specifică produsul și cantitatea. Totodată, se precizează amenzile prevăzute la articolul 28 pentru nerespectarea deciziei. Comanda prioritară se plasează la un preț corect și rezonabil.
7. În cazul în care un operator economic acceptă și tratează cu prioritate o comandă prioritară, acesta nu este răspunzător pentru nicio încălcare a obligațiilor contractuale reglementate de legislația unui stat membru care este necesară în vederea respectării comenzii prioritare. Răspunderea este exclusă numai în măsura în care încălcarea obligațiilor contractuale este necesară pentru respectarea solicitării referitoare la tratarea cu prioritate.
8. Actele de punere în aplicare prevăzute la alineatul (2) se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 42 alineatul (2). Din motive imperative de urgență legate de impactul crizei asupra pieței unice, justificate în mod corespunzător, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile, în conformitate cu procedura menționată la articolul 42 alineatul (3).

Articolul 28

Amenzi aplicate operatorilor pentru nerespectarea obligației de a răspunde la cererile de informații obligatorii sau de a respecta comenzile prioritare

1. Comisia poate, în cazul în care se consideră necesar și proporțional, să aplice amenzi prin intermediul unei decizii:
 - (a) în cazul în care o organizație reprezentativă a operatorilor economici sau un operator economic furnizează, cu intenție sau din neglijență gravă, informații incorecte, incomplete sau înșelătoare atunci când răspunde la o cerere adresată în temeiul articolului 24 sau în cazul în care nu furnizează informațiile în termenul stabilit;
 - (b) în cazul în care un operator economic, cu intenție sau din neglijență gravă, nu respectă obligația de a informa Comisia cu privire la obligația impusă de o țară terță în temeiul articolului 27 sau nu explică motivul pentru care nu a acceptat o comandă prioritară;
 - (c) în cazul în care un operator economic, cu intenție sau din neglijență gravă, nu respectă obligația pe care a acceptat-o de a trata cu prioritate anumite comenzi

de bunuri relevante în situații de criză („comandă prioritară”) în temeiul articolului 27.

2. Amenzile aplicate în cazurile menționate la alineatul (1) literele (a) și (b) nu depășesc 200 000 EUR.
3. Amenzile aplicate în cazurile menționate la alineatul (1) litera (c) nu depășesc 1 % din cifra de afaceri zilnică medie înregistrată în exercițiul financiar anterior pentru fiecare zi lucrătoare de nerespectare a obligației prevăzute la articolul 27 (comenzi prioritare), calculată de la data stabilită în decizie, fără a se depăși 1 % din cifra de afaceri totală înregistrată în exercițiul financiar anterior.
4. La stabilirea cuantumului amenzii se iau în considerare dimensiunea și resursele economice ale operatorului economic în cauză, natura, gravitatea și durata încălcării, ținându-se seama în mod corespunzător de principiile proporționalității și adecvării.
5. Curtea de Justiție a Uniunii Europene are competența de fond de a examina deciziile prin care Comisia a stabilit o amendă. Curtea poate să anuleze, să reducă sau să majoreze amenda aplicată.

Articolul 29

Termen de prescripție pentru impunerea amenzilor

1. Competența Comisiei de a aplica amenzi în conformitate cu articolul 30 face obiectul următoarelor termene de prescripție:
 - (a) doi ani, în cazul încălcării dispozițiilor referitoare la cererile de informații adresate în temeiul articolului 24;
 - (b) trei ani, în cazul încălcării dispozițiilor referitoare la obligația de a trata cu prioritate producția de bunuri relevante în situații de criză prevăzută la articolul 26 alineatul (2).
2. Termenul începe să curgă din ziua în care Comisia ia cunoștință de încălcare. Totuși, în cazul unor încălcări continue sau repetate, termenul începe să curgă din ziua încetării încălcării.
3. Orice acțiune întreprinsă de Comisie sau de autoritățile competente ale statelor membre în scopul asigurării respectării dispozițiilor prezentului regulament întrerupe termenul de prescripție.
4. Întreruperea termenului de prescripție se aplică tuturor părților care sunt considerate responsabile pentru participarea la încălcare.
5. După fiecare întrerupere, termenul de prescripție începe să curgă din nou de la zero. Totuși, termenul de prescripție expiră cel târziu în ziua în care s-a scurs o perioadă egală cu dublul termenului de prescripție fără să se fi aplicat o amendă de către Comisie. Această perioadă se prelungește cu durata în care termenul de prescripție este suspendat deoarece decizia Comisiei face obiectul unor acțiuni pendinte la Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

Articolul 30

Termene de prescripție pentru executarea amenzilor

1. Competența Comisiei de a executa deciziile luate în temeiul articolului 28 face obiectul unui termen de prescripție de cinci ani.
2. Termenul începe să curgă de la data la care decizia devine definitivă.
3. Termenul de prescripție pentru executarea amenzilor este întrerupt:
 - (a) prin notificarea unei decizii de modificare a cuantumului inițial al amenzii sau de refuzare a unei cereri de modificare;
 - (b) prin orice act al Comisiei sau al unui stat membru care acționează la cererea Comisiei care vizează executarea amenzii.
- (4) După fiecare întrerupere, termenul de prescripție începe să curgă din nou de la zero.
- (5) Termenul de prescripție pentru executarea amenzilor se suspendă pe perioada în care:
 - (a) se acordă timp pentru efectuarea plății;
 - (b) se suspendă executarea plății în temeiul unei hotărâri a Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Articolul 31

Dreptul de a fi ascultat cu privire la aplicarea de amenzi

1. Înainte de a adopta o decizie în temeiul articolului 28, Comisia acordă operatorului economic sau organizațiilor reprezentative ale operatorilor economici în cauză posibilitatea de a fi ascultat(e) cu privire la:
 - (a) constatările preliminare ale Comisiei, inclusiv cu privire la orice chestiune referitor la care Comisia a ridicat obiecții;
 - (b) măsurile pe care Comisia ar putea intenționa să le adopte având în vedere constatările preliminare menționate la litera (a) de la prezentul alineat.
2. Întreprinderile și organizațiile reprezentative ale operatorilor economici în cauză își pot prezenta observațiile cu privire la constatările preliminare ale Comisiei într-un termen care este stabilit de Comisie în constatările sale preliminare și care nu poate fi mai mic de 21 de zile.
3. Comisia își bazează deciziile numai pe obiecțiile cu privire la care operatorii economici și organizațiile reprezentative ale operatorilor economici în cauză au fost în măsură să prezinte observații.
4. Dreptul la apărare al operatorului economic sau al organizațiilor reprezentative ale operatorilor economici în cauză este pe deplin respectat în cadrul tuturor

procedurilor. Operatorul economic sau organizațiile reprezentative ale operatorilor economici în cauză au dreptul de a avea acces la dosarul Comisiei în condițiile unei divulgări negociate, sub rezerva interesului legitim al operatorilor economici de a-și proteja secretele comerciale. Dreptul de acces la dosar nu include accesul la informații confidențiale și la documente interne ale Comisiei sau ale autorităților statelor membre. În special, dreptul de acces nu include accesul la corespondența dintre Comisie și autoritățile statelor membre. Nicio dispoziție din prezentul alineat nu împiedică Comisia să divulge și să utilizeze informațiile necesare pentru a dovedi o încălcare.

Capitolul II

Alte măsuri pentru asigurarea disponibilității bunurilor și serviciilor relevante în situații de criză

Articolul 32

Distribuția coordonată a rezervelor strategice

În cazul în care rezervele strategice constituite de statele membre în conformitate cu articolul 12 se dovedesc a fi insuficiente pentru a răspunde nevoilor legate de situația de urgență de pe piața unică, Comisia, luând în considerare avizul emis de grupul consultativ, poate recomanda statelor membre să distribuie rezervele strategice într-un mod specific, atunci când este posibil, având în vedere necesitatea de a nu agrava și mai mult perturbările de pe piața unică, inclusiv în zonele geografice afectate în mod deosebit de astfel de perturbări și în conformitate cu principiile necesității, proporționalității și solidarității și stabilind cea mai eficientă utilizare a rezervelor pentru a pune capăt situației de urgență pe piața unică.

Articolul 33

Măsuri de asigurare a disponibilității și a furnizării de bunuri și servicii relevante în situații de criză

1. Atunci când consideră că există un risc de deficit de bunuri relevante în situații de criză, Comisia poate recomanda statelor membre să pună în aplicare măsuri specifice pentru a asigura reorganizarea eficientă a lanțurilor de aprovizionare și a liniilor de producție și să utilizeze stocurile existente pentru a spori disponibilitatea și furnizarea de bunuri și servicii relevante în situații de criză, cât mai curând posibil.
2. În special, măsurile menționate la alineatul (1) pot cuprinde:
 - (a) măsuri de facilitare a extinderii sau a reorientării capacităților de producție existente sau a creării de noi capacități de producție pentru bunurile relevante în situații de criză;
 - (b) măsuri de facilitare a extinderii capacităților existente sau a creării de noi capacități legate de activitățile de servicii;

- (c) măsuri care vizează accelerarea autorizării bunurilor relevante în situații de criză.

Partea V

Achizițiile

CAPITOLUL I

ACHIZIȚIA DE BUNURI ȘI SERVICII DE IMPORTANȚĂ STRATEGICĂ ȘI DE BUNURI RELEVANTE ÎN SITUAȚII DE CRIZĂ DE CĂTRE COMISIE ÎN NUMELE STATELOR MEMBRE PE PERIOADA REGIMURILOR DE VIGILENȚĂ ȘI DE URGENȚĂ

Articolul 34

Cererea statelor membre adresată Comisiei de a achiziționa bunuri și servicii în numele acestora

1. Două sau mai multe state membre pot solicita Comisiei să lanseze o procedură de achiziții în numele statelor membre care doresc să fie reprezentate de Comisie (denumite în continuare „statele membre participante”) în vederea achiziționării de bunuri și servicii de importanță strategică enumerate într-un act de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 9 alineatul (1) sau de bunuri și servicii relevante în situații de criză enumerate într-un act de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 14 alineatul (5).
2. Comisia evaluează utilitatea, necesitatea și proporționalitatea cererii. În cazul în care Comisia intenționează să nu dea curs cererii, aceasta informează statele membre în cauză și grupul consultativ menționat la articolul 4 și își motivează refuzul.
3. În cazul în care Comisia este de acord să efectueze achiziții în numele statelor membre, aceasta elaborează o propunere pentru încheierea unui acord-cadru cu statele membre participante care să permită Comisiei să efectueze achiziții în numele acestora. Acordul respectiv stabilește condițiile detaliate pentru achizițiile efectuate în numele statelor membre participante menționate la alineatul (1).

Articolul 35

Stabilirea și punerea în aplicare a mandatului de negociere al Comisiei

1. Acordul [menționat la articolul 34 alineatul (3)] stabilește un mandat de negociere pentru Comisie astfel încât aceasta să acționeze în calitate de organism central de achiziție a bunurilor și serviciilor relevante de importanță strategică sau a bunurilor și serviciilor relevante în situații de criză în numele statelor membre participante, prin încheierea de noi contracte.
2. În conformitate cu acordul, Comisia poate avea dreptul să încheie, în numele statelor membre participante, contracte cu operatori economici, inclusiv cu producători individuali de bunuri și servicii de importanță strategică sau de bunuri și servicii relevante în situații de criză, având drept obiect achiziționarea unor astfel de bunuri sau servicii.

3. Reprezentanții Comisiei sau experții desemnați de Comisie pot efectua vizite la fața locului la punctele de lucru în care se află unitățile de producție a bunurilor relevante de importanță strategică sau a bunurilor relevante în situații de criză.
4. Comisia desfășoară procedurile de achiziției și încheie contractele rezultate cu operatorii economici în numele statelor membre participante.

Articolul 36

Modalități de achiziții de către Comisie în numele statelor membre

1. Comisia efectuează achizițiile prevăzute în prezentul regulament în conformitate cu normele prevăzute în Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului⁵⁴ pentru achizițiile proprii.
2. Contractele pot include o clauză care prevede că un stat membru care nu a participat la procedura de achiziții poate deveni parte la contract după semnarea acestuia, precizând în detaliu procedura aplicabilă și efectele sale.

CAPITOLUL II

ACHIZIȚII PUBLICE COMUNE PE PERIOADA REGIMURILOR DE VIGILENȚĂ ȘI DE URGENȚĂ

Articolul 37

Procedura de achiziții publice comune

În cazul în care este necesar să se efectueze o achiziție comună între Comisie și una sau mai multe autorități contractante din statele membre în conformitate cu normele prevăzute la articolul 165 alineatul (2) din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului, statele membre pot să achiziționeze, să închirieze sau să dețină în sistem de leasing integral capacitățile achiziționate în comun.

CAPITOLUL III

ACHIZIȚII EFECTUATE DE STATELE MEMBRE PE PERIOADA REGIMULUI DE URGENȚĂ

Articolul 38

Consultarea și coordonarea cu privire la achizițiile individuale efectuate de statele membre

Atunci când s-a activat regimul de urgență al pieței unice în temeiul articolului 14, statele membre se consultă reciproc și cu Comisia și își coordonează acțiunile cu Comisia și cu

⁵⁴ Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (*JO L 193, 30.7.2018, p. 1*).

reprezentanții celorlalte state membre din cadrul grupului consultativ înainte de a lansa proceduri de achiziții pentru bunurile și serviciile relevante în situații de criză enumerate într-un act de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 14 alineatul (5) în conformitate cu Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁵⁵.

Articolul 39

Interzicerea acțiunilor de achiziții individuale de către statele membre participante

În cazul în care s-a activat regimul de urgență al pieței unice în temeiul articolului 16 și a fost lansată achiziția de către Comisie în numele statelor membre în conformitate cu articolele 34-36, autoritățile contractante ale statelor membre participante nu achiziționează prin alte mijloace bunurile sau serviciile care fac obiectul achizițiilor respective.

⁵⁵ Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (*JO L 94, 28.3.2014, p. 65*).

Partea VI

Dispoziții finale

Articolul 40

Protecția datelor cu caracter personal

1. Prezentul regulament nu aduce atingere obligațiilor statelor membre în domeniul prelucrării datelor cu caracter personal de către acestea în temeiul Regulamentului (UE) 2016/679 și al Directivei 2002/58/CE privind confidențialitatea și comunicațiile electronice, nici obligațiilor Comisiei și, după caz, ale altor instituții și organe ale Uniunii în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către acestea în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1725, în contextul îndeplinirii responsabilităților care le revin.
2. Nu se prelucrează și nu se comunică date cu caracter personal decât în cazurile în care acest lucru este strict necesar în scopul prezentului regulament. În astfel de cazuri, se aplică în mod corespunzător condițiile prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/679 și în Regulamentul (UE) 2018/1725.
3. În cazul în care prelucrarea datelor cu caracter personal nu este strict necesară pentru funcționarea mecanismelor instituite prin prezentul regulament, datele cu caracter personal se anonimizează astfel încât persoana vizată să nu poată fi identificată.

Articolul 41

Instrumente digitale

Comisia și statele membre pot institui instrumente digitale interoperabile sau infrastructuri informatice care să sprijine obiectivele prezentului regulament. Aceste instrumente sau infrastructuri pot fi dezvoltate în afara perioadei de existență a situației de urgență pe piața unică.

Comisia stabilește aspectele tehnice ale acestor instrumente sau infrastructuri prin acte de punere în aplicare. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 42 alineatul (2).

Articolul 42

Comitetul

1. Comisia este asistată de un Comitet pentru Instrumentul pentru situații de urgență pe piața unică. Acesta este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
2. În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
3. În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, coroborat cu articolul 5 din respectivul regulament.

Articolul 43
Acte delegate

1. Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
2. Competența de a adopta acte delegate prevăzută la articolul 6 se conferă Comisiei pentru o perioadă de cinci ani începând cu data intrării în vigoare a prezentului regulament sau începând cu o altă dată stabilită de colegiitori.
3. Delegarea competenței menționate la articolul 6 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării competenței specificate în decizia respectivă. Aceasta produce efecte începând cu ziua următoare publicării deciziei în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară, precizată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
4. Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
5. De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

Articolul 4
Raportare și reexaminare

1. Până la [OP: *a se introduce data = cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament*] și, ulterior, o dată la cinci ani, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind funcționarea planificării pentru situații neprevăzute, a vigilenței și a sistemului de răspuns la situațiile de urgență pe piața unică, sugerând eventuale îmbunătățiri dacă este necesar, însoțit, după caz, de propuneri legislative relevante.
2. Acest raport include o evaluare a activității grupului consultativ conform cadrului pentru situații de urgență instituit prin prezentul regulament, precum și a relației sale cu activitatea altor organisme relevante de gestionare a crizelor de la nivelul Uniunii.

Articolul 45
Abrogare

Regulamentul (CE) nr. 2679/98 al Consiliului se abrogă de la [data].

Articolul 46
Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

*Pentru Parlamentul European,
Președinta*

*Pentru Consiliu,
Președintele*

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Titlul propunerii/inițiativei

Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind un instrument pentru situații de urgență pe piața unică

1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizat(e)

Piața internă; libera circulație a mărfurilor, a serviciilor și a persoanelor

1.3. Propunerea/inițiativa se referă la:

o acțiune nouă

o acțiune nouă întreprinsă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare⁵⁶

prelungirea unei acțiuni existente

o fuziune sau o redirectionare a uneia sau mai multor acțiuni către o altă/o nouă acțiune

1.4. Obiectiv(e)

1.4.1. Obiectiv(e) general(e)

Obiectivul general al Instrumentului pentru situații de urgență pe piața unică (SMEI) este de a spori vigilența, răspunsul și buna funcționare a pieței unice în perioade de criză. În acest scop, SMEI va dota UE cu un set de instrumente de criză bine calibrat, care va permite un răspuns rapid și eficace la orice criză viitoare care amenință să împiedice funcționarea pieței unice, completând alte mecanisme existente ale UE, inclusiv prin sporirea coordonării, a transparenței și a rapidității. Obiectivul este de a consolida funcționarea pieței unice și de a oferi soluții rapide și practice la problemele legate de libera circulație a mărfurilor, a serviciilor și a persoanelor și de aprovizionarea în perioade de criză.

1.4.2. Obiectiv(e) specific(e)

Obiectivul specific nr. 1

Reducerea la minimum a obstacolelor în calea liberei circulații a mărfurilor, a serviciilor și a persoanelor în perioade de criză

⁵⁶ Astfel cum se menționează la articolul 58 alineatul (2) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

Obiectivul specific 1 este de a reduce la minimum obstacolele din calea liberei circulații a mărfurilor, a serviciilor și a persoanelor în perioade de criză, prin furnizarea unui set de soluții menite să asigure o vigilență și un răspuns bine coordonate la nivelul UE în situațiile de criză care afectează piața unică. În acest scop, se preconizează că instrumentul va oferi un set de soluții constând în măsuri de vigilență, coordonare și transparență care vor asigura răspunsuri mai bine aliniate și mai specifice ale statelor membre și vor oferi transparența necesară în ceea ce privește obstacolele în calea liberei circulații.

Obiectivul specific nr. 2

Rezolvarea deficitelor și garantarea disponibilității bunurilor și serviciilor relevante în situații de criză

Acest obiectiv specific vizează facilitarea unor soluții rapide și practice la problemele de aprovizionare în perioade de criză. În acest scop, se preconizează că instrumentul va oferi mecanisme adecvate de vigilență, coordonare și transparență pentru un răspuns politic specific și pentru toți actorii de pe piața unică, făcând posibil schimbul de informații și cooperarea strânsă cu industria/părțile interesate, în vederea identificării blocajelor din lanțul de aprovizionare și a nevoilor de capacitate relevante în situații de criză și luând măsuri suplimentare atunci când este necesar pentru a asigura disponibilitatea bunurilor și serviciilor relevante în situații de criză într-o situație de urgență.

1.4.3. *Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate*

A se preciza efectele pe care ar trebui să le aibă propunerea/inițiativa asupra beneficiarilor vizati/grupurilor vizate.

Inițiativa va asigura accesul cetățenilor și al întreprinderilor la piața unică în perioade de criză și va oferi sprijin lanțurilor de aprovizionare identificate, asigurând funcționarea pieței unice și un răspuns global mai bun în situații de criză la nivelul UE datorită disponibilității produselor relevante în situații de criză care sunt necesare pentru răspunsul la criză; de asemenea, va genera beneficii sociale indirecte în ceea ce privește îmbunătățirea condițiilor de viață și a calității vieții cetățenilor și salvarea de vieți, în funcție de tipul de criză.

Se preconizează că inițiativa va contribui la realizarea obiectivelor de dezvoltare durabilă (ODD) ale Organizației Națiunilor Unite, în special a ODD nr. 1 „Fără sărăcie”, a ODD nr. 8 „Condiții de muncă decente și creștere economică”, a ODD nr. 9 „Industria, inovare și infrastructură”, a ODD nr. 10 „Reducerea inegalităților” și a ODD nr. 16 „Pace, justiție și instituții puternice”.

Efectul asupra întreprinderilor va fi pozitiv, în special pe perioada unei situații de urgență, datorită unui răspuns mai bun în situații de criză la nivelul UE, ceea ce va duce la mai puține obstacole în calea liberei circulații și la o mai mare disponibilitate a produselor relevante în situații de criză. Măsurile din setul de instrumente care ar avea un efect pozitiv direct asupra întreprinderilor cuprind principiile-cheie menite să asigure libera circulație și măsurile de sprijin, transparența și asistența administrativă pe perioada situațiilor de urgență, achizițiile publice din timpul situațiilor de urgență și măsurile de introducere mai rapidă a produselor pe piață pe perioada situațiilor de urgență, precum și accelerarea autorizării pe perioada situațiilor de urgență. Totuși,

întreprinderile s-ar putea confrunta și cu anumite costuri, iar operațiunile lor ar putea fi afectate, în special din cauza măsurilor de sprijinire a lanțurilor de aprovizionare pe perioada situațiilor de urgență, mai precis a cererilor de informații adresate întreprinderilor și a obligațiilor de a crește producția și de a accepta comenzi prioritare.

Cetățenii ar beneficia de pe urma unui răspuns global mai bun în situații de criză la nivelul UE datorită prezenței mecanismelor de coordonare, precum și a setului de instrumente menite să asigure reducerea obstacolelor în calea liberei circulații și o mai mare disponibilitate a produselor relevante în situații de criză. În plus, aceștia ar beneficia în mod direct de principiile-cheie menite să asigure libera circulație, în special în ceea ce privește libera circulație a persoanelor, în calitatea lor de lucrători și de consumatori. De asemenea, cetățenii ar putea beneficia în mod direct de pe urma distribuirii produselor de importanță strategică relevante în situații de criză care au fost stocate anterior. Nu există costuri directe pentru cetățeni.

Statele membre ar beneficia de pe urma unui răspuns în general mai bun în situații de criză la nivelul UE și ar beneficia în mod direct de existența unui organism de guvernare specific care să asigure coordonarea pe perioada unei crize cu impact asupra pieței unice. Statele membre ar trebui să suporte anumite costuri administrative și de conformitate legate de o serie de măsuri prevăzute în setul de instrumente, printre care măsurile legate de planificarea pentru situații neprevăzute, de obținerea de informații privind lanțurile de aprovizionare, de participarea la activitățile de identificare a partenerilor și de constituirea rezervelor strategice în regimul de vigilență, precum și în regimul de urgență în vederea respectării principiilor-cheie privind libera circulație, de măsurile privind transparența și asistența administrativă, de respectarea măsurilor privind introducerea pe piață a produselor relevante în situații de criză, de participarea la achizițiile publice pe perioada situațiilor de urgență și de măsurile care au un impact asupra lanțurilor de aprovizionare relevante în situații de criză pe perioada situațiilor de urgență.

În ceea ce privește Comisia, considerăm că activitatea de elaborare de noi orientări și recomandări și de coordonare a măsurilor obligatorii face parte din activitățile obișnuite. Cu toate acestea, Comisia ar suporta costuri specifice suplimentare, în special în ceea ce privește organizarea reuniunilor Grupului consultativ pentru SMEI, organizarea de cursuri de formare și de simulări ale situațiilor de urgență pentru experții naționali, organizarea activităților de identificare a partenerilor în rândul întreprinderilor și analizarea notificărilor transmise în baza prevederilor privind transparența și asistența administrativă.

1.4.4. *Indicatori de performanță*

A se preciza indicatorii care permit monitorizarea progreselor și a realizărilor obținute.

Comisia va efectua o evaluare a eficacității, eficienței, coerenței, proporționalității și subsidiarității acestei inițiative legislative și va prezenta Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor un raport privind principalele constatări la cinci ani de la data aplicării actelor legislative. În raportul de evaluare, Comisia poate propune modalități de îmbunătățire a Instrumentului pentru situații de urgență pe piața unică. Acest mecanism de revizuire este similar cu mecanismele de revizuire incluse în

Propunerea Comisiei de regulament al Consiliului privind un cadru de măsuri pentru asigurarea furnizării contramăsurilor medicale necesare în situații de criză în cazul unei urgențe de sănătate publică la nivelul Uniunii, precum și în Propunerea Comisiei de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unui cadru de măsuri pentru consolidarea ecosistemului european al semiconductorilor (Actul privind cipurile).

Statele membre și organizațiile reprezentative ale operatorilor economici vor avea obligația să furnizeze Comisiei informațiile necesare pentru elaborarea raportului respectiv.

Comisia și statele membre vor monitoriza periodic aplicarea actelor juridice, în special eficacitatea măsurilor de facilitare a liberei circulații a mărfurilor, a persoanelor și a serviciilor pe perioada crizei pentru persoanele și întreprinderile vizate, precum și pentru funcționarea pieței unice, și impactul cererilor de informații și al monitorizării, al constituirii și distribuirii rezervelor strategice, precum și al altor măsuri de creștere a disponibilității produselor și serviciilor pe piața unică pentru operatorii economici și reprezentanții acestora.

1.5. Motivele propunerii/inițiativei

1.5.1. Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei

Nu se aplică, deoarece aplicarea instrumentului depinde de apariția unei crize care, prin natura sa, nu poate fi prevăzută.

1.5.2. Valoarea adăugată a intervenției Uniunii (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu mai buna coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentului punct, „valoarea adăugată a intervenției Uniunii” este valoarea ce rezultă din intervenția Uniunii care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre.

Motivele acțiunii la nivel european (ex ante): activitățile economice din cadrul pieței unice sunt puternic integrate. Este din ce în ce mai frecventă interacțiunea dintre întreprinderi, prestatori de servicii, clienți, consumatori și lucrători situați în state membre diferite care se bazează pe drepturile lor la liberă circulație. Experiența crizelor din trecut a arătat că distribuția capacităților de producție la nivelul UE este adesea inegală (de exemplu, liniile de producție a anumitor produse, cum ar fi EIP, sunt situate în principal în câteva state membre). În paralel, în cazul unei crize, poate fi inegală și cererea de bunuri sau servicii relevante în situații de criză pe teritoriul UE. Obiectivul de a asigura funcționarea armonioasă și neperturbată a pieței unice nu poate fi atins prin intermediul unor măsuri naționale unilaterale. În plus, chiar dacă măsurile adoptate de statele membre în mod individual pot soluționa într-o anumită măsură deficiențele care rezultă dintr-o criză la nivel național, ele riscă să agraveze și mai mult criza respectivă la nivelul UE în ansamblu, deoarece adaugă obstacole suplimentare în calea liberei circulații și/sau pun presiune suplimentară asupra unor produse deja afectate de deficite.

Valoarea adăugată pe care se preconizează că o va avea intervenția Uniunii (ex post): introducerea de norme care reglementează funcționarea pieței unice reprezintă o

competență partajată între UE și statele membre. Un număr semnificativ de cadre ale UE care reglementează diverse aspecte sunt deja în vigoare și contribuie la buna funcționare a pieței unice prin stabilirea unor seturi coerente de norme care se aplică pe toate teritoriile statelor membre.

Totuși, cadrele existente ale UE stabilesc, în general, norme privind funcționarea de zi cu zi a pieței unice, în afara oricărui scenariu de criză specifice. Acestea fiind spuse, unele propuneri care au fost adoptate recent de către Comisie conțin anumite dispoziții relevante în situații de criză. Cu toate acestea, în prezent nu există un set orizontal de norme și mecanisme care să abordeze aspecte precum planificarea pentru situații neprevăzute, monitorizarea crizelor și măsurile de răspuns în situații de criză și care să se aplice coerent în toate sectoarele economice și în întreaga piață unică.

Instrumentul pentru situații de urgență ar urma să fie implementat numai cu obiectivul de a asigura o abordare coordonată pentru a răspunde la crizele care au efecte importante la nivel transfrontalier și care amenință funcționarea pieței unice și în cazul în care nu există deja niciun instrument al UE sau în cazul în care instrumentele existente nu prevăd dispoziții relevante pentru criza respectivă. Punerea în aplicare a unor măsuri de contingență și de vigilență în cadrul întregii piețe unice poate facilita coordonarea măsurilor de răspuns în situații de criză. În plus, astfel de măsuri pot fi completate de o coordonare și o cooperare eficace și eficientă între Comisie și statele membre pe perioada crizei, astfel încât să se asigure luarea celor mai potrivite măsuri pentru a face față crizei.

Instrumentul pentru situații de urgență pe piața unică nu este menit să stabilească un set detaliat de dispoziții la nivelul UE care să fie utilizat exclusiv în caz de criză. Dimpotrivă, instrumentul urmărește să stabilească și să asigure aplicarea coerentă a posibilelor combinații între dispozițiile adoptate la nivelul UE și normele privind coordonarea măsurilor luate la nivelul statelor membre. În acest sens, măsurile de urgență care pot fi luate la nivelul UE pe baza Instrumentului pentru situații de urgență pe piața unică ar urma să completeze măsurile de răspuns la situații de urgență adoptate de statele membre și să fie coordonate cu acestea. Pentru a face posibilă o astfel de coordonare și complementaritate, Instrumentul pentru situații de urgență pe piața unică ar urma să stabilească măsuri specifice pe care statele membre ar trebui să nu le impună odată ce a fost activată o situație de urgență pe piața unică la nivelul UE.

În acest context, valoarea europeană adăugată a acestui instrument ar consta în stabilirea mecanismelor pentru o modalitate rapidă și structurată de comunicare între Comisie și statele membre, de coordonare și de schimb de informații atunci când piața unică se află sub presiune, precum și în posibilitatea de a lua măsurile necesare într-un mod transparent – prin accelerarea mecanismelor existente, precum și prin adăugarea de noi instrumente specifice pentru situațiile de urgență. De asemenea, instrumentul ar asigura transparența în cadrul pieței interne, asigurând faptul că întreprinderile și cetățenii care se bazează pe drepturile lor la liberă circulație au la dispoziție informații adecvate cu privire la măsurile aplicabile în toate statele membre. Acest lucru va spori securitatea juridică, făcând posibilă luarea deciziilor în cunoștință de cauză.

Un alt avantaj al acțiunii în acest domeniu ar consta în dotarea UE cu instrumentele de reziliență necesare pentru a susține competitivitatea industriei UE într-un context geopolitic în care concurenții noștri internaționali se pot baza deja pe instrumente juridice care permit o monitorizare structurată a perturbărilor lanțului de aprovizionare și adoptarea unor posibile măsuri de răspuns, cum ar fi rezervele strategice.

1.5.3. *Învățăminte desprinse din experiențele anterioare similare*

În ultimii ani, lumea s-a confruntat cu o serie de crize succesive, de la pandemia de COVID-19 la invadarea Ucrainei de către Rusia. Acestea nu vor fi ultimele crize pe care lumea va fi nevoită să le suporte. Pe lângă instabilitatea geopolitică, schimbările climatice și dezastrelor naturale rezultate din acestea, pierderea biodiversității și instabilitatea economică globală pot da naștere unor noi situații de urgență, de alte tipuri. Din păcate, nu există niciun glob de cristal care să prevadă momentul și forma exactă a următoarei crize.

Astfel cum au demonstrat crizele recente, o piață unică pe deplin operațională și o bună cooperare a statelor membre cu privire la aspectele legate de piața unică pot consolida în mod considerabil reziliența UE și răspunsul în situații de criză. Prin urmare, Instrumentul pentru situații de urgență pe piața unică, pentru care prezenta evaluare a impactului analizează diferite opțiuni de politică, ar trebui să ofere un model pentru o reacție a UE în chestiuni legate de piața unică într-o criză viitoare. Instrumentul ar trebui să țină seama de învățămintele desprinse din situațiile de urgență din trecut și să le extrapoleze la posibilele situații de urgență viitoare.

În concluziile sale din 1-2 octombrie 2020, Consiliul European a afirmat că UE va desprinde învățăminte din pandemia de COVID-19 și va aborda fragmentarea, obstacolele și punctele slabe încă nesoluționate ale pieței unice în confruntarea cu situații de urgență. În cadrul Comunicării privind actualizarea strategiei industriale, Comisia a anunțat un instrument care să asigure libera circulație a persoanelor, a bunurilor și a serviciilor, precum și o mai mare transparență și coordonare în perioadele de criză. Inițiativa face parte din programul de lucru al Comisiei pentru 2022. Parlamentul European a salutat planul Comisiei de a prezenta un instrument pentru situații de urgență pe piața unică și a invitat Comisia să îl dezvolte ca pe un instrument structural obligatoriu din punct de vedere juridic, pentru a asigura libera circulație a persoanelor, a bunurilor și a serviciilor în cazul unor crize viitoare.

1.5.4. *Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare*

Propunerea reprezintă o prioritate politică a Comisiei Europene și respectă angajamentul de a asigura buna funcționare a pieței unice. Inițiativa prezintă sinergii cu diverse instrumente, de exemplu cu mecanismele orizontale de răspuns în situații de criză (mecanismul integrat pentru un răspuns politic la crize – IPCR); cu măsuri care vizează aspecte specifice ale gestionării crizelor [Regulamentul (CE) nr. 2679/98 al Consiliului din 7 decembrie 1998 privind funcționarea pieței interne în legătură cu libera circulație a mărfurilor între statele membre, Regulamentul (UE) 2015/479 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2015 privind regimul comun aplicabil exporturilor]; cu măsuri de criză specifice fiecărui sector [mecanismul european de pregătire și răspuns în caz de criză în materie de securitate

alimentară – EFSCM; Regulamentul (UE) 2021/953 de instituire a certificatului digital al UE privind COVID; Regulamentul (UE) 123/2022 privind consolidarea rolului Agenției Europene pentru Medicamente în ceea ce privește pregătirea pentru situații de criză în domeniul medicamentelor și al dispozitivelor medicale și gestionarea acestora; Decizia Comisiei din 16 septembrie 2021 de înființare a Autorității pentru Pregătire și Răspuns în caz de Urgență Sanitară; Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole (Regulamentul OCP), precum și Regulamentul OCP conex în sectorul produselor pescărești; Comunicarea Comisiei „Un plan de urgență pentru sectorul transporturilor”].

În paralel, o serie de inițiative, care au fost propuse recent și sunt în prezent în curs de dezbateră, vizează aspecte relevante pentru răspunsul la criză și pregătirea pentru situații de criză. Aceste inițiative au însă un domeniu de aplicare limitat, acoperind tipuri specifice de scenarii de criză, și nu sunt menite să instituie un cadru orizontal general de gestionare a crizelor. În măsura în care aceste inițiative includ un cadru sectorial de pregătire și răspuns în situații de criză, cadrul respectiv va avea prioritate față de Instrumentul pentru situații de urgență pe piața unică ca *lex specialis*:

- Propunerea Comisiei de regulament privind amenințările transfrontaliere grave pentru sănătate;
- Propunerea Comisiei de modificare a Regulamentului (CE) nr. 851/2004 de creare a unui Centru European de prevenire și control al bolilor;
- Propunerea Comisiei de regulament al Consiliului privind un cadru de măsuri pentru asigurarea furnizării contramăsurilor medicale necesare în situații de criză în cazul unei urgențe de sănătate publică la nivelul Uniunii;
- Propunerea Comisiei referitoare la Actul european privind cipurile;
- Propunerea Comisiei de lege privind datele;
- Propunerea Comisiei de modificare a Codului frontierelor Schengen;
- Propunerea Comisiei de directivă privind reziliența entităților critice.

1.5.5. *Evaluarea diferitelor opțiuni de finanțare disponibile, inclusiv a posibilităților de realocare a creditelor*

În ceea ce privește cheltuielile recurente, care provin din costurile cu personalul din cadrul Comisiei pentru activitățile de formare prevăzute și pentru extinderea necesară a instrumentului informatic utilizat pentru sistemul de notificare, sursa de finanțare ar putea fi identificată prin realocarea resurselor Uniunii în cadrul Programului privind piața unică.

1.6. Durata și impactul financiar ale propunerii/inițiativei

Observație: având în vedere natura inițiativei, care este strâns legată de apariția unei crize de natură și amploare imprevizibile, durata inițiativei nu poate fi indicată.

durată limitată

- în vigoare din [ZZ/LL]AAAA până în [ZZ/LL]AAAA
- impactul financiar din AAAA până în AAAA pentru creditele de angajament și din AAAA până în AAAA pentru creditele de plată.

durată nelimitată

- punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate din AAAA până în AAAA,
- urmată de o perioadă de funcționare la capacitate maximă.

1.7. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)⁵⁷

Gestiune directă asigurată de Comisie

- prin intermediul departamentelor sale, inclusiv al personalului din delegațiile Uniunii;
- prin intermediul agențiilor executive

Gestiune partajată cu statele membre

Gestiune indirectă, cu delegarea sarcinilor de execuție bugetară:

- țărilor terțe sau organismelor pe care le-au desemnat acestea;
- organizațiilor internaționale și agențiilor acestora (a se preciza);
- BEI și Fondului european de investiții;
- organismelor menționate la articolele 70 și 71 din Regulamentul financiar;
- organismelor de drept public;
- organismelor de drept privat cu misiune de serviciu public, cu condiția să prezinte garanții financiare adecvate;
- organismelor de drept privat dintr-un stat membru care sunt responsabile cu punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat și care prezintă garanții financiare adecvate;

⁵⁷ Explicații detaliate privind modurile de gestiune, precum și trimerile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BudgWeb:

<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/RO/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>.

- persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul PESC, în temeiul titlului V din TUE, și care sunt identificate în actul de bază relevant.
- *Dacă se indică mai multe moduri de gestiune, a se furniza detalii suplimentare în secțiunea „Observații”.*

Observații

Pentru punerea în aplicare a prezentului regulament se aplică normele standard privind monitorizarea cheltuielilor Comisiei.

2. MĂSURI DE GESTIUNE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

A se preciza frecvența și condițiile aferente monitorizării și raportării.

Modul de gestiune a acestei inițiative este gestiunea directă de către Comisie, iar responsabilitățile sale în ceea ce privește implementarea vor reveni departamentelor sale.

Un raport al Comisiei către Consiliu în termen de cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament și, ulterior, o dată la cinci ani cu privire la funcționarea planificării pentru situații neprevăzute, a vigilenței și a sistemului de răspuns la situațiile de urgență pe piața unică, sugerând eventuale îmbunătățiri dacă este necesar.

Această reexaminare include o evaluare a activității consiliului consultativ instituit în temeiul prezentului Regulament în cadrul pentru situații de urgență instituit prin prezentul regulament, precum și a relației sale cu activitatea altor organisme relevante de gestionare a crizelor de la nivelul Uniunii.

Statele membre sunt consultate, iar opiniile și recomandările lor privind punerea în aplicare a cadrului pentru situații de urgență sunt reflectate în raportul final. Dacă este cazul, pe baza raportului respectiv Comisia prezintă propuneri de modificare a prezentului regulament sau face propuneri suplimentare.

2.2. Sistemul (sistemele) de gestiune și de control

2.2.1. *Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul „costurile controalelor ÷ valoarea fondurilor aferente gestionate”) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscului de eroare (la plată și la închidere)*

Controalele fac parte din sistemul de control intern al Comisiei. Aceste noi activități vor genera costuri de control suplimentare ne semnificative la nivelul DG.

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

A se preciza măsurile de prevenire și de protecție existente sau preconizate, de exemplu din strategia antifraudă.

Comisia se asigură că, atunci când se pun în aplicare acțiunile finanțate în baza prezentei decizii, interesele financiare ale Uniunii sunt protejate prin aplicarea de măsuri preventive împotriva fraudei, a corupției și a oricăror altor activități ilegale, prin verificări eficiente și prin recuperarea sumelor plătite necuvenit, iar dacă se constată nereguli, prin aplicarea de sancțiuni eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.

Măsurile puse în aplicare de către Comisie vor face obiectul verificărilor ex ante și ex post, în conformitate cu Regulamentul financiar. Contractele și acordurile de finanțare a punerii în aplicare a prezentului regulament vor autoriza în mod expres Comisia, inclusiv OLAF și Curtea de Conturi, să efectueze audituri și investigații în

conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013, inclusiv controale și
inspecții la fața locului.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1.1. Justificarea modului (modurilor) de gestiune, a mecanismului (mecanismelor) de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse

Gestiunea directă, în conformitate cu articolul 62 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul financiar, este modul preferabil, întrucât acțiunile vor fi puse în aplicare de către Comisia Europeană, care va asigura coordonarea cu statele membre și cu diferitele părți interesate. Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor

3.2. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

- Linii bugetare existente

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tip de cheltuieli	Contribuție			
	Numărul	Dif./Nedif. ⁵⁸	din partea țărilor AELS ⁵⁹	din partea țărilor candidate ⁶⁰	din partea țărilor terțe	în sensul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar
1	03.010101 - Cheltuieli de sprijin pentru Programul privind piața unică	Nedif.	DA	De stabilit ⁶¹	De stabilit ⁶⁰	NU
1	03.020101 - Funcționarea și dezvoltarea pieței interne de bunuri și servicii	Dif.	DA	De stabilit ⁶⁰	De stabilit ⁶⁰	NU

⁵⁸ Dif. = credite diferențiate / Nedif. = credite nediferențiate.

⁵⁹ AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.

⁶⁰ Țările candidate și, după caz, candidații potențiali din Balcanii de Vest.

⁶¹ Acordurile de asociere în cadrul Programului privind piața unică sunt în curs de finalizare.

3.3. Impactul financiar estimat al propunerii asupra creditelor

3.3.1. Sinteza impactului estimat asupra creditelor operaționale

- Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale.
- Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos:

Rubrica din cadrul financiar multianual	1	Piață unică, inovare și sectorul digital
--	---	--

milioane EUR (cu trei zecimale)

DG: GROW			Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	Anii următori	TOTAL
• Credite operaționale								
Linia bugetară 03.020101 - Funcționarea și dezvoltarea pieței interne a bunurilor și serviciilor	Angajamente	(1a)	0,250	0,025	0,025	0,025		0,325
	Plăți	(2a)	0,125	0,150	0,025	0,025		0,325
Credite cu caracter administrativ finanțate din pachetul financiar al unor programe specifice ⁶²								
Linia bugetară 03.010101 - Cheltuieli de sprijin pentru Programul privind piața unică		(3)	0038	0028	0028	0028		0122
TOTAL credite pentru DG GROW	Angajamente	=1a+1b +3	0288	0053	0053	0053		0447
	Plăți	=2a+2b +3	0163	0178	0053	0053		0447

⁶² Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă, cercetare directă.

• TOTAL credite operaționale	Angajamente	(4)	0,250	0,025	0,025	0,025		0,325
	Plăți	(5)	0,125	0,150	0,025	0,025		0,325
• TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice		(6)	0,038	0,028	0,028	0,028		0,122
TOTAL credite de la RUBRICA 1 din cadrul financiar multianual	Angajamente	=4+ 6	0,288	0,053	0,053	0,053		0,447
	Plăți	=5+ 6	0,163	0,178	0,053	0,053		0,447

• TOTAL credite operaționale (toate rubricile operaționale)	Angajamente	(4)	0,250	0,025	0,025	0,025		0,325
	Plăți	(5)	0,125	0,150	0,025	0,025		0,325
TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din pachetul financiar al unor programe specifice (toate rubricile operaționale)		(6)	0,038	0,028	0,028	0,028		0,122
TOTAL credite de la RUBRICILE 1-6 din cadrul financiar multianual (Suma de referință)	Angajamente	=4+ 6	0,288	0,053	0,053	0,053		0,447
	Plăți	=5+ 6	0,163	0,178	0,053	0,053		0,447

Rubrica din cadrul financiar multianual	7	„Cheltuieli administrative”
--	----------	-----------------------------

Această secțiune ar trebui completată utilizând „datele bugetare cu caracter administrativ” care trebuie introduse mai întâi în [anexa la fișa financiară legislativă](#) (anexa V la normele interne), încărcată în DECIDE pentru consultarea interservicii.

milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	TOTAL
DG: GROW						
• Resurse umane		0,628	0,628	0,628	0,628	2,512
• Alte cheltuieli administrative		0,030	0,030	0,030	0,030	0,120
TOTAL PENTRU DG GROW	Credite	0,658	0,658	0,658	0,658	2,632

TOTAL credite de la RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)	0,658	0,658	0,658	0,658	2,632
---	--------------------------------------	-------	-------	-------	-------	--------------

milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	Anii următori	TOTAL
TOTAL credite de la RUBRICILE 1-7 din cadrul financiar multianual	Angajamente	0,946	0,711	0,711	0,711		3,079
	Plăți	0,821	0,836	0,711	0,711		3,079

3.3.2. Realizările preconizate finanțate din credite operaționale

Observație: având în vedere natura inițiativei și caracterul inerent al unei crize neprevăzute și imprevizibile, această estimare nu este posibilă în prezent.

Credite de angajament în milioane EUR (cu trei zecimale)

A se indica obiectivele și realizările	↓	Tip ⁶³	Costuri medii	REALIZĂRI												TOTAL			
				Anul N		Anul N+1		Anul N+2		Anul N+3		A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)				Nr. total	Costuri totale		
				Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri				
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 1 ⁶⁴ ...																			
- Realizare																			
- Realizare																			
- Realizare																			
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 1																			
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 2 ...																			
- Realizare																			
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 2																			

⁶³ Realizările se referă la produsele și serviciile care vor fi furnizate (de ex.: numărul de schimburi de studenți finanțate, numărul de km de drumuri construiți etc.).

⁶⁴ Conform descrierii de la punctul 1.4.2. „Obiectivul (obiectivele) specific (specifice)...”

TOTALURI																
-----------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

3.3.3. Sinteza impactului estimat asupra creditelor administrative

- Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite cu caracter administrativ
- Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite cu caracter administrativ, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul 2023	Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	TOTAL
--	--------------	--------------	--------------	--------------	-------

RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual					
Resurse umane	0,628	0,628	0,628	0,628	2,512
Alte cheltuieli administrative	0,030	0,030	0,030	0,030	0,120
Subtotal RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual	0,658	0,658	0,658	0,658	2,632

În afara RUBRICII 7⁶⁵ din cadrul financiar multianual					
Resurse umane					
Alte cheltuieli cu caracter administrativ	0,038	0,028	0,028	0,028	0,122
Subtotal în afara RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual	0,038	0,028	0,028	0,028	0,122

TOTAL	0,696	0,686	0,686	0,686	2,754
--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Necesarul de credite pentru resursele umane și pentru alte cheltuieli cu caracter administrativ va fi acoperit de creditele direcției generale (DG) respective care sunt deja alocate pentru gestionarea acțiunii și/sau au fost redistribuite intern în cadrul DG-ului respectiv, completate, după caz, cu resurse suplimentare care ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

⁶⁵ Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă, cercetare directă.

3.3.3.1. Necesarul de resurse umane estimat

- Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane.
- Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

Estimări în echivalent normă întreagă

	Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027
20 01 02 01 (la sediu și în reprezentanțele Comisiei)	4	4	4	4
20 01 02 03 (în delegații)				
01 01 01 01 (cercetare indirectă)				
01 01 01 11 (cercetare directă)				
Alte linii bugetare (a se preciza)				
20 02 01 (AC, END, INT din „pachetul global”)				
20 02 03 (AC, AL, END, INT și JPD în delegații)				
XX 01 xx yy zz ⁶⁶	- la sediu			
	- în delegații			
01 01 01 02 (AC, END, INT – cercetare indirectă)				
01 01 01 12 (AC, END, INT – cercetare directă)				
Alte linii bugetare (a se preciza)				
TOTAL	4	4	4	4

XX este domeniul de politică sau titlul din buget în cauză.

Necesarul de resurse umane va fi asigurat din efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau redistribuite intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, cu resurse suplimentare ce ar putea fi acordate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate:

Funcționari și personal temporar	1 ENI pentru secretariatul consiliului consultativ
Personal extern	

⁶⁶ Subplafonul pentru personal extern acoperit din creditele operaționale (fostele linii „BA”).

3.3.4. Compatibilitatea cu actualul cadru financiar multianual

Propunerea/inițiativa:

- poate fi finanțată integral prin realocarea creditelor în cadrul rubricii relevante din cadrul financiar multianual (CFM)

În cazul activării regimului de urgență, realocarea va fi avută în vedere mai întâi în cadrul Programului privind piața unică.

- necesită utilizarea marjei nealocate din cadrul rubricii corespunzătoare din CFM și/sau utilizarea instrumentelor speciale, astfel cum sunt definite în Regulamentul privind CFM.

A se explica necesitatea efectuării acestei acțiuni, precizând rubricile și liniile bugetare vizate, sumele aferente și instrumentele propuse a fi utilizate.

- necesită revizuirea CFM.

A se explica necesitatea efectuării acestei acțiuni, precizând rubricile și liniile bugetare vizate, precum și sumele aferente.

3.3.5. Contribuțiile terților

Propunerea/inițiativa:

- nu prevede cofinanțare din partea terților
- prevede cofinanțare din partea terților, estimată mai jos:

Credite în milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul N ⁶⁷	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)			Total
A se preciza organismul care asigură cofinanțarea								
TOTAL credite cofinanțate								

⁶⁷ Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei. Vă rugăm să înlocuiți „N” cu primul an estimat de punere în aplicare (de exemplu: 2021). Se procedează la fel pentru anii următori.

3.4. Impactul estimat asupra veniturilor

- Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.
- Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:
 - asupra resurselor proprii
 - asupra altor venituri
 - vă rugăm să precizați dacă veniturile sunt alocate unor linii de cheltuieli

milioane EUR (cu trei zecimale)

Linia bugetară pentru venituri:	Credite disponibile pentru exercițiul financiar în curs	Impactul propunerii/inițiativei ⁶⁸					A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)		
		Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027				
Articolul 4 2 9 – alte amenzi și penalități cu titlu cominatoriu nealocate		p.m.	p.m.	p.m.	p.m.				

Pentru veniturile alocate, a se preciza linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate).

Alte observații (de exemplu, metoda/formula utilizată pentru calcularea impactului asupra veniturilor sau orice alte informații).

Veniturile alocate potențiale nu pot fi evaluate în această etapă, deoarece nu există certitudinea că se va materializa vreo amendă.

⁶⁸ În ceea ce privește resursele proprii tradiționale (taxe vamale, cotizații pentru zahăr), sumele indicate trebuie să fie sume nete, și anume sumele brute după deducerea unei cote de 20 % pentru costurile de colectare.